

Dimecres, 26 de maig del 1976

MADRID

El govern guanyà la primera reforma

Les Corts van aprovar sense problemes el dret de reunió

L'estona més atractiva de la sessió vespertina de les Corts ha estat la de l'hora de la «salsa», quan els procuradors ja havien abandonat l'hemicicle i la llei era dada i beneïda, amb vint-i-cinc abstencions i només quatre vots en contra. La votació d'aquesta llei, que regula el dret de reunió, ha estat ordinària i no ha calgut recórrer a la votació nominal.

Anomeno hora de la «salsa» la de les converses, més o menys informals, entre cervesa i cafè al bar de Les Corts. El cronista estava excessivament meravellat, un xic astorat, però de seguida un procurador li donava amablement la clau de interpretació de la realitat que acabava d'esdevenir. El procurador en Corts es diu Escudero Rueda i és un basc perspicaç i honest: «En aquestes coses, no s'ha de buscar cap lògica». És que el cronista, present a la sessió, pensava que almenys un centenar de procuradors, els signants de la carta que acusava el govern de vulnerar la legalitat en el procés reformista, votarien en contra del projecte de llei. I el que ha succeït no és ni això ni res que s'hi assembla.

ELS MECANISMES PSICOLOGICS

I per què passen coses com aquesta a les Corts? La pregunta és

pot respondre de moltes maneres, poc o molt o gens satisfactòries. Per exemple, aquesta: Les Corts encara funcionen amb una mena d'inèrcia que es remunta a èpoques perdudes en la foscor de l'autoritarisme i que les acostumà al sí incondicional.

Però, tal com ha quedat, la llei serà reformista? Sí. La llei serà reformista, cosa que no vol dir que sigui una meravella. A més d'introduir legalment un dret a la societat espanyola, la llei és positiva, en tot allò que remet sistemàticament al Codi Penal. Els seus aspectes negatius es podrien resumir així: insuficiència en la regulació del dret i discrecionalitat per tal com es donen massa atribucions a l'autoritat personificada a l'hora de jutjar les aplicacions concretes de l'exercici del dret de reunió.

En aquest sentit, hi ha hagut una intervenció excepcional del procurador Daniel Regalado, ha parlat en representació del Grup Parlamentari Independent i ha suggerit de suprimir l'apartat. c) Del paràgraf 1er de l'article 6é. Aquest paràgraf diu: «L'autoritat governativa podrà prohibir la celebració de reunions quan tinguin motius fonamentats per a creure que, si se celebrava, la reunió podria donar lloc a la comissió d'actes tipificats com a delictes en les lleis penals». En relació amb aquest paràgraf, el paràgraf següent de la llei ja aprovada diu: «L'autoritat governativa podrà revocar l'autorització concedida quan, un cop atorgada de forma expressa o tàcita, aprecii la concurrència del pressupòsit contemplat al paràgraf anterior».

UN SUGGERIMENT «FANTASMA»

En podrien dir «fantasma» de la intervenció escrita i presentada, però no escoltada a l'hemicicle, del procurador Escudero Rueda. Escudero anava a qüestions de fons que tenen repercussions contínues a la

vida civil espanyola. S'ha fixat en la denominació que la llei fa dels «actes religiosos»; el procurador es pregunta: «¿Aquesta denominació es referix únicament als actes de culte? Si aquesta és la interpretació, que quedi clar que les assemblees cristianes (assemblees del poble de Déu), celebrades al temple, han de tenir, segons el projecte, l'autorització governativa corresponent. S'ha de pensar que aquestes assemblees poden ser convocades i presidides per l'ordinari. En elles es poden tractar temes de sociologia religiosa o de pastoral, en els quals els seglars poden i han de donar la seva opinió. ¿Com és possible que l'autoritat governativa pugui prohibir aquests «actes religiosos» celebrats en el temple?» El procurador, en el seu escrit, es pregunta també si l'autoritat governativa està en condicions de definir què és i què no és «acte religiós». Es formula, a més, la qüestió dels locals on se celebren aquesta mena d'actes: qui és el qui els autoritza? L'autoritat governativa o la jerarquia eclesiàstica?

Després, ha vingut el torn de les rèpliques a la ponència. Altre cop han pres la paraula Lamo de Espinosa, Peris Gimeno i Rosón Pérez. Lamo de Espinosa ha acabat el seu parlament amb una declaració no precisament incondicional: «No em negaré a la via de la reforma i del progrés dins la legitimitat de l'ordre; però si es produeix una ruptura de la legalitat, la meua posició és clara». Fernández Miranda suspengué la sessió durant uns minuts. La ponència els aprofità per a redactar definitivament els fragments del projecte que havien estat motiu de suggeriments i observacions. En aquest interval, les previsions dels passadissos de les Corts ja concidien una victòria total al text del projecte. Els pronòstics van ser totalment certs.

JOSEP M. PUIGJANER

AVUI

- El socialisme i els seus adjectius (article de Jaume Miravittles): p 3
- Divisió territorial i autonomia comarcal a l'Estatut (article d'Agustí de Semir): p 3
- L'aigua nostra de cada dia (article de Vicent Ventura): p 10
- Faltaven nombrosos procuradors (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M. Puigjaner): p 12
- Acaba la vaga de Michelin de Lasarte (crònica del nostre corresponçal al País Basc, Robert Petit): p 13
- Destitució d'un alcalde andalus (crònica del nostre corresponçal a Màlaga, Antoni Roig): p 13
- Els emigrants catalans amb el CCC (crònica de la nostra redacció a Brussel·les, per F.V.): p 15
- Mutisme dels representants espanyols (crònica de la nostra redacció a Brussel·les, per Francesc Verdú): p 15
- Un país català aïllat de Catalunya (article d'Alicia Fajardo): p 15
- El nacionalisme cors, jutjat a París (article de Domènec de Bellmunt): p 16
- Pi i Margall, recordat (crònica del nostre corresponçal a Lisboa, Manuel de Seabra): p 16

LLEIDA

15.000 camperols al carrer

La pagesia denuncia la seva extinció

Ahir, just al cap de quinze dies de la manifestació de pagesos de Tarragona, uns 15.000 camperols de les comarques de Lleida van acudir a la capital per participar en la manifestació autoritzada governativament i que havia estat sol·licitada per la Cambra Oficial Sindical Agrària, amb el suport de la Unió d'Empresaris i Tècnics Agrícoles. Les circumstàncies ambientals de la marxa no van assolir, però, tanta intensitat com a la precedent tarragonina, per causa d'una diversificació de criteris a l'hora de recórrer l'itinerari i, sobretot, per la pluja que en la mitja hora final obligà a dispersar-se totalment els manifestants, els quals, prèviament, havien estat ja disgregats per un bon nombre de forces armades davant el recorregut no autoritzat que iniciaven els pagesos.

Cap les onze, tal com era previst, hi hagué la concentració al Mercat de Verdures. Una gran gentada, crits i pancartes caldejaven el matí, que començava a remullar-se. Inicialment, l'itinerari autoritzat era del Mercat al Govern Civil passant pel costat mateix del riu, recorregut i aïllat del centre urbà, la qual cosa no era del grat dels pagesos. Aquest fet ocasionà que es produís paral·lelament dues manifestacions.

Aquesta diversitat de criteris ja es manifestà en el moment de sortir tots del Mercat, amb els crits dels elements més combatius «Volem passar per Fernando», que és el lloc conegut per la Rambla. Un grup d'uns dos mil passaren, doncs, per la Rambla.

Paral·lelament, es produïa la manifestació d'itinerari autoritzat, encapçalada pels presidents de la COSA i UTECO, senyors Nadal Gaya i Blas Mola, que es dirigí fins al Govern Civil per donar el document reivindicatiu que més avall es publica. Es dona la casualitat urbanística que l'edifici del Govern Civil fa xamfrà entre l'avinguda del Segre (costat del riu) i la Rambla, cosa que féu convergir les dues manifestacions i que creà, lògicament, un moment de vacil·lació. Els integrants de la marxa de la Rambla convidaren els altres companys a anar conjuntament fins a Sindicats, edifici situat bastant més avall de la Rambla i que no era previst en l'itinerari autoritzat. Els pagesos, doncs, caminaren uns dos-cents metres més, sota una pluja intensa. Als pocs moments aparegueren una cinquantena de policies armats, un dels quals, a pocs metres dels manifestants comunicà amb un megà-

fon «No vale la pena seguir la manifestació, porque van a causar algún accidente». Seguidament, van carregar amb trets de bales de goma. Eren les 12.25, continuava plovent i pels carrerons adjacents homes i dones de totes les edats fugien en cerca de refugi.

CRITS I PANCARTES

Més en la marxa que corria per la Rambla que no pas per l'altra, es cridava «Dimissió representants», «Pagès unit mai més no serà oprimat», «Visca Unió de pagesos», «Sindicat lliure i unitari», etc. Pancartes expressives com «A Madrid no saben que els pagesos s'acaben», «No a les importacions de carn i llet subvencionades», «Exigim un sindicat pagès lliure, autònom y autogestionat» (una de les tres pancartes de la Unió de Pagesos), «Com més treballem, més hi perdem» (Arbeca), «Que Déu ens ajudi, perquè el que és l'Administració...», «Les Garrigües, víctimes dels monopolis RIP», «Oli a 75 pessetes podem dinar, cal sopar també», «No a importacions de soja: Espanya en té de millor», «La barra de pa a preu d'or, el blat a preu de ferralla», encapçalant-les la d'Unió «Volem la reforma agrària i un sindicat lliure i unitari», de la qual penjava una bandera catalana.

Les reivindicacions lliurades al governador civil parlen de l'ajuda que el camp necessita, protesten per la desencertada política d'importacions, volen les exportacions del propis productes agraris, exigeixen que el FORPA compleixi els seus objectius, la comercialització de la fruita excedentària, la comercialització de l'oli d'origen «Borges», així com la de l'atmella i el vi, volen coherència de la política fiscal del govern amb la rendibilitat de les explotacions i, finalment, els pagesos, inquietos del pervindre de l'agricultura del país, demanen al govern una definició clara de la seva política agrària.

Per la seva banda Unió de Pagesos ens fa arribar una nota en la qual es diu: «Unió, veient l'actuació dels nostres representants i de les forces d'ordre públic, ha dirigit la manifestació cap a Fernando per arribar a Sindicats on s'hauria dispersat pacíficament si doncs no hagués estat per la intervenció de la força pública. Afirment finalment el civisme de la marxa pagesa i protestem per l'actitud de les autoritats pageses per voler convertir la manifestació en una «pantomima» que no responia a les exigències de la greu situació agrària.

XAVIER GARCIA

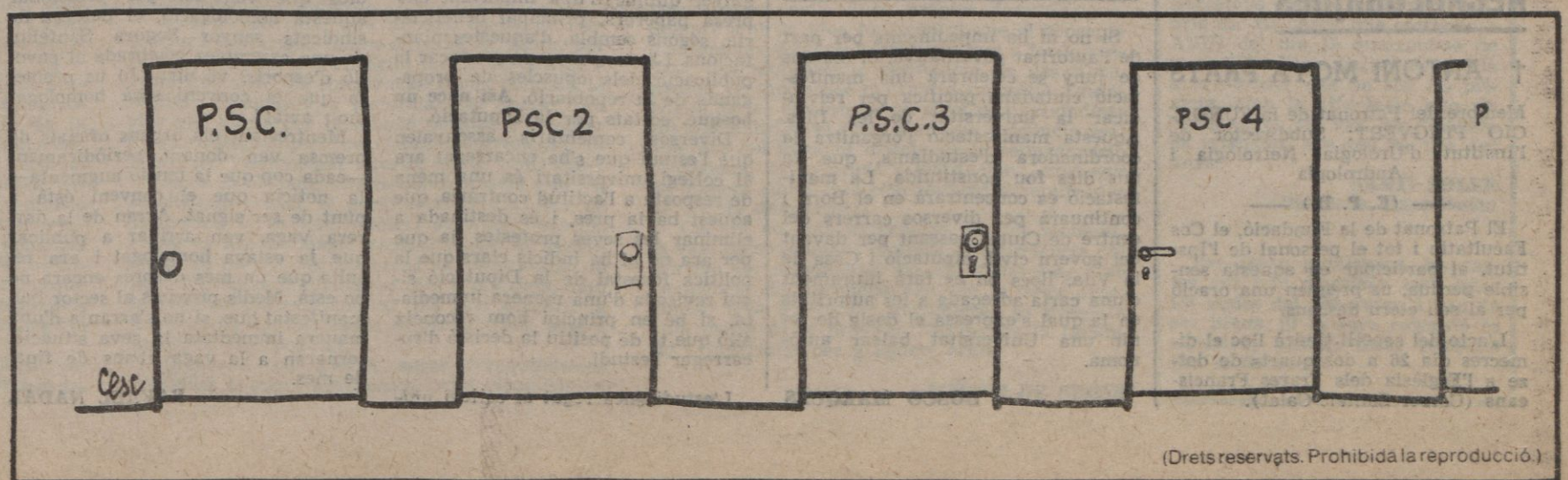
EL LLENGUATGE

El bub-bub

Un dels darrers mots incorporats al diccionari acadèmic, per acord de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, és bub-bub, que és l'onomatopeia del lladruc del gos. Tothom sap que una onomatopeia és un mot format imitant un so natural. El Diccionari Fabra conté nombroses onomatopeies (de crits d'animals, de cops, de sorolls d'objectes i màquines, de sons musicals, etc.), però hi faltava aquesta tan essencial. Tant més que també en aquest camp hem sofert la influència del castellà i s'ha introduït entre nosaltres la forma «guau guau», que convidria que bandegéssim.

No ha d'estranyar gens que un mateix, so traduït al llenguatge articular, hagi originat resultats tan poc coincidents en cada llengua. Fixem-nos que en francès aquest mateix crit és usualment representat per la forma «waf waf». I no es pot pas dir que cap d'aquestes diverses formes sigui més fidel que les altres al so original, sinó que aquest so és percebut i interpretat d'una manera peculiar per cada comunitat lingüística. Això fa que hi hagi onomatopeies que siguin pròpies i exclusives d'una llengua determinada. Com a sèrie característica del català prodriem esmentar les formades bàsicament amb el so representant gràficament pel grup ny: nyec-nyec (les raons de dos que tot el dia es barallen), nyic-nyic (el parlar d'un que ens martiritzi amb la seva insistència), nyigo-nyigo (el so d'un violí mal tocat).

ALBERT JANE

(Drets reservats. Prohibida la reproducció.)

ALACANT

Prohibit l'homenatge a Miguel Hernández

El governador civil ha desautoritzat els actes programats a Oriola

Avui, dimecres, i demà, dijous, eren els dos dies grans segons els projectes dels organitzadors de l'homenatge al poeta Miguel Hernández. No ho seran. La comissió, amb grans esforços decidí de fer més concentracions populars a la ciutat d'Oriola on tots els assistents a l'homenatge poguessin recitar, ballar i cantar, en definitiva cloure aquests deu dies d'activitats cíviques i culturals d'una manera festiva.

Cantants, poetes, grups de teatre

artistes i escriptors s'havien de reunir a Oriola, s'hi havien de reunir, però no s'hi reuniran. El governador civil ha fet pública una nota, al mateix temps que ho ha comunicat als organitzadors, en la qual es denegen els permisos sol·licitats per als esmentats actes. La nota, recordant la prohibició dels actes d'Altabix i de Rico Pérez, fa referència als esdeveniments del diumenge, dels quals informarem ahir, en aquests termes: "Desviación que ya ha sido notada en algunos de los numerosos actos organizados y celebrados incluso marginando las autorizaciones da-

das como en los intentos de perturbación del orden público protagonizados por dichos grupos la tarde de ayer (el diumenge) en Elche, evidenciando así la intención de servirse de tales actos a realizar en los lugares dichos para esos propósitos". Finalment la nota, després de citar diverses normes legislatives vigents, acaba dient: "He acordado denegar los actos por Ud. solicitados a celebrar en los lugares públicos arriba mencionados en la ciudad de Oriuela durante los días 26 y 27 de mayo corriente".

Així, doncs, l'homenatge al poeta oriolà ha quedat, després de molta teina per part dels organitzadors i de molt d'interès de part dels participants, privat dels actes més significatius i de més àmplia ressonància popular a nivell de tot l'Estat espanyol i sobretot en l'àmbit del País Valencià. De primer han estat les prohibicions d'Elx i Alacant i ara les d'Oriola. Els crits de diumenge a Elx, en els quals es reia "Miguel Hernández, cultura popular", són encara quelcom impossible

PERE MIQUEL CAMPOS

IGUALADA

L'Ajuntament no s'adhereix al Congrés

Considera que hi falten "personalitats igualadines"

El Congrés de Cultura Catalana passa per uns moments difícils a Igualada. L'Ajuntament ha comunicat al delegat local del Secretariat comarcal del Congrés que no reconeixia els actuals membres del Secretariat i que, per tant, la possible adhesió de l'Ajuntament al Congrés queda paralitzada.

La raó és la següent: "Falta de personalitats culturals igualadines al Secretariat del Congrés". A part que aquest argument donat per l'Ajuntament creiem que és "elitista" i falsament cultural, és evident que retarda la tasca del Congrés a la comarca, ja iniciada per alguns grups de joves, que havien aconseguit l'adhesió dels ajuntaments de Vallbona i la Llacuna i estaven a punt d'aconseguir l'adhesió dels altres Consistoris, segons informa Jesús Gutiérrez.

El Secretariat local preveu dur a terme una recollida de signatures d'adhesió. Per a fer-ho, demanarà permís a l'Ajuntament, que ha negat la seva ajuda a una tasca que tothom valora com important i que ha estat empresa per un grup de joves davant la inoperància de les "personalitats" que l'Ajuntament troba a faltar al Secretariat local.

CONSTITUCIO A L'ALT EMPORDA

Amb la participació de vint-i-set congressistes vinculats a diferents sectors culturals, artístics, professionals i laborals de la comarca, ha

quedat constituït el Secretariat Cultural del Congrés de Cultura Catalana a l'Alt Empordà, segons informa E. Casademunt.

Segons un comunicat facilitat a la premsa, entre els acords adoptats cal destacar la formació de grups de treball dintre onze àmbits del Congrés, la creació d'una comissió organitzadora dels representants i l'elecció dels delegats a la comissió permanent del Congrés de Cultura Catalana a l'Alt Empordà.

També, a la mateixa reunió, es proposaren diverses activitats a realitzar en un termini immediat, i s'elaborà un document de crisi adreçat a totes les persones i a tots els grups de la comarca, que puguin incorporar-se a les tasques dels diferents àmbits.

El comunicat acaba dient que el Secretariat Cultural del CCC a l'Alt Empordà, ha rebut ja nombroses adhesions d'artistes, intel·lectuals i professionals empordanesos residents a Catalunya i l'estranger.

EL BISBE I EL CCC

El bisbe de la Seu d'Urgell i co-príncep d'Andorra, monsenyor Joan Martí Alanís, ha estat nomenat vicepresident del Congrés de Cultura Catalana a la zona d'Andorra, segons informa Cifra.

El nomenament es féu públic en l'acte de presentació del comitè organitzador del Congrés a les Valls d'Andorra, que va tenir lloc a la capital del Principat.

MALLORCA

Suspensa la I Setmana de Filosofia

Mitja hora abans de l'obertura va prohibir-se

Mitja hora abans de l'obertura de la primera Setmana de Filosofia, que havia estat organitzada per l'escola de Magisteri, es va notificar la denegació del corresponent permís governatiu.

La setmana de filosofia havia de començar amb les conferències de Joan Quetgles i Pere Rios sobre els temes "L'alienació i les formes actuals de manifestar-se" i "La ideologia llibertària"

PROBABLE MANIFESTACIO PRO UNIVERSITAT DE LES ILLES

Si no hi ha impediments per part de l'autoritat governativa, el dia dos de juny se celebrarà una manifestació ciutadana pacífica per reivindicar la universitat de les Illes. Aquesta manifestació l'organitza la coordinadora d'estudiants, que fa uns dies fou constituïda. La manifestació es concentrarà en el Born i continuarà per diversos carrers del centre de Ciutat passant per davant del govern civil, diputació i Casa de la Vila, llocs on es farà lliurament d'una carta adreçada a les autoritats en la qual s'expressa el desig de tenir una Universitat balear autònoma.

BOSCO MARQUES

BARCELONA

Aires de conciliació al "Consell"

S'ajorna una setmana la resolució sobre el Partit Socialista de Catalunya

De 7 a 10 del vespre van romandre reunits ahir els onze partits polítics que integren el Consell de Forces Polítiques de Catalunya. Com a prèvia, va plantejar-se la qüestió de la presència del nou Partit Socialista de Catalunya, que uns consideraven un nou partit i d'altres un pur canvi de nom de l'antic Reagrupament.

El clima de tensió inicial va anar-se apaïvant al llarg del debat.

Convergència Socialista mantingué una postura dura, però tenint en compte la necessitat de la unitat. El nou PSC va mantenir una actitud clarament conciliadora que fa preveure la possibilitat d'una certa rectificació que permeti arribar a acords.

Van intervenir tots els grups, i aportaren propostes concretes per a resoldre la crisi. Va acordar-se que cap d'aquestes propostes no seria donada a conèixer a la premsa, si no que han de ser traslladades a la

base pels respectius partits, on seran discutides i es podrà aportar uns acords a una nova reunió que ha de celebrar-se dimarts vinent.

OPINA EL PPC

Posats en contacte a mitjanit amb Joan Colomines, del PPC, ens donà la seva opinió global, respectant però l'acord de no informar dels detalls concrets de la reunió. Ens diu: "Tenim molt present la necessitat d'una coordinació unitària, no estem disposats a trencar la unitat nacional, malgrat sentir-nos dolguts, però no hem oblidat que la unitat socialista és un tema importantíssim, i que ha estat trencada. Valorem positivament la reunió, pel fet que totes les organitzacions, inclos el Partit Socialista de Catalunya, han estat d'acord a fer una reunió informal, i perquè si tots han acceptat fer propostes és que la qüestió fonamental és política i no formal. Estem disposats al diàleg, però no acceptem decisions unilaterals. D'aquest debat creiem que en sortirà una clarificació política important i que la coordinació unitària en sortirà reforçada".

OPINA CSC

Hem parlat també amb Raimon Obiols, de Convergència Socialista de Catalunya, que ha mantingut també l'hermetisme quan als detalls de la discussió que va tenir lloc durant les tres hores de la reunió. Ens diu només:

"S'ha tractat d'un intercanvi de propostes per arribar a una solució. Nosaltres mantenim l'actitud unitària i volem salvaguardar la unitat del Consell, però cal clarificar la situació política, sobretot a conseqüència de la iniciativa poc responsable que ha tingut Reagrupament."

OPINA PSC

També hem mantingut contactes amb Josep Pallach del Partit Socialista de Catalunya, el qual s'ha referit a les impressions generals, sense voler entrar en detalls concrets del comunicat que el Consell farà públic avui.

"La impressió és positiva. Tots hem fet un esforç per mantenir la unitat catalana, que és l'objectiu que tots hem d'aconseguir. La discussió ha estat franca i lleial. També s'ha parlat de les diferents posicions a l'entorn del canvi de nom del Reagrupament: jo espero i desitjo que es pugui tirar endavant, sense canvis essencials en les posicions de cadascú de nosaltres."

El rei, ben disposat per a la ruptura

Segons "Le Monde" vol accelerar la democràcia

"Le Monde" d'ahir publicava un altre article sobre la resolució del rei Joan Carles contra el "bunker", en accelerar la marxa cap a la democràcia.

nia política del qual és descrita com "la d'una solidaritat sense falles amb el Partit Comunista de Santiago Carrillo".

A partir d'aquest article s'especulava ahir en els cercles polítics espanyols de París sobre la possibilitat de l'entrevista del líder socialista amb el rei. "Le Monde" afirma que Enrique Múgica, del comitè executiu del PSOE, ha dit que si la invitació venia de la Zarzuela "seria estudiada i ben acollida". D'aquesta declaració, el diari parisenc treu la conclusió que Joan Carles sembla ben disposat pel que fa a l'estratègia de "ruptura negociada" que preconitza l'oposició democràtica.

ERNEST UDINA

MOLLET

Exposició d'urbanisme

Fins el 7 de juny tindrà lloc al Casal Cultural de Mollet l'exposició: "Mollet: passat, present i futur. Reflexions sobre el seu urbanisme" segons informa Jordi Grau.

Organitzada per l'Associació de Caps de Família, pretén informar i analitzar documentadament la reper-

ció sobre la nostra vila dels diferents plans parcials i del pla d'actuació urbanística "Riera de Caldes".

L'exposició, que inclou diferents plànols, gràfics i fotografies, serà complementada amb una conferència de Lluís Cantallops el pròxim dia 3 de juny.

GIRONA

Las plantacions d'eucaliptus en estudi

A l'espera de l'estudi del Col·legi Universitari

Un nou element ha vingut a sumar-se ara a la polèmica de les plantacions d'eucaliptus que promou la Diputació de Girona: en el darrer ple d'aquesta corporació es va decidir encarregar a la secció de ciències del col·legi universitari un estudi per a conèixer amb rigor científic les actuacions a seguir per a conservar i augmentar la riquesa forestal de les nostres comarques i, sobretot, de noranta mil hectàrees de terrenys completament erms

Com es recordarà, temps enrera el departament de Biologia del col·legi universitari va fer públic un comunicat on denunciava les replantacions a gran escala que es duen a terme en els nostres boscos a base d'eucaliptus, pels perills de destrucció de l'equilibri ecològic que comporten. Uns mesos abans, una forta campanya de premsa havia insistit en el fet que el president de la Diputació, senyor Xuclà, és alhora enginyer químic d'una important empresa paperera, principal beneficiària, segons sembla, d'aquestes plantacions. La campanya va provocar la publicació dels opuscles de propaganda de la repoblació. **Así nace un bosque**, editats per la Diputació.

Diversos comentaris assenyalen que l'estudi que s'ha encarregat ara al col·legi universitari és una mena de resposta a l'actitud contrària, que aquest havia pres, i és destinada a eliminar les seves protestes, ja que per ara no hi ha indicis clars que la política forestal de la Diputació sigui revisada d'una manera immediata, si bé en principi hom reconeix allò que té de positiu la decisió d'encarregar l'estudi.

L'estudi encarregat al col·legi uni-

versitari de Girona només té sentit a partir de la voluntat seriosa de seguir les indicacions que els resultats aconsellin i, per tant, d'ajornar que aquestes es coneguin. Si no és així, hom continuarà pensant que no es tracta sinó de fer callar momentàniament la contestació que els eucaliptus estan provocant.

CONSTRUCCIO: ENTREBANCS A L'HOMOLOGACIO

El malestar i la preocupació estan creixent al sector de la construcció de Girona pels entrebancs que hom posa a l'homologació del conveni signat pels treballadors i els empresaris ja fa un mes i mig i que necessita encara el reconeixement de l'administració central.

Tot aquest temps els treballadors de la construcció no han parat de sentir promeses que el conveni seria homologat amb urgència sense que fins ara s'hagi complert. Ara fa un mes, amb motiu d'una vaga de dos dies que van fer per pressionar aquesta homologació, el delegat de sindicats senyor Segura Sanfeliu, en una assemblea celebrada al pavelló d'esports, va dir: "Jo us prometo que el conveni serà homologat molt aviat".

Mentrestant els òrgans oficials de premsa van donant periòdicament —cada cop que la tensió augmenta— la notícia que el conveni està a punt de ser signat. Arran de la darrera vaga, van arribar a publicar que ja estava homologat i ara resulta que un mes després encara no ho està. Medis pròxims al sector han manifestat que, si no s'arranja d'una manera immediata la seva situació, tornaran a la vaga abans de final de mes.

RAFAEL NADAL

NECROLOGIQUES

† ANTONI MOYA PRATS

Membre del Patronat de la FUNDACIO PUIGVERT; Subdirector de l'Institut d'Urologia, Nefrologia i Andrologia

(E. P. D.)

El Patronat de la Fundació, el Cos Facultatiu i tot el personal de l'Institut, al participar en aquesta sensible perduda, us preguen una oració per al seu etern descans.

L'acte del sepellí tindrà lloc el dimecres dia 26 a dos quarts de dotze a l'Església dels Frares Franciscans (Carrer Santaló-Calaf).

El socialisme i els seus adjectius

Sense intentar fer una història del socialisme, que no s'escauria en aquest lloc i temps, cal recordar que abans de l'anomenada Segona Guerra Mundial hi havia a Europa dues classes de socialisme perfectament diferenciats i afiliats cada un d'ells a una organització internacional: el socialisme, diem-ne clàssic, afiliat a la II Internacional, i el "socialisme científic" —el comunisme— afiliat a la III Internacional. Aquells dos socialismes lluitaren feroçment l'un contra l'altre, i tots els analistes de la situació política del període entre-guerres, coincideixen en creure que la seva inútil rivalitat fou una de les causes més decisives del triomf del feixisme italià i del "nazisme" a Alemanya.

En l'actualitat som testimonis d'un fet totalment diferent: la proliferació de partits socialistes a tot el món, i a cada país, amb els més diversos noms i, fins, objectius immediats. Tots es proposen, evidentment, posar el poder polític en mans de la classe obrera fins i tot, i potser encara amb més pressa, en aquells països on no hi ha encara classe obrera i tardarà molt a haver-n'hi en les proporcions mínimes per a fer-ne una classe "portadora d'avenir".

Es així que han fet la seva aparició en el panorama polític mundial diverses classes de socialisme que van des del socialisme àrab, fortament impregnat de sentiment religiós, fins als socialismes ateus i militantment agressius dels trotskisme en els barris de les grans urbs industrials. L'"Exèrcit Revolucionari del Poble" a Buenos Aires i els "Tupamaros" a Montevideo no tenen res a veure amb el "socialisme a la peruana" o el que simbolitzava a Bolívia, el general Torres. Tampoc no hi ha cap relació possible entre els mètodes d'acció, exclusivament rurals, de Che Guevara, amb las guerrilles exclusivament urbanes de l'ETA, per exemple. El treballisme anglès és totalment diferent de la social-democràcia alemanya, i, aquesta, del socialisme suec. A Europa, on ja hi havia un socialisme de l'Est i un socialisme de l'Oest, hem vist l'emergència, ara, a la Europa occidental, d'un socialisme del nord i un altre del sud, amb el ben entès que ambdós socialismes estan dividits, puix que hi ha divergències teòriques molt fondes entre el socialisme portuguès de Soares i el francès de Mitterrand.

I això, que seria normal en partits d'estructura democràtica, representatius d'unes classes socials diverses i poc definides, en estat constant de mutació, és molt greu en unes ideologies polítiques que, com les marxistes, en les dues versions de socialisme i comunisme, es consideren l'expressió d'una classe compacta i unificada que és la mateixa en tots els països que han arribat a un determinat grau de desenvolupament industrial. Em refereixo, naturalment, al proletariat, classe filla, segons Marx i els marxistes, dels sectors industrials productors de plus-vàlua.

El gran teoritzant marxista Nicos Poulantzas, ha publicat no fa gaire (1974) a les edicions "du Seuil" de París —s'il vous plait— un llibre de difícil lectura, com tots els assaigs marxistes seriosos, titulat "Les classes socials dans le capitalisme aujour-d'hui", en què insisteix sobre la definició marxista del proletariat i revela la formació d'un seguit de classes socials filles del desenvolupament del capitalisme modern (filles bastardes, certament) que pantegen als promotors de partits socialistes una colla de problemes inèdits fins ara. La renúncia del partit comunista francès a la dictadura del proletariat i la tesi italiana del "compromís històric", dues posicions que Lenin hauria denunciat com heretgies i les hauria liquidat amb

feroç eficàcia, són, tant una maniobra electoral, com la constatació que el proletariat creat per la plusvàlua és una classe físicament condemnada per la història. "The Economist", una molt prestigiosa i no gens dubtosa revista d'esquerres anglesa, ens donava recentment unes xifres sobre el descobriment del nou "terciari"; és a dir, de la tercera classe o, més ben dit, categoria social que ve després del "primari", l'agricultura i el "secundari", la indústria.

Espanya, per exemple, en el que fa referència a l'ocupació i la participació del Producte Nacional Brut, ha deixat d'ésser un país "primari", agrícola, per a convertir-se en un país "secundari"; és a dir, industrial: la indústria dona més ocupació i crea més riquesa que no pas l'agricultura. Mentre Espanya portava a terme aquella important evolució, els països industrialitzats del món occidental passaven a la tercera etapa: eren els serveis, cap d'ells creadors de plus-vàlua en el sentit marxista de la paraula, els que ocupaven més gent i contribuïen més al PNB. Les xifres comentades més tard per l'economista francès, Octave Gelinier, no poden ésser més reveladores: mentre a Itàlia, el terciari dona ocupació al 39,7 per cent de la població activa del país, a Estats Units ho fa en la proporció del 62,4 per cent i a Suècia, el 63,8 per cent. Però hi una dada encara més significativa: a Califòrnia, l'estatn econòmicament més avançat de l'EUA i més reflex de l'evolució econòmico-social del món, el percentatge arriba a la proporció del 71 per cent: la resta, 29 per cent, es reparteix entre treballadors del camp i "proletaris"... Com podria aquesta mínima porció de proletaris imposar a la resta de la població la dictadura del proletariat?

Totes aquestes teories, els seus antecedents i les seves projeccions, constitueixen el camp mental en què jo m'he mogut des de l'any 1925 i arriben ara —ja era hora!— al nostre país. Una de les seves manifestacions més reveladores ha estat l'escàndol promogut per l'anunci fet per Pallach sobre la fundació del Partit Socialista Català. Confesso una simpatia visceral per aquest fill de Figueres i ex-membre del "Bloc Obrer i Camperol", com jo mateix. L'adjectiu, en aquest cas, "català", és molt bent apropiat, una vegada llegit el programa, i al mateix temps demostratiu que es tracta d'un terme relatiu sense aplicació universal. El programa socialista de Pallach el trobo aplicable per a l'evolució progressiva de la societat catalana en la proporció en què no és socialista en el sentit dogmàtic de la paraula. Ara vindran els altres socialismes de tipus "latí", "nòrdic", "àrab" o "albanès". Si responen a la realitat del país no tindran més remei que acceptar el programa social de Pallach amb les correccions de detall necessàries. La confusió neix, aquí i per tot arreu, del prestigi de la paraula. El món actual s'ha creat amb tres paraules màgiques, una xarxa que immovilitza la seva capacitat d'acció i crea un confusionisme pernicios: "democràcia", "socialisme" i "popular". La combinació d'aquells tres mots i altres equivalents ha entorbidat el llenguatge polític i hem arribat a una proliferació de sigles i de mots inventats tal Junta Democràtica, Plataforma Democràtica, Coordinació Democràtica, que han culminat en un monstre semàntic, **Platajunta**, que no són més que miralls per a caçar aloses. Partit Socialista Català té l'adjectiu que calia per definir els seus objectius i les seves limitacions, encara que hauria estat més clar i honest batejar-lo simplement **Partit Social Català**; és a dir, un partit que vol fer a Catalunya el màxim de reformes humanistes que permet la seva estructura històrica. Ni més, ni menys.

JAUME MIRAVITLLES

BUSTIA

LA PROBITAT DE L'HISTORIADOR UBIETO

Prou que sabem que la Història no és cap ciència exacta i que les interpretacions dels esdeveniments i les figures històriques són sovint controvertibles, sobretot si es relacionen amb problemes que l'home actual té plantejats. Però una cosa és la interpretació dels fets històrics i una altra la seua investigació, la qual pot ser seriosa o no.

Es cert que les tesis d'Ubieta sorprenen a vegades per la seua originalitat. Però cal proclamar que es tracta d'un historiador ben solvent, caracteritzat pel rigorós científisme de la seua investigació, i el seu afany de fonamentar-se sempre en les fonts i no afirmar res que no siga documentat.

No puc, doncs subscriure unes precipitades i gens matigades consideracions que s'ha permès el meu benvolgut amic Vicent Ventura (AVUI, 18-5-76) en referir-se a una conferència de la senyoreta Cabanes, deixeble d'Ubieta, sobre la proporció de la participació de catalans i aragonesos en el repoblament de València arran de la Conquesta, conferència que ell no va escoltar. Som un poble apassionat i vivim en una època molt agitada; les incitacions a la calma i a l'objectivitat no semblen superflues.

MANUEL SANCHIS GUARNER (València)

EDICIO CRITICA

Acabo de llegir al diari AVUI la nota, i queixa, del senyor Antoni Comas sobre l'edició de la poesia completa de J. S. Pons. Crec que té tota la raó del món, i les il·lustracions amb què confirma el seu comentari són ben categòriques. I més se n'hi hauria pogut afegir. Com és que, després de la catàstrofe que representà l'experiència anterior de Carner, encara hi ha qui reincideix en mutilacions que no tenen perdó de Déu i en opinió personal, cap mena de justificació? Voldria creure que serà l'últim disbarat d'aquesta mena i que el senyor Comas serà escoltat, com s'ho mereix. Mentrestant, deixeu-me clamar per una edició crítica, és a dir respectuosa, de Carner i de J. S. Pons... i de qui més calgui.

JEM CABANES

SANT JUST

Sant Just Desvern és, potser, dels comptats municipis a tocar Barcelona que ha conservat mínimament, en aquests difícils anys passats, la seva identitat urbanística. Es per això que resulta més trist encara, quan semblava superada l'etapa de disbauxa enderrocadora i densificant la notícia de la probable demolició del bonic i entenedor grup de cases de poble que limiten per un costat la plaça de la Casa de la Vila, per alçar-hi una construcció de nova planta.

JOAN MARGARIT CONSARNAU (Sant Just Desvern, Barcelonès)

PRESONS

Voldria només agrair a Josep M. Espinàs el seu article sobre la presó d'Oviado (21/5), precisant-li que la prohibició d'escriure's o comunicar-se de paraula amb amics, amigues, parents de segon grau, etcètera, no cal anar a cercar-la tan lluny, car és vigent aquí a Barcelona mateix. Igualment, voldria dir als pares, que escriuen a AVUI del dia 19 queixant-se de la prohibició de parlar en català a la Modelo que no són els primers, amb la diferència que als meus pares els van dir "Hablen en cristiano" ara deu fer uns dos anys.

SANTI SOLER (Badalona, Barcelonès)

Per ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és excessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

AGUSTI DE SEMIR

Divisió territorial i autonomia comarcal a l'Estatut

Al president Josep Tarradellas

EL dia 26 d'octubre del 1931 el govern de la Generalitat de Catalunya va crear la ponència de la divisió territorial, enmanant-li l'atasc de copsar las realitats de tot ordre a fi d'estructurar, a partir de les dades obtingudes, un projecte de divisió del territori de Catalunya.

La ponència, en la sessió del 26 d'octubre, posà a discussió l'abast de la tasca a emprendre: calia veure clar si l'encàrrec era exactament de procedir a una delimitació de comarques o bé de redactar un avantprojecte de divisions político-administratives. La ponència entengué que el que se li demanava era una divisió de Catalunya ajustada a les necessitats de l'hora, basada al més possible en les comarques naturals, històriques i econòmiques, però no condicionada per elles. I els principis orientadors dels punts de mira endegadors del treball van quedar fixats així:

1r—Es convenient que Catalunya sigui dividida en el menor nombre possible de demarcacions, a fi de no multiplicar les despeses d'administració i de govern.

2n—S'ha de procurar que els habitants de tots els pobles d'una demarcació puguin anar en un sol dia del poble respectiu a la capitalitat d'aquesta i retornar-ne.

3r—S'ha de tendir a fer que les demarcacions tinguin entre elles un cert equilibri quant al nombre d'habitants o, si més no, que l'extensió del territori compensi la diferència.

4t—La possibilitat d'establir subdivisions o bé superdivisions caldrà plantejar-la més endavant, si hom en veu la conveniència.

5è—Per tal d'esmortir el trasbals que les noves demarcacions puguin ocasionar, cal tenir en compte els interessos creats dins la divisió político-administrativa actual per a les ciutats i viles que encara recolzen part de llur vida en organismes oficials.

Després d'un llarg i minuciós treball, de realització d'enquestes, de visita personal a les poblacions i viles per part dels membres de la ponència, és a dir, després de fer una feina ben feta, amb una important participació personal de tots els ponents, es va arribar a la sessió del 12 d'octubre del 1932 i es va aprovar la divisió en vegueries i comarques amb la seva nomenclatura corresponent. La tasca de la ponència restava virtualment acabada. El president, honorable senyor Tarradellas, es congratulà que per fi s'hagués arribat a una coincidència dels diferents parers que els ponents, en el curs del treball, havien manifestat.

El treball de la ponència va ser publicat per la Generalitat l'any 1933 sota el títol: **Divisió te-**

rritorial. Estudis i projectes. La divisió territorial va quedar aprovada per Decret de 27 d'agost del 1936, que pràcticament reproduïx la divisió proposada per la ponència.

Aquest treball és una base essencial que caldrà tenir en compte a l'hora d'establir la nova divisió territorial de Catalunya, una vegada recuperats els principis i les institucions de l'Estatut del 1932; però, ja des d'ara, hem de treballar per tal de configurar l'autonomia de vegueries i comarques establint llurs competències i funcions, i tenint en compte l'actual sistema de comunicacions, la infraestructura vial la redistribució de la població, les transformacions econòmiques produïdes, etc.

Cal considerar la importància política de dues concepcions contrapostes: una, que podríem dir essencialment racionalista, parteix d'allò que segons la raó sembla més lògic. Aquest sentit o visió de la realitat sociològica-jurídica és completament aliè a l'esperit històric i actual de Catalunya.

L'altra, aquella que el poble de Catalunya sempre ha tingut, es basa en un sentit profund del fet que la vida és un procés, on es produeixen canvis i ruptures, i, en conseqüència, tota formulació jurídica ha de regular les noves necessitats produïdes en aquest procés.

De cara al futur s'ha de preveure que la divisió tècnica del territori pot respondre a diverses funcions de govern i d'administració: divisió territorial de cara a la funció de l'administració de justícia, divisió territorial en relació a la funció de recaptació d'impostos de Finances, divisió territorial en funció de les característiques econòmiques, etc., etc. Per tant, la decisió última que determini les funcions de govern i d'administració serà, en definitiva, política; i aquesta pot ésser unitarista, descentralitzada funcional o bé realment autonòmica.

Hem d'assenyalar que, deixant de banda l'estructura unitarista, tenim el perill de caure, per raons tècniques i d'eficàcia, en la descentralització funcional, de tipus racionalista, oblidant la realitat sociològica i històrica. Cal deixar ben clar que s'opta per la solució política d'acceptar el pluralisme intern de Catalunya-Principal, és a dir, per l'autonomia interna de les comarques.

Això no obstant, s'ha de tenir present que, en la situació actual, el perill d'un centralisme de Barcelona no és una hipòtesi purament teòrica, i que és absolutament necessari que les poblacions de les comarques prenguin consciència de la importància d'afirmar-se com a realitats, amb la seva pròpia personalitat, per així garantir la democràcia, no merament administrativa, sinó a nivell de base popular.

Crec que, des d'avui, sense romanticismes històrics i sense sentimentalismes demagògics,

ACTIVITAT POLITICA

"Confiam que els bisbes hi diran la seva"

L'AC d'Eclesiàstics manté la seva adhesió a la Marxa de la Llibertat

L'Associació Catalana d'Eclesiàstics, que l'onze de maig va prendre l'acord d'adherir-se a la Marxa de la Llibertat i col·laborar-hi en tot el possible, ens lliura ara, en conèixer la notícia de la prohibició, una nota signada pel seu president, Josep Camps, en què, entre altres coses diu:

"L'Associació Catalana d'Eclesiàstics manté la seva adhesió a la Marxa de la Llibertat i el seu oferiment de col·laboració en les tasques preparatòries i en la realització d'aquesta important iniciativa. La prohibició governativa, que esperem que serà rectificadora, ha estat dictada per la por: per a la llibertat i per al poble català. Confiam que, per tractar-se d'una iniciativa de Pax Christi, el moviment cristià per la pau, i que ha rebut un ample suport de la jerarquia internacional, els nostres bisbes hi diran la seva paraula".

D'altra banda el secretari de Justícia i Pau de Barcelona lamenta en un comunicat, "la decisió del Ministeri de la Governació de desautoritzar la Marxa de la Llibertat i fa constar la seva solidaritat amb Pax Christi, entitat promotora de la marxa. Pax Christi és una entitat cristiana de valerosa tasca a Catalunya, i les seves iniciatives s'han caracteritzat sempre per la defensa dels drets humans i els mitjans no violents. La proposta de la Marxa de la Llibertat n'és un exemple. La seva desautorització no té en compte aquestes realitats per la qual cosa el secretari de Justícia i Pau estima que la decisió és errònia i demana que sigui reconsiderada".

També el PSAN comunica que "després de valorar positivament les darreres campanyes de Pax Christi... s'adhereix plenament a la Marxa de la Llibertat".

E.R.C. PREPARA ASSEMBLEA

Esquerra Republicana de Catalunya, partit que dirigeix Heribert Barrera, ens ha lliurat el següent comunicat, amb data 24 de maig:

"Reunida avui la Comissió Provisional d'ERC, ha acordat celebrar l'assemblea del partit en el curs del mes de juny vinent, en dia encara no determinat. Amb aquest motiu seran convocats oportunament tots els militants i simpatitzants".

Segons hem pogut saber, aquesta assemblea serà un pas previ a la celebració d'un Congrés del partit on es ratifiqui o es revisi la línia política després de les últimes modificacions registrades, entre les quals destaca l'escissió d'un grup de militants que té com a cap significat Josep Andreu Abelló. Quant a la Comissió Provisional de què parla la nota, és la que es va formar temps enrera per a tractar les diferències entre el grup d'Andreu Abelló i el de Barrera, ara modificada en haver-se separat els del grup Abelló que en formaven part.

SENYERA A LA FACULTAT DE CIÈNCIES

A quarts d'onze d'ahir al matí fou penjada una senyera catalana amb les inicials de Convergència Democràtica de Catalunya sobre la façana de la facultat de Ciències de Pedralbes.

La senyera ocupava l'alçària de quatre pisos i era visible a gran distància. A última hora de la tarda encara no havia estat retirada.

Cap al X aniversari de la CONC

Els representants de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya varen presentar als periodistes el projecte de celebració d'un gran acte públic en commemoració del X aniversari de la seva fundació.

Segons varen manifestar, l'acte, pel qual s'ha tramitat el corresponent permís governatiu, consistirà en una gran assemblea a la qual podran assistir tots els treballadors i ciutadans que ho desitgin, i se celebrarà, si no hi ha cap impediment, al Palau Municipal d'Esports de Barcelona el dia 12 de juny.

CLEMENT DECLARA SOBRE MONTEJURRA

El director del setmanari "Destino", Josep Carles Clemente, ha presat declaració en el jutjat d'instrucció número 1 de Barcelona, en compliment d'un exhort del jutge especial d'Estella, en relació amb els fets de Montejurra. La declaració l'ha feta com a periodista que va presenciar els fets del passat dia 9.

FILLS DE PRESOS I ATURATS AL ROSSELLO

Diumenge, un grup de 230 persones, entre familiars de presos, empresonats, i acomiadats per qüestions sindicals, un centenar de les quals eren infants, van passar un dia d'esplai al Roselló, convidats pel "Secours Populaire Français". La idea va sorgir durant l'acte organitzat el 7 de febrer a Barcelona pel SPF en contacte amb la Comissió de Solidaritat de Catalunya. Van estar a Cotlliure, Argelers i Palau del Vidre, on el batlle els va dirigir un parlament demanant amnistia i llibertats per a Catalunya. Aquest estiu, un centenar de fills de presos, aturats i acomiadats passaran un mes a colònies infantils de l'Estat Francès.

Programa econòmic del PCE

Va ser presentat per Manuel Azcárate

El programa econòmic del Partit Comunista d'Espanya va ser presentat ahir en el cicle de conferències de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona. Per a aquest acte va traslladar-se a Barcelona Manuel Azcárate, Ricardo Lovelace, del Círculo de Estudios Económicos, i Carlos Berzosa, que van presentar el programa en nom de llur partit.

Els ponents van exposar unes línies generals de la seva concepció de les directrius de l'economia de l'Estat espanyol en tres apartats fonamentals: en el moment de transició del sistema actual cap a la democràcia; en el període immediat al trancament i que ells anomenen "de democràcia econòmica i social", i les línies generals de la concepció del socialisme en la democràcia.

Lovelace, joveníssim economista d'una gran agudesa política, va començar sortint al pas de les crítiques que darrerament han sortit a la premsa en el sentit que tant el Partit Comunista com molts d'altres no presenten unes línies d'acció concretes en els seus programes econòmics. Ell digué que aquest és un fenomen natural, per causa que, per una banda, la clandestinitat no ha estat un bon camp per a donar alternatives concretes ni tan sols per a elaborar-les; per una altra banda, digué, que en aquest moment no concreta el seu programa ni el mateix ministre de Finances, tot i que ell sí que l'hauria d'oferir i portar-lo a la pràctica. A més, va afegir-hi, un programa econòmic socialista només es pot descriure sobre l'anàlisi de la pràctica de cada moment i escoltant la veu dels sectors populars, que encara no tenen ni vot ni veu.

—Pero, ¿com pensem afrontar, per exemple, la crisi econòmica que cal pensar que en el moment del trencament estarà en el punt de major gravetat?

—Per a nosaltres, en aquest moment conflueixen diverses crisis. Una és la del règim franquista, l'altra la general del capitalisme internacional que, a nosaltres, ens afecta d'una manera especialment greu. Pensem que tot això va, a més, acompanyat de l'esgotament progressiu del model de creixement econòmic practicat fins ara. Pensem, doncs, que aquestes crisis no es poden resoldre de cop. Per sobre de tot ni ha

un problema fonamental que cal resoldre amb prioritat: és el problema polític. Un cop format el "govern provisional" caldrà afrontar els aspectes conjunturals més greus, però els problemes de les estructures econòmiques no poden ni han de ser resolts per aquest govern. En aquest període, cal que hi sigui tota l'oposició i el que caldrà és garantir la democràcia.

—En el cas que ens pertoca a nosaltres, els catalans, ¿com concebreu la gestió de les nostres finances i de la nostra hisenda?

—Es evident que l'Estatut del 1932 feia una previsió molt pobre en aquest sentit; això, nosaltres ho reconeixem ja des d'ara, perquè creiem que, en una organització a base de l'autonomia de les diverses nacionalitats de l'Estat, aquesta autonomia no serveix de res si els governs respectius no es poden mantenir econòmicament. És difícil fer més precisions sobre el marc d'autonomia econòmica, perquè nosaltres volem partir d'una reestructuració de tota l'economia, i fins que això no s'hagi fet no es pot oferir una descripció real.

—Per quines fases caldrà passar per aconseguir aquesta reestructuració?

—De primer, aconseguir el govern provisional —respon Azcárate—, que s'ha de caracteritzar per una política de gran tacte i moderació en la qual han de participar totes les forces de l'actual oposició. Després vindran les eleccions constituents on es veurà qui podrà tenir més força parlamentària, i en aquest moment la gran tasca serà la consolidació de la democràcia i la nova organització de l'Estat, que nosaltres volem que sigui en forma d'Estat federal, ja que tenim la convicció que aquesta estructura és la que més pot enfortir l'estructura democràtica de l'Estat espanyol.

—Vosaltres rebutgeu el pacte social, ¿què en pensareu la burgesia, doncs, de la vostra proposta de trencament?

—Nosaltres pensem que, per al trencament, el que cal és un pacte polític, —diu Azcárate— i, a aquest, sí que s'hi pot avenir la burgesia perquè no hi té res a perdre, ja que això no implica cap canvi d'estructura econòmica i en canvi pot fer arribar a un sistema de garanties ciutives que fins i tot poden arribar a ser un benefici per a l'empresariat. J. R.

Candidat pobre a la presidència EUA

El líder del Partit Socialista sap que no guanyarà

Peter Camejo va exposar ahir, a l'aula magna de la Universitat, el programa del seu partit, el Socialist Workers Party, pel qual és candidat a les eleccions d'enguany a la presidència dels EUA.

L'audiència fou nombrosa ja que, ultra els estudiants que normalment són al clos universitari, van ser molts els qui van anar-hi especialment per escoltar el líder del Partit Socialista dels Treballadors. Camejo ha vingut a Espanya, convidat pel Departament de Sociologia de la Universitat de València i el d'Història Contemporània de la de Barcelona, per donar diverses conferències.

Un dels seus objectius aquí és el de mantenir contactes amb membres de l'oposició. A Barcelona i a València ha parlat ja amb diverses persones i m'explicava que, durant la seva estada a Madrid, té intenció

d'entrevistar-se amb Camacho i alguns dirigents de la UGT. "També m'interessaria parlar amb Lidia Falcón, perquè una de les nostres preocupacions és l'alliberament de la dona".

El programa presidencial del partit es basa fonamentalment en la protecció contra els preus alts, l'aur forçós, les guerres, l'opressió racial i la sexual. Es concreta en vuit punts que reclamen el dret a tenir treball permanent, uns ingressos adequats, educació i atenció mèdica gratuïtes, jubilació assegurada, control, per les minories oprimides, llurs propis assumptes, i dret a conèixer la veritat i poder decidir sobre la política i les actuacions econòmiques i socials.

—Hi ha tres factors que ens ajavoreixen: la crisi econòmica, l'impacte del Watergate i l'impacte que encara dura de la guerra del Vietnam. La crisi econòmica i social d'ara no és igual que la del 1929, però la seva dinàmica va en la mateixa direcció. I les masses són escèptiques pel que fa al govern i als dos partits burgesos. Hi ha un gran corrent de refús, perquè no existeix encara una alternativa.

EL SWP està per l'autodeterminació de les minories oprimides, sobretot les dels negres, "chicanos" i portorriquenys. Camejo presenta a les eleccions per a la vice-presidència a líder de color Willie Mae Reid.

—Estem convençuts que no podem guanyar. Però estem aconseguint una mobilització de masses i els explicarem que els dos partits majoritaris són en realitat la mateixa cosa. El nostre objectiu és arribar a formar aquest gran partit de la massa obrera, i continuar la lluita per defensar els seus drets.

E. M. F.

SOPI AQUESTA NITA A PORTUGAL PER 600 PESSETES

Als salons de l'Hotel Sarrià vostè pot conèixer "Portugal sense fronteres". Vingui a visitar-lo. I quedi's a dinar o a sopar. Amb "ranchos" i "fadistas". Amb guitarra i "cançons". Portugal l'invita a assaborir els seus "vinhos" més famosos: "verdes" i "maduros", de Madeira i de Porto, de la Costa Verda, regada pel Miño o del Algarve. A fi de que vostè guardi bon gust de la seva visita, només pagarà el sopar. Un bon menú pot costar-li al voltant de 600 pessetes. Sense anar més lluny.

PORTUGAL, ARA MÉS A PROP

Horari de Restaurant: de 12 a 15 i de 21 a 24.
Reserva de taules: Telefons: 239 1109-250 7008
Vins oferts per l'Oficina Comercial de Portugal

XALETS

Amb 80.000 pams2 de terreny amb moltíssims pins
Fantàstiques panoràmiques, aigua i llum
Prop de Montserrat
per 790.000 pessetes

Des de 75.000 ptes. ENTRADA

i 11 ANYS DE FACILITATS

ENTREGA IMMEDIATA

Informes tel. 246-37-39 (de 4.30 a 8.30)

GUARDERIES

El problema és a mans del governador

Els confinats voluntaris han rebut l'adhesió d'escoles i barris

Dos representants de la comissió coordinadora de les catòrze guarderies que van tancar-se dilluns per tal d'exigir uns ajuts econòmics, foren rebuts ahir pel subgovernador Soldevila.

Aquesta reunió, la tercera que se celebra al govern civil en dos dies, no va aportar cap novetat positiva, però va servir per a deixar constància de l'interès que té el delegat del govern a resoldre el problema. Ambdues parts van acordar, en aquest sentit, continuar les negociacions de manera periòdica, i una nova entrevista fou fixada per al divendres. La comissió va comprometre's a dur-hi un resum dels ajuts rebuts fins ara.

El subgovernador va parlar de les gestions que havia fet prop del ministeri del Treball i va anunciar que aquest organisme havia concedit subvencions a les guarderies qualificades de laborals: mig milió a Mare de Déu de Montserrat, tres-centes mil pessetes a Llar d'infants, dues-centes cinquanta mil a Xalesta i Esquirol i un milió a Pla de Fornells. Van manifestar així mateix que no podia concretar si hi hauria altres subvencions, car el delegat del ministeri a Barcelona és actualment a les Corts. Pel que fa a un possible concert d'ajut, féu constar que aquest problema exigeix un estudi previ i que aquest estudi exigeix temps. Finalment va recomanar a les guarderies que tornessin a la normalitat per tal de facilitar les

condicions adequades per a dur endavant aquest possible concert.

D'altra banda, les guarderies tancades continuen rebent mostres de solidaritat. Les escoles Eura, Graciella, Pompeu Fabra, Sagrat Cor, Icaria, Arrel, Balbo, Tramontana i Can Baró els han adreçat un escrit que secunda llur actitud. Les Associacions de veïns de Mossèn Cinto,

Gran de Gràcia, les Corts, Guinardó, Sants, Horta, Turó de la Peira i Camp de l'Arpa s'han manifestat en aquest mateix sentit. I els veïns, responen a la crida que els havien adreçat les guarderies, els han aportat ajut material, tant en forma de diners com d'aliments.

Altrament, s'han desfermat uns grups que arrenquen pancartes i cartells de les guarderies a Horta, les Corts, Sants i el Guinardó. En aquesta operació de neteja —que hom atribueix a l'extrema dreta—, hi ha col·laborat la policia municipal arrencant les pancartes de la guarderia Esquitx a l'Eixample.

No totes són populars

L'Ajuntament raona l'actitud adoptada

L'Ajuntament ha estat fins ara, l'interlocutor principal de la comissió de guarderies a través de la delegació d'acció social que dirigeix la senyora Muñoz Codina.

Les negociacions amb aquesta delegació no han produït cap resultat positiu perquè, segons la comissió, l'Ajuntament "dona com a resposta que és un problema que no l'afecta". Nogensmenys, l'Ajuntament va ajudar la guarderia Pla de Fornells —després d'un tancament de sis dies— i ha insistit sempre en el seu propòsit d'ajudar les altres guarderies sempre que compleixin una veritable funció social. Concretament, la delegació presidida per la senyora Muñoz Codina ha exigít que les guarderies cobrin preus "populars".

Aquesta exigència prèvia ha estat impugnada en dos sentits. D'antuvi, les guarderies han contestat que "si no cobren preus populars és perquè no tenen cap mena d'ajut"; en segon lloc, han considerat que la delegació intentava trencar el front de les guarderies negociant per separat.

A desgrat d'això, la senyora Muñoz Codina persevera en la seva resolució. Considera que la diferència de quotes tradueix una diferència social i que l'Ajuntament ha de socórrer prioritàriament els més necessitats:

—Mentre hi hagi a la ciutat pares que ni t n sols poden pagar mil pessetes, no podem pas ajudar els qui ja ara en paguen quatre o cinc mil. Estic convençuda que, si preguntéssim als ciutadans com s'han de distribuir els cabals de Barcelona, la majoria estaria d'acord en això. D'altra banda, les guarderies integrades en la coordinadora són només tretze de les dues-centes cinquanta que existeixen a Barcelona, no representen, doncs, la totalitat.

Segons la senyora Muñoz Codina, aquestes guarderies que ara es troben en conflicte, han estat mal planejades:

—Com que són d'iniciativa privada, i molt sovint resultat d'un excessiu idealisme, l'Ajuntament no

Petició de manifestació de l'ensenyament mitjà

La comissió coordinadora de delegats d'ensenyament mitjà presenta avui el govern civil una petició de permís per a una manifestació pacífica contra la selectivitat en l'ingrés a la Universitat.

Aquesta comissió, que aplega els estudiants dels darrers cursos de batxillerat d'instituts i acadèmies, demana també, en l'exposició de motius de la petició, un tronc únic d'ensenyament, convocatòries de setembre sense limitació d'assignatures, un ensenyament públic, català i gratuït, i més centres d'ensenyament. En cas d'ésser autoritzada, la manifestació es produirà el dia 5 de juny i recorrerà la Gran Via i el passeig de Gràcia entre la plaça de la Universitat i el "cinc d'oros".

té cap obligació de fer-s'en càrrec si fracassen. Alguna d'aquestes guarderies, per exemple, està situada en un carrer de primera categoria, en un pis sense pati, en un barri de gent gran que no té fills petits, només pot albergar cinquanta nens i cobra set mil pessetes. Aquesta guarderia, concretament, no podem pas ajudar-la. En canvi, al barri del Besòs o al districte cinquè hi ha guarderies que no estan integrades en la coordinadora —Papusa, Belendai, Maria Eulàlia Torres, Verd, etcètera—, que cobren quotes de vuit-centes o mil tres-centes pessetes i que reben una subvenció de l'Ajuntament. Deixant de banda, naturalment, les guarderies municipals, que cobren de zero a trenta pessetes diàries...

Sobre els càrrecs que han estat fets a les guarderies municipals en el sentit que segueixen una línia pedagògica aberrant, càrrec que han servit per a sostenir l'alternativa que ofereixen les guarderies privades, la senyora Muñoz Codina comenta:

—Jo no dic que no s'hagi produït algun cas de negligència; però també m'han arribat queixes de les guarderies privades. Sigui com sigui, ja no hi dono cap mena d'importància... Estem treballant perquè les guarderies municipals gaudeixin de la millor assistència possible: exigim que les puericultores siguin titulades i fem cursos de formació per al personal que ja hi treballa.

Finalment, sobre l'actitud que adoptarà respecte a les tretze guarderies que han protagonitzat el tancament, diu:

—Les sostindré davant dels ministeris d'Educació, de Governació i de Treball que són els organismes que, per llei, han d'ajudar-les. I ho faré, cal dir-ho tot, contra la meua consciència per les raons que acaba d'explicar.

Entre les «masonades» i el tancament

La comissió de guarderies va néixer fa tres anys per a negociar amb el consistori Masó unes ajudes econòmiques. El canvi d'alcalde i la política de racionament que va imposar Viola, basada en tota mena d'argücies legals, va malmetre el que d'antuvi semblava una col·laboració profitosa per a ambdues parts.

L'alcalde Masó, després de demanar un llibre blanc de guarderies, va oferir-se per a gestionar per a tots els centres coordinats els avantatges que gaudeixen les guarderies qualificades com a laborals i va prometre que crearia un patronat municipal encarregat d'assegurar llur subsistència. Quan les guarderies van reclamar a Viola la constitució del patronat, l'alcalde va respondre —segons han dit els qui assistien a la reunió—, que tot això eren "masonades". De llavors ençà el moviment de guarderies s'ha radicalitzat en la mesura que s'agreguava la situació econòmica dels centres que la integren. D'altra banda, la comissió coordinadora s'ha organitzat i, amb el suport d'institucions ciutadanes com són ara Rosa Sensat i l'Associació catalana de Pediatría, han elaborat una alternativa concretada en les quatre reivindicacions: "Volem guarderies gratuïtes, per a tothom, públiques i democràtiques".

El mes de desembre passat, aquests grups d'estudi van publicar un document on recollien els criteris mínims que, segons el moviment, acreditaven la tasca d'una guarderia des d'uns punts de vista pedagògics i socials.

REFORMES I DECORACIO DE PISOS, BANYS, CUINES

Garantia 20 mesos.

El servei més complet de:

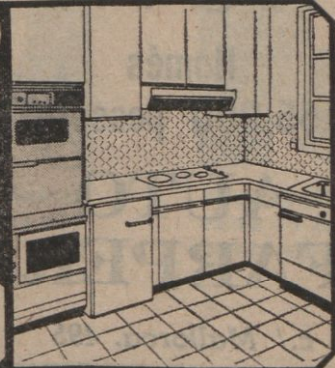
Mestres d'obres Electricitat

Lampisteria Fusteria

Pressupost i Projectes a l'acte

STYL T. 239 5490

NOU BERLIN, 77

COMPTABILITAT ELEMENTAL MITJA SUPERIOR Acadèmies C. Català Comercial

BARCELONA: Rbla. Catalunya, 3, 1er. Tel. 302 22 38
HOSPITALET: Junt al Mercat La Florida. Tel. 333 20 35
SANTA COLOMA: Josep Antoni, 84-86. Tel. 386 79 98

guia de viatges

VIATGES EUROPEUS:

FESTA A MUNIC (Sortida 26 de Juny)

Sortirem el dissabte 26, al matí, i tornarem el dimarts, dia de Sant Pere, per la tarda.

Ens allotjarem tres nits en règim de cambra doble amb bany i desdijuni a l'hotel Continental de categoria luxe, i al llarg i ample de gairebé quatre dies se'ns oferirà la possibilitat de conèixer Múnic, com mai no havíem pensat.

Durant 24 hores podrem utilitzar tots els transports urbans de la ciutat gratis i sense cap limitació, farem una completa visita de Múnic, podrem pujar dalt de la Torre Olímpica i visitar, gratuït és clar, tots els museus i galeries d'art així com el Parc Zoològic i el Jardí Botànic.

També a l'hora de comprar, anar a un restaurant o presenciar un espectacle, gaudirem d'unes avantatjoses condicions en els millors establiments de Múnic.

Potser mai no tindrem l'oportunitat de conèixer aquesta important i bella ciutat alemanya amb tantes facilitats.

El preu per persona, és de 14.900 pessetes.

ESPECIAL PER A JOVES:

L'INDIA, EL NEPAL I TAILANDIA (28 de Setembre)

Aquesta zona asiàtica ha gaudit sempre de l'interès dels joves. L'Índia, testimoni d'un encreuament de civilitzacions, cultures i religions on visitarem: Delhi, Jaipur, Khajuraho i Benares. El Nepal, fins fa poc, lloc de peregrinació dels hippies, amb la seva capital Katmandú. Finalment Bangkok, la capital de Tailàndia, plena d'attractius, posats de moda pel cinema.

Aquest viatge tindrà una durada de dinou dies i els allotjaments es faran a hotels d'una categoria similar als nostres de tres o quatre estrelles. Menys a les grans ciutats com Delhi, Bangkok i París, on passarem la primera nit, la resta del viatge és en règim de pensió completa i el preu per persona és de 62.500 ptes.

També hi haurà la possibilitat d'anar fins a Hong Kong allargant el viatge quatre dies més; el preu d'aquest suplement és de 15.400 pessetes.

ARREU DEL MON:

EL CONTINENT SUDAMERICA (Sortida: 6 d'Agost)

Aquest viatge, pot ésser molt fàcilment el de les vostres properes vacances d'estiu.

Es tracta d'un complert recorregut per l'Amèrica del Sud i el seus països més representatius.

A l'Equador, primera escala, hi visitarem la seva capital Quito des d'on anirem cap al Perú. Lima i el Cuzco seran els llocs d'aquest país que ens ofereix el testimoni de les antigues civilitzacions dels incas i de la presència dels conqueridors castellans. D'entre tot hi destaca la visita al Machu Pichu, meravellós testimoni d'una antiga ciutat construïda a dalt d'un cim, de gran bellesa.

En ferrocarril entrarem a Bolívia pel Llac Titicaca, el més alt del món; tot seguit La Paz, com a escala, per arribar a Buenos Aires la ciutat més gran del món d'entre totes les de parla castellana.

I per acabar, el Brasil, on anirem primer a les Cascades del Iguazu els més grans salts d'aigua que hi ha al món. Rio de Janeiro serà l'última etapa d'aquest gran viatge de 23 dies de durada i que té un preu per persona de 119.250 pessetes.

CONEIXEU EL PAIS:

EL MOIANES I EL MONTSENY (6 de Juny)

Sant Hilari Sacalm, Viladrau pel matí i Santa Maria de l'Estany a la tarda seran els escenaris del nostre proper viatge d'uns dies. El dinar el farem a l'hotel Colon de Vic i el preu per persona és de 750 ptes.

SEGONA PASQUA AL CARDENER (6 i 7 de Juny)

Allojats al Parador Nacional de Turisme de Cardener, durant aquests dos dies visitarem llocs de gran interès, com són el Santuari del Miracle, Solsona, Port del Comte, actualment camí de convertir-se en una de les principals estacions d'hivern del nostre país, Sant Llorenç dels Morunys i l'Embassament de Sant Ponç.

El preu per aquest viatge, tot inclòs, es de 3.200 ptes.

EL VIATGE ESPECIAL:

CREUER DE LES DUES REVETLLES (23 de Juny)

Enmig d'unes dates especialment favorables per a viatjar, ja que apleguen les revetlles de Sant Joan i Sant Pere, els hi proposem participar en aquest agradable creuer.

Tindrà una durada de set dies i ens portarà a interessants ports del Mediterrani com són: Ajaccio, l'Alguer, Civitavecchia (Roma), Livorno (Florència) i Montecarlo.

El vaixell és la moderna m. n. Franca C, amb una cobuda per a 400 passatgers i arribarà i sortirà del port de Barcelona.

AVIGAT-174

BARCELONA - 7
Dijetació, 238
Telèfon 301 32 82

CIUTAT DE MALLORCA
Passeig Marítim, 210
(Edifici Hotel Victòria)
Telèfon 28 13 13-14-15

TREBALL

Conveni del sector químic-farmacèutic

La CNT nega que hagin estat de la seva organització uns càrrecs sindicals

Ahir se signà el conveni col·lectiu provincial del sector químic - farmacèutic. Afecta uns disset mil treballadors. Només la meitat d'aquests obrers han participat en la mobilització de lluita per tal d'assolir la plataforma reivindicativa.

El nou conveni estableix uns salaris mínims de quinze mil pessetes per als peons i oficials de primera, i de tretze mil cinc-cents per als oficials de segona. Malgrat que el conveni no ha satisfet els treballadors, perquè no els concedeix el que demanaven, s'han decidit a signar-lo fins que es discuteixi el conveni general de tota la indústria química provincial.

LA CNT NEGA QUE SIGUIN AFILIATS SEUS UNS CARRECS SINDICALS

Els militants de la CNT de diversos sindicats del metall de Barcelona han fet públic un comunicat. Hi neguen que siguin membres d'aquesta organització els obrers Alcaina Caballero i Jesús Calvo. Són, respectivament, president de la UTT i jurat de Macisa. Ambdós han afirmat repetidament —continua dient la nota— que procedeixen de la CNT.

Per la seva banda, el sindicat d'Arts gràfiques de la CNT també nega l'afiliació de Gómez Nieto i López Morales a la seva organització. Afirma que no hi podran ingressar mai, i que els volen desemmascarar perquè tenen càrrecs a l'OS.

CONFLICTE COLLECTIU A MATEU & MATEU

A petició dels treballadors, l'empresa de transports Mateu & Mateu fou declarada en estat de conflicte col·lectiu. Té una plantilla d'uns vuit-cents treballadors en diferents centres. La petició es basa en el fet que no s'han pagat al personal administratiu els beneficis del 1974, en la manca de menjadors a tres centres de l'empresa, i en les represàlies que sovint s'a-

pliquen als treballadors: deixar-los sense feina o traslladar-los arbitràriament.

NOTA DELS VAGUISTES DE TRANSPORTES UBEDA

En vaga legal d'ençà del dia 12, els treballadors de Transportes Ubeda ens han enviat una nota sobre el seu conflicte. Diuen que van començar la vaga perquè els devien sis setmanades i els beneficis del 1975, a més dels viatges i roba per al treball. Tampoc no s'ha pagat a la Seguretat Social les quotes corresponents d'ençà del juliol de l'any passat.

ABSOLUCIO DE PERE CAMPS I TRES COMPANYS

El Jutjat n.º 9 de Barcelona absolgué Pere Camps i Campos, Ramon Garcia, Francesc Espin i Eduard López. Eren acusats d'escàndol públic perquè recolliren diners per als treballadors parats a la sortida d'un recital de Pi de la Serra, celebrat a Barcelona a final de febrer. En Pere Camps és vocal provincial de la UTT del metall. A més del processament, els havien estat imposades multes de vint-i-cinc mil i deu mil pessetes.

SANT JOAN DESPI: VAGA A GALLINA BLANCA

Des de dilluns al migdia fan vaga els treballadors de la factoria Gallina Blanca de Sant Joan Despi. S'han solidaritzat amb una acomiadada que havia estat contractada fa vuit mesos, en qualitat d'interina, per substituir una dona de neteja amb incapacitat laboral transitòria. Els càrrecs sindicals tenen el propòsit de romandre dintre la fàbrica fins que se solucioni el conflicte.

S'HA NORMALITZAT EL TREBALL A "CEMOTO"

Ahir es reincorporaren al treball els trenta treballadors de "Cemoto" que encara feien vaga. Segons informacions sindicals, els acords que

han acabat el conflicte són d'augment salarial del 8%, que representa unes cinc mil pessetes mensuals per als peons. L'empresa ha renunciat a imposar sancions, però romanen pendents de sentència a Magistratura els expedients de quatre treballadors.

MARORELL: "MANUFACTURAS CERAMICAS" EN SITUACIO ESTACIONARIA

Continua la vaga dels treballadors de Manufacturas Cerámicas de Martorell. Jordi Torres ens recorda que la vaga es va iniciar fa un mes per pressionar les negociacions del conveni. Però no es va arribar a cap entesa i el conveni es va trencar. Ara s'espera el laude de Magistratura, metre els treballadors continuen les concentracions i assemblees diàries.

LLEIDA: JUDICI PER L'ACOMIADAMENT DE REPARTIDORES DE PREMSA

A la Magistratura de Lleida va tenir lloc la vista del judici oral de la demanda per acomiadament d'onze repartidores de premsa. Es formulada contra Publicaciones Católicas Ilerdenses SA, editora del "Diario de Lérida". L'advocat de les demandants sol·licità que es declarés improcedent l'acomiadament d'unes de les seves clients i nul el de les altres. Com que es tracta d'un assumpte de premsa, aquests acomiadaments cridaren l'atenció de l'opinió pública —ens comunica Antonia Mallo— ja que les repartidores havien protagonitzat prèviament una vaga.

VALL D'UIXO: SOLIDARITAT AMB DOS DETINGUTS

Diverses associacions de veïns i treballadors amb càrrecs sindicals de Vall d'Uixó adreçaren al governador un escrit que demana la llibertat de dos obrers detinguts fa un mes. Són Maximi Garcia Ropa i Josep Losilla Sorribes, obrers de la construcció. Els signants creuen que només foren detinguts per haver signat —juntament amb d'altres— una crida a la vaga del ram, d'abast estatal. Els altres signants de la crida no foren detinguts.

PLA COMARCAL

Augmenta la protesta

Manifestacions a Barceloneta i Montbau

Diumenge passat, els veïns de la Barceloneta i els de Montbau van cridar pels carrers dels respectius barris la seva protesta contra el Pla Comarcal. Els de la Barceloneta es van concentrar a les dotze del migdia al solar, avui desocupat, que hi ha a la cruïlla del carrer Andreu Doria amb el passeig Maritim i que l'Associació reivindica per a una guarderia.

Van omplir l'indret de pancartes i paper d'embalar amb inscripcions, globus i gallardets. A més de grafiti ja tòpics com "Volem viure al barri. No a les expropiacions. No al Pla Comarcal. Ajuntaments Democràtics. Viola dimissió..." n'hi havia d'altres de més espontanis i underground com ara un que deia "Cànovas da la cara", o un que representava un cor d'aquells que dibuixen els enamorats als arbres, però aquí una de les puntes de la sageta deia "Barceloneta".

Ahir l'Associació de Veïns de la Barceloneta va ser rebuda pel Governador Civil, senyor Sánchez Terán, per parlar del Pla Comarcal.

SALVAR "MARTI CODOLAR"

Nens, joves i veïns en general de Montbau, Sant Genís dels Agudells i del Centre Juvenil "Martí Codolar" van celebrar una festa popular a l'esplanada de Montbau amb vista a expressar la seva repulsa contra el Pla Comarcal i reivindicar alhora un polisportiu al solar de "Martí Codolar". Es va fer també un exposició de dibuix infantil sota el lema "Com t'agradaria que fos la teva ciutat?".

QUE ES TANQUI L'ESTENEDOR EL 31 DE MAIG

Que es tanqui l'estenedor el 31 de maig és el que van demanar els veïns d'Hostafrancs i l'Esquerra de l'Eixample reunits en assemblea disabte passat. Exigeixen que l'Ajuntament i l'empresa assumeixi la problemàtica laboral que es crea amb el tancament de l'Estenedor que s'asseguri el cent per cent del salari real i el lloc de treball quan aquest establiment sigui en un nou emplaçament. Pel que fa a l'Escorxador Municipal volen que l'Ajuntament, en un termini de quinze dies, fixi una data, no superior a sis mesos, per al seu trasllat a Mercabarna. I que el solar que quedi lliure sigui destinat a Parc Urbà sense minves ni retalls, i subjecte a la gestió democràtica del veïnat.

Avui veïns i treballadors es concentraran a dos quarts de dues davant la Casa de la Ciutat per presentar aquestes conclusions al senyor Viola. Per al dia 31 hi ha prevista una nova concentració davant l'Estenedor.

LA FEDERACIO RECUILL SIGNATURES

Hem rebut de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona un

comunicat dirigit a totes les entitats interessades a tenir els plecs oficials de signatures per a la remoció de l'alcalde de Barcelona i la dimissió del Consistori.

L'esmentada documentació està a disposició a Amics de la Ciutat, Passeig de Gràcia, 62, 2n, 2a, telèfon 215 59 97, i a la Secretaria de la Federació d'Associació de Veïns, carrer Santa Anna, 10, telèfon 318 25 58, a hores d'oficina fins a les 21 hores.

El termini de lliurament dels plecs es limita a data pròxima, per la qual cosa és urgent la seva signatura per tothom que senti la obligació de deixar constància de la seva disconformitat amb un sistema de govern municipal, aparentment pròxim a canviar per llei, i amb unes actuacions divorciades dels ideals i els interessos de la Ciutat i que han afavorit durant molts anys l'espectació, les diferències socials irritants i tal vegada la corrupció i els interessos inconfessables.

Els barcelonins poden així manifestar llur repulsa, no a unes persones, sempre respectables llevat sentència judicial, sinó a uns mètodes d'administració de la ciutat, eminentment antidemocràtics i que poden haver protegit interessos de grups davant la manca d'un autèntic control de tots els ciutadans.

¿ES UN SERVEI PUBLIC LA TELEFONICA?

Es pregunten la Federació d'Associacions de Veïns, que s'ha vist obligada a dirigir-li una carta oberta, ja que no ha rebut contesta per la via ordinària per denunciar un seguit d'anomalies.

1) Sabem que, amb la finalitat que tots els abonats es vegin obligats a domiciliar els seus rebuts als Bancs o Caixes d'Estalvis, la Companyia ha establert solament dos punts de pagament a la ciutat de Barcelona per a les persones que vulguin fer-ho directament. Això obliga molts ciutadans a desplaçaments absurds i fins a fer uns quants desplaçaments cada vegada, pel sol fet de no voler domiciliar els seus rebuts en un Banc o Caixa, cosa a què, afirmem ningú no els pot obligar, i menys un servei públic, i menys encara la Telefònica, monopoli sense competència i per consegüent de dubtosa eficàcia i sense cap mena de control públic.

Ens sembla que aquesta exigència és abusiva i ens fa dubtar, justificadament, que la Telefònica sigui un servei públic.

2) Ultimament, la majoria de cabines de telèfons públics, les poques que hi ha a la nostra ciutat, sobretot als barris perifèrics, no funcionen o bé ho fan malament.

Aquest servei, vital per a molts barris, sobretot en casos d'urgència, creiem que la Companyia l'ha d'estendre al màxim possible i mantenir-lo dintre de la dignitat i correcció que Barcelona i els seus habitants es mereixen.

Improvisar les vacances es jugar-se les vacances

HOTEL

Deixi que les hi organitzin els autèntics professionals de la matèria. Li costarà el mateix

COMPLET VIATGES CAJALS S.A.

Plaça Sagrada Família, 3
Tfnos.: 2572825 - 2573098
Avda. Meridiana, 358
Tfnos.: 3409658 - 3409708

Conscients de la importància del seu viatge

CARAVANA 375

llestas per a xurreria, gelats o venda ambulant

NOVA

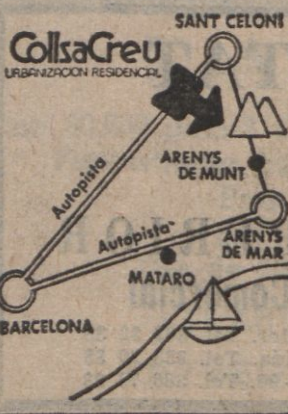
Només 155.000 pessetes
AUTO FARPER

c./ Mallorca, 495

CollsaCreu
Calabria, 241 - Barcelona.

ZONA RESIDENCIAL 1ª CATEGORIA TOTALMENT REALITZADA AMB: Carrers interiors asfaltats i amb voreres. RESTAURANT PROPÍ, SUPERMERCAT, Aigua i electricitat (subterrània) a totes les parcel·les. Telèfons, Repetidor TV. ZONA ESPORTIVA: 2 pistes tènis, Piscines, Club Social, Parc infantil, Jardins, 50 XALETS construïts i habitats. A 8 minuts d'ARENYS DE MAR.

Telèfons 230 28 24 - 250 34 03 de 5 a 8

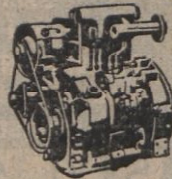

COLONIES D'ESTIU ROSA DELS VENTS A FRANÇA I CATALUNYA

per a nens i nenes de 8 a 14 anys
Circuits mixtes de 14 a 17 anys

Demaneu-nos informació de 10.30 h. a 13.30 h. al telèfon 318 25 93 i amb molt de gust us complaurem. Amb la col·laboració tècnica D'Atlas Expreso A.V.G.A.-95. Avda. Porta Angel, 7, 4.º T. Barcelona - 2

MOTORS MWM DITER

MOTORS DIESEL • MOTORS GASOLINA • GRUPS ELECTRÒGENS • MOTORS MARINS • GRUPS MOTOBOMBA • RECANVIS • MAQUINÀRIA DE CONSTRUCCIÓ I OBRES PÚBLIQUES

DISTRIBUIDORS:

CATALANA DE MOTORS I SERVEIS S.A.

JOAN GUILLERME • TEL. 339 32 77 • BARCELONA-14

DUMPERS AUSA

Els primers 120 anys d'una tradició cervesera

Maig de 1856: un cervejer alsacià, el senyor Louis Moritz, de Pfaffenhoffen, instal·la a Barcelona la primera cerveceria de la ciutat: al ja desaparegut carrer d'en Cirés s'obre la «Cerveceria Barcelonesa».

Ha nascut un nou ofici, el de «brasseur», que ensenya el mateix senyor Moritz. En forma els primers artesans de la cervesa a Barcelona.

Aviat troba continuadors, i així sorgeixen noves cervegeries, perquè cada vegada són en major nombre els paladars que exigeixen aquesta sana i excel·lent beguda.

I la cervesa esdevé una de les begudes que preferix la societat de l'època.

Els estrangers que visiten l'Exposició Universal de 1888 troben a Barcelona una cervesa —la de l'alsacià Moritz— que els satisfa plenament. Literalment s'en llepen els bigotis.

Aquella primera cerveceria es fa petita de seguida. La Casa Moritz s'instal·la aleshores en una part nova de la Barcelona que va creixent: al carrer de Casanova, a tocar de la Ronda de Sant Antoni.

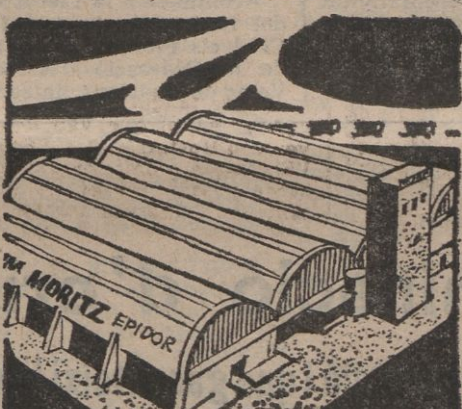
Els seus camions, tirats per cavalls penneros, aviat seran populars a la Barcelona de l'època. El saborós líquid de la Casa Moritz es reparteix en barrils aïhora per la ciutat i per tota la seva rodalia.

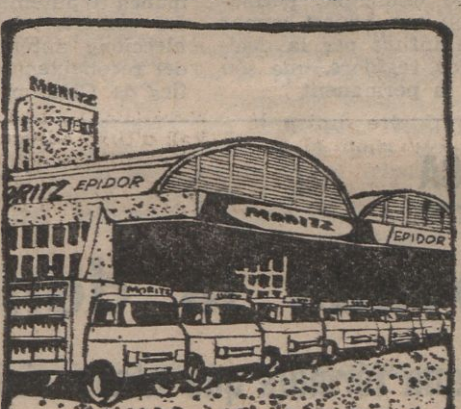
Igual que la de 1888, la segona exposició barcelonina —la de 1929— contempla el triomf de la cervesa Moritz: la premien amb una Medalla d'Or, i tothom en celebra la puresa i n'estima el sabor.

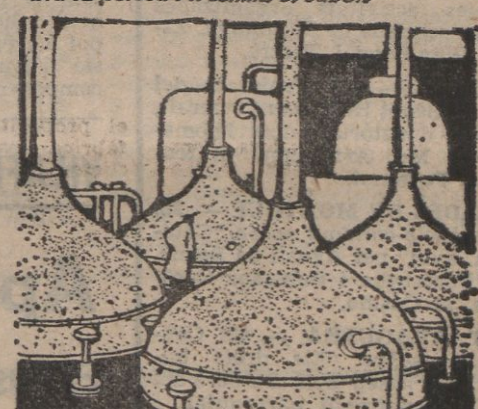
Any després, a la barcelonina fira de Mostres es va fer popular l'Stand Moritz, on els visitants assaboreixen un boc d'una altra, i molts van tenir la sort de tastar la inimitable Negra de Moritz.

L'antiga «Cerveceria Barcelonesa» de Louis Moritz s'ha convertit al llarg del temps en l'actual «Cervezas Barcelona».

que disposa d'unes modernes instal·lacions a Parets del Valles.

En lloc dels antics «brasseurs» que alligona el Sr. Moritz el 1856, ara hi ha els tècnics cervegers, que saben treure profit del més modern utilatge.

Tots els qui coneixen el plaer de l'autèntica cervesa n'assaboreixen i en celebren les diferents especialitats.

Una mostra de la bona feua dels Meistres Cervegers és MORITZ D'OR. Quina treballa per als bons coneixedors!

A les llars, l'ampolla grossa de Moritz presideix els àpats familiars i tothom l'assaboreix amb gran plaer.

I els qui ofereixen Moritz, saben que l'esperit de superació, la bona feua i la rigorosa exigència amb que ha estat elaborada aquesta cervesa, són iguals als d'aquella primavera de 1856.

MORITZ

CERVEZAS BARCELONA S.A.

120 ANIVERSARI 1856-1976

MORITZ

AGENDA

BARCELONA. — 16.15: A la Fundació Miró, projecció del film "El pallaso espanyat", dirigit per Tony Martí, segons la novel·la de Llorenç Capellà.

— 19: Conferència sobre "Balances comercials entre Espanya i Nigèria. Economia de Nigèria", a l'Institut Britànic, Amigó 83, a càrrec de Luis de la Rosa, i presidida per l'ambaixador de Nigèria, Z. M. Tasauri.

— 19.15: A la Fundació Miró, taula rodona sobre "L'Eixample Cerdà vist des del suburbi i les poblacions perifèriques", amb Josep M. Alibés, Jordi Borja, Jaume Castells, Frederic Prieto, Angels Rivas, Manuel Ribas i Piera, Jacint Ros i Hombravella i Xavier Valls.

— 19.15: A l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, taula rodona sobre "Agricultura super intensiva", amb els senyors Bastardas, Carrillo, Miranda, Marcos de San Pedro, Sabatés i Salleras.

— 19.30: Al Club d'Amics de la Futurologia, Granvia 608, conferència de Francesc Castanyer sobre "Cibernètica i formació".

— 19.30: Al Col·legi d'Economistes, Rambla de Catalunya 33 conferència de Jordi Solé Tura dins el cicle "L'economia davant del canvi democràtic".

— 20: Fèlix Cucurull parlarà, al Casal Montserrat, Mercaders 42, sobre "La qüestió social i el problema català fins el 1931".

— 22: Taula rodona sobre "Pluralisme dins de l'Esclèsia", a la parròquia de Sant Pius Xè, Carrer Cardenal Tedeschini 52, amb Josep Camps com a ponent, Casimir Martí com a moderador i, a la taula, Josep Giralt, Josep Dalmau, Joan Carrera, Daniel Cervera, Joaquim Pibernat i Josep Castaño.

— 22.30: A l'Ateneu Colon, Pere IV 166, Festa del Soci, amb diverses activitats organitzades per les seccions de Muntanya, Escacs, Ping-Pong i Teatre.

BERGA. — 22: Projecció del film de Benet Boixadeu "Queralt, 50 anys d'història", dins l'homenatge a Mn. Armengou, al teatre del Patronat.

CALDES DE MONTBUI. — 22: Conferència-col·loqui sobre "Catalunya, avui" per Agustí de Semir, Pere Portabella i Salvador Casanovas, al Casino.

ESPARRAGUERA. — 22: Conferència sobre "Els drets humans, per Josep Solé Barberà del PSUC, al patronat parroquial.

GRANOLLERS. — 22.30: Estrena de l'obra "Dispara, Flanagan..." de Jordi Teixidor, pel grup Els Globus de Terrassa, al pavelló d'esports.

LA GARRIGA. — Acte de simpatia envers el diari "AVUI" a la discoteca Moustache, amb una entrevista en directe amb Josep M. Figueres, cap de promoció del diari. Es repartirà un exemplar del diari a tots els assistents.

IGUALADA. — 22.30: Actuació de Celdoni Fonoll a l'Ateneu Igualadí.

RIPOLL. — 22: Presentació del Consell Català d'Ensenyament dins del cicle "Opcions educatives", al col·legi salesià.

RUBI. — 22: Actuació de Lluis Llach a la pista poliesportiva.

SABADELL. — 17: Disc-fòrum sobre Victor Jara a l'associació de veïns La Concòrdia.

— 22: Als locals de la dita Associació, projecció de "El chico".

SANT CUGAT. — 22: Conferència sobre "Socialisme democràtic, avui", a l'escola d'EGB.

SANTA COLOMA DE GRAMENET. — 19: Col·loqui sobre "Els problemes de l'EGB" a Santa Rosa, dins la "Quinzena de l'Ensenyament".

— 22: Representació de l'obra "Ancha Castilla" per Grutelipo a l'INEM Puig Castellar.

TERRASSA. — 22: Segona conferència-col·loqui sobre l'alcoholisme a càrrec del doctor Esteve Murcia, a l'auditori de ràdio Terrassa.

— 23: Actuació de "Grup de Jazz-Rock" a la Jazz-Cava.

TORREDEMBARRA. — 20: Conferència sobre la Renaixença catalana per Antoni Comas, a la biblioteca de la Caixa.

TORTOSA. — 22.30: Concert per l'orquestra municipal als claustres de la UNED.

EL PRAT

Dimissió no acceptada del batlle Mesa
El governador civil l'instà a continuar

L'alcalde del Prat de Llobregat, senyor Mesa ha presentat la dimissió del càrrec al governador civil, el qual, segons una nota feta pública a darrera hora de la tarda d'ahir, no la hi ha acceptada. El senyor Mesa ha estat conforme amb aquesta decisió, i per tant, continua en el seu càrrec.

La seva dimissió havia estat conseqüència de les discrepàncies sorgides en el consistori en relació amb les irregularitats comeses per l'anterior ajuntament, entre les quals figura un desfalc de vuit milions de pessetes fer per un alt càrrec municipal. Dos dels regidors de l'actual consistori havien també dimitit abans d'ahir, com ja vàrem informar, perquè consideraven que calia una investigació més a fons sobre els fets.

Poc després de la seva dimissió —i abans de reconsiderar-la— en un escrit enviat a tots els regidors, el senyor Mesa afirma que sempre ha procurat complir de tal manera que això repercuteixi en benefici de la població i que sempre ha admès qualsevol crítica. "Però el que no vol, sota cap concepte, és ser un fre per a les actuacions dels regidors, ni ser causa de greus polèmiques que únicament perjudiquen la població." Per tot això, els diu que abans d'ahir va reunir-se amb el senyor Sánchez Terán, governador de la província, i li demanà que el rellevés del càrrec. L'escrit acaba manifestant el desig de l'alcalde que els seus successors sigui elegit d'una manera totalment democràtica per la base i no simplement per delegació governativa.

D'uns dies ençà corre per la ciutat el rumor d'un pròxim canvi de tota la comissió municipal permanent i hom creu que aquest rumor pot haver estat influït per la decisió d'aquests dos regidors, que són components de la permanent.

Hem parlat amb el senyor Mesa qui, a més de confirmar-nos la seva dimissió, ens ha dit que el canvi de la permanent és motivat per la petició d'alguns dels seus membres i encara no tenia res decidit al respecte.

UN MUNICIPI CONFLICTIU

El municipi del Prat de Llobregat passa, en l'actualitat, per un moment força conflictiu com a conseqüència dels projectes d'ampliació del port i de l'aeroport de Barcelona. L'alcalde, conjuntament amb la resta del consistori i assumint les legítimes aspiracions de la població, ha intentat que els interessos del Prat prevalguin damunt dels qui es veurien directament beneficiats per l'eixamplament del port. La necessitat que les terres del Prat no quedin contaminades per les aigües del mar —provocant així un mal irremediable a l'agricultura, ja malmesa i en franca decadència— ha portat el senyor Mesa i el consistori del Prat a fortes polèmiques, cartes i, fins i tot, s'han pagat anuncis als diaris per manifestar la situació angoixant del Prat.

Val a dir que el senyor Mesa ha intentat "pacificar" un consistori molt dividit durant el mandat del batlle anterior. Una de les primeres coses que va fer va ser donar llocs de responsabilitat als regidors que s'havien manifestat contraris a la política del batlle anterior. També cal esmentar la política de portes obertes informativa que, durant tot aquest període, ha mantingut el senyor batlle. Per la seva banda, l'oposició "democràtica" d'alguns regidors s'ha centrat, sobretot, en problemes polítics tot assenyalant la manca d'autèntica representativitat del consistori i la necessitat d'unes eleccions autènticament populars i del reconeixement dels drets específics de Catalunya.

VILAFRANCA

Aprovada la denominació d'origen

Es busca una fórmula que afavoreixi l'exportació i que garanteixi la qualitat

Es publica al "BOE" l'aprovació del nou reglament de la denominació d'origen "Penedès", que ve a substituir l'anterior, que data del 1960.

Aquell, cal tenir-ho en compte, es va crear principalment per una necessitat dels comerciants d'afavorir l'exportació del vi, sobretot a Suïssa, i no per una ferma voluntat de tenir una denominació d'origen "Penedès" que beneficiés als pagesos. Va ser arran de l'aprovació de l'estatut del vi, que el Consell Regulador, sembla que a instàncies del Ministeri d'Agricultura, va emprendre la tasca de revisar el reglament, essent aprovat el 9 de juny de 1973, i enviat immediatament a Madrid. Aquest primer projecte, però, va ser retornat a mitjans del 74 amb unes modificacions importants, i en aquells moments els comentaristes eren que allò ho provocaren els representants del xampanyistes que es traslladaren a la capital.

El problema residia en com fer un reglament que fos ben vist pels agricultors, pels comerciants i els xampanyistes a la vegada, ja que el reglament projectat significava que els vins escumosos haurien de posar a l'etiqueta el nom "Penedès", i això

no els interessa, com tampoc als embotelladors de vi. Al final, s'arribà a una solució de compromís que és

la que reflecteix el reglament aprovat ara.

JOAN AGUADO

**mecano
barcelona**

estanteries
metàliques
i mobles
d'oficina

Viladomat, 161-163
Telèfon 325 07 50 • Barcelona-15

Avinguda Fabregada, 15
Telèfon 337 98 22 • L'Hospitalet

Qualitat i
preus
sense
competència

Compren tota classe de
partides, restes de sèrie
i antiguitats
Sr. MASIP
Tel. 258-19-58

VESPA GÜELL, S. L.
Agència Oficial
Vespas - Vespinos - Gilera
Ultims models
(Compren i canviem)
Mallorca, 84 - Tel. 321 59 99

BADALONA

Crítiques al pressupost municipal
Es demana la presència d'un interventor

Per tal de desvirtuar les objeccions que la Delegació de Finances de Barcelona va fer al pressupost d'ingresos i despeses de l'any 1976, s'ha celebrat un ple municipal de breu durada.

El pressupost és calculat en 790 milions de pessetes, repartides sobretot en personal actiu i material i obres, que formen més de les dues terceres parts del total. La Delegació de Finances presentà un total de tretze esmenes al pressupost, que foren llegides a petició del senyor Lleal, entre elles la manca d'especificació de despeses, la inconformitat amb la relació dels anuncis de subhastes, i també amb les partides corresponents a obres i concursos locals, entre d'altres.

La senyora March va expressar la seva estranyesa en relació amb aquestes objeccions, tenint en compte que l'Ajuntament disposa d'uns assessors tècnics econòmics, i que, gairebé acabat el mes de maig, encara no es disposa del pressupost de l'any 1976. L'alcalde va advertir que tots els pressupostos de la província de Barcelona es troben igual i segurament el de Badalona serà el primer a ser aprovat.

Abans d'acabar-se el ple, el senyor Guillén féu constatar la seva protesta per tal com era ja la vegada número tretze que demanava la presència d'un interventor. També demanà si era possible de imposar una sanció als qui havien redactat el pressupost.

FEDERACIO D'ASSOCIACIONS

Acollint-se a la Llei d'Associacions del 1964, s'han presentat al Govern Civil els estatuts per a la formació de la Federació d'Associacions de Veïns de Badalona, integrada per les

Associacions de Veïns de Bufalà, Sistrells, Sant Crist, Habitatges del Congrés, Puigfred, Joan Valera i els centres socials de Pomar i Sant Roc. També hi són adherides les comissions gestores de l'Associació de Sant Joan de Llefia i l'Associació de Jubilats.

Aquesta Federació, tal i com ja n'existeixen d'altres a diferents ciutats, pretén coordinar els esforços de les diferents barriades envers una més autèntica planificació ciutadana en els problemes que preocupen tothom: escoles, guarderies, urbanisme, mercats, zones verdes, etc.

MARIA TERESA RIBO

FARMACIES

GUARDIA NOCTURNA
de 10 nit a 9.30 matí

ALFONSO. — Avda. Hospital Militar, 123 (Vallecarca)

AYTE. — Travessera de Les Corts, 287 (Numància)

BERGNES. — Fc. Alegre, 31 (Avinguda Verge de Montserrat)

CORRO. — Guipúscoa, 131 i 133 (Prim)

FERRAN. — Escòcia, 71 i 73 (Vella)

FERRER. — Muntaner, 393 (Descartes)

GARCES. — Mallorca, 141 (Villarreal)

LLORET. — Ronda Sant Pau, 51 (C. Sagrado)

MESTRE. — Sants, 145 (Sant Medí)

MONNE. — Travessera, 333 (Ventalló)

MONZO. — Rector Triadó, 84 (Fca. Espanya Industrial)

NADAL. — Les Torres, 58 (junt J. Pinet)

PASCUAL. — Espronceda, 191 (Pere IV)

PERALTA. — Passeig Exposició, 85 (Cruz Canteros)

PI. — Casp, 151 (Marina)

PIQUERAS. — Passeig Manuel Girona, 6 (Avinguda Victòria)

RUBIALTA. — Comte Assalt, 28 (Guàrdia)

SERRA. — Avinguda Generalíssim, 478 (Via Augusta)

SUNER. — Passeig General Mola, 11 (Provença)

TORRENS. — Rambla de Catalunya, 44 (Consell de Cent)

(NOMES AMB RECEPTE MEDICA)

GUARDIA DIURNA
de 9.30 matí a 10 nit

CENTRE D'ESPECIFICS PL. ROVIRA

FARM. DURANY SUC. GASSIOT
Plaça Rovira, 11
Tels. 213-30-12 i 213-19-30

CENTRE D'ESPECIFICS PROVENÇA

FARMACIA DR. SUNER. Tel. 257-53-73
Passeig Gral. Mola, 11 i Provença, 370

FARM. MARTI LLEDO. Tel. 215-19-59
Passeig de Gràcia, 59. Tel. 215-11-05

FARM. DR. SERRA. Tel. 227-01-71
Avda. Generalíssim, 478 (cant. Via Augusta)

FARMACIA FERRER
Muntaner, 393. Tel. 211-29-83

FARMACIA M. C. P. FIGUERAS
Casp, 151 (cant. Marina). Tel. 225-42-95

FARM. R. BONET PERNERNAU
Aribau, 36 (cant. Consell de Cent)
Tel. 254-09-05

FARMACIA M. J. CAMPS. Tel. 227-27-00
Planeta, 39 (M. Pelai i Plaça del Sol)

FARMACIA REIG LOPEZ
Major de Gràcia, 58. Tel. 227-35-42

FARMACIA A. FERRAN RUVIRA
Escòcia, 71 i 73. Tel. 251-45-23

FARM. R. SANTAMANS Tel. 225-09-58
València, 440 (cant. Cerdanya i Marina)

CENTRE D'ESPECIFICS BONANOVA

FARM. P. SOLER VILARET. T. 247-80-32
Plaça Bonanova, 6 (final Muntaner)

FARMACIA CARMEN ARRANZ BAYOD
Córsega, 526. Tel. 235-82-99

FARMACIA PELAYO RUBIO
Plaça Real, 13. Tel. 318-33-48

FARMACIA J. BASSIDAS
Muntaner, 184. Tel. 230-53-04

FARMACIA LORET
Ronda Sant Pau, 51. Tel. 241-25-25

FARMACIA A. DE LA SOTILLA
Avda. J. Antonio (cant. Viladomat)
Tel. 223-36-43

FARMACIA MARGARITA CARDONA
Ballester, 31. Tels. 212-30-23 i 212-08-09

FARM. SASTRE COSTA. T. 247-04-37
General Mitre, 121 (Muntaner-Mandri)

FARM. C. D'ESP. MONTSERRAT

M. I. ESPINOSA GIMENEZ
Rambles, 118 (cant. Portaferrissa, 1
Tels. 302-10-19 i 302-43-45

SERVEI D'URGÈNCIA

METGES D'URGÈNCIA 321-21-21

Centre Av. Sarrià, 30 321-21-21

Ambulàncies 321-21-21

METGES D'URGÈNCIA 212-85-85

AMBULANCIES 212-84-84

BREU

GRANOLLERS. — A la zona Finob de d'aquesta ciutat, on viuen 500 famílies i que fou construïda per una empresa privada amb la benedicció dels tècnics municipals, hi manquen escoles, guarderies i d'altres serveis que legalment hi pertoqueu. L'associació de propietaris ha adreçat un escrit urgent a la construcció dels serveis que es consideren més fonamentals d'entre els que hi manquen.

LLEIDA. — Després d'un any de gestions, informa Antònia Mallo, per poder formar un grup d'estudiosos lleidatans, s'ha pogut reunir a Verdú el Grup d'Intercanvis de recerques de les terres lleidatanes, que pretén esbrinar a fons aspectes de la vida lleidatana. Aquesta entitat no és solament una entitat que neix, sinó que forma part de l'interès que els homes de Lleida sempre han tingut en investigar el seu passat històric. Ja s'ha pres l'iniciativa per evitar un trastorn ecològic prop del Monestir de Vallbona de les Monges, on es pensa construir una granja porcina de grans dimensions.

MATARO. — Des de fa uns dos anys es crea, sense consens popular, l'Associació de Veïns Mataró-Centre; entre els membres de la Junta hi figuraven un tinent d'alcalde, un conseller, etcètera. Aquesta Junta ha demostrat la seva ineficàcia per a tirar endavant les tasques de l'Associació. Davant d'aquesta situació, informa Teresa Carreras, un grup de veïns de la zona ha decidit presentar la petició d'autorització d'una assemblea Constitutiva, ja que argumenten que la desídia dels primers fa que les tasques a realitzar quedessin aturades.

SANTA CRISTINA D'ARO. — Ha estat presentat a la V Direcció de Costes y Ports el projecte d'instal·lació d'un escar per a embarcacions a la nomenada platja Intermiça de Santa Cristina d'Aro, i que correspondria a l'urbanització que s'hi construeix, amb 300 apartaments i una capacitat per a 1.500. El projecte, que ha provocat una gran onada de protestes, significaria la desaparició de l'esmentada platja, situada entre la de Fonts i la de Canyet, ja que es construirien tres rampes de formigó quadrat, amb 48 espais per a embarcacions. El projecte afecta també 150 metres quadrats de la platja de la Font, i la seva aprovació significaria la destrucció del paisatge de la costa de Santa Cristina, informa Cifra.

TARRAGONA. — Se celebrà sessió plenària ordinària de l'ajuntament de Tarragona, on el tinent d'alcalde de Cultura presentà una moció proposant la constitució d'una comissió per tal d'organitzar actes amb motiu del centenari del naixement del mestre Pau Casals. Dintre d'aquesta mateixa moció el tinent d'alcalde llençà una invitació pública a Tarragona en general i en particular al Casal Tarragoní, a l'Omnium Cultural, a les Joventuts Musicals i a l'Institut Musical de la ciutat, de manera que totes elles participin amb l'ajuntament en l'organització d'aquests actes, informa Massada.

TOSSA DE MAR. — A les diverses crítiques que a la població es fan a l'ajuntament, cal afegir-hi ara, com ens comunica Josep Vilà, dos motius més: el canvi de lloc per atracar els creuers "Costa-Brava", lloc fins ara preferit pels pescadors, i l'ocupació de les dues voravies del Passeig del Mar per establiments de menjars i begudes, cosa que obligarà la gent a passejar pel mig de la calçada.

VILADECANS. — Un nombrós grup de pares i de mestres de nens subnormals acaba de dirigir un escrit a la delegació del Ministeri d'Educació i Ciència en el qual abona les gestions que està desenvolupant l'alcalde cara a obtenir grans millores i la cobertura de necessitats imprescindibles, assenyala l'escrit.

BADALONA

Nova "Taula de no-alineats"

Tres membres de l'anomenada "Taula de no-alineats de l'Assemblea Democràtica de Badalona" va presentar el grup als mitjans informatius locals. El grup és constituït per gent no afiliada a cap organització política, i pretén potenciar l'Assemblea Democràtica local i presentar alternatives democràtiques a la gestió municipal.

GIRONA

Inesperada campanya de prohibicions

Després de Solé i de Pujol, ara Antoni Comas no pot parlar a Figueres

Els medis democràtics de Girona se senten més i més preocupats per la política de prohibicions que practica l'actual governador civil de la província, senyor Armando Murga.

La seva darrera prohibició ha estat qualificada de "inconcebible": en efecte, es tracta de la conferència que el senyor Antoni Comas, catedràtic de Literatura Catalana a la Universitat de Barcelona, havia de pronunciar al Museu de l'Empordà de Figueres sobre "Poesia noucentista" i que havia estat organitzada per la delegació d'Omnium Cultural.

El senyor Antoni Comas havia rebut autorització per a pronunciar una conferència el passat dia 14, també al Museu, sobre "Narrativa medieval", cosa que encara fa més incomprensible aquesta prohibició.

També la delegació d'Omnium Cultural havia organitzat una conferència a càrrec del senyor Ricard Salvat, dramaturg, que tampoc no va ésser autoritzada.

MUNIO DE PROHIBICIONS

D'ençà que el nou governador civil va prendre possessió del seu càr-

rec, hom recorda les següents prohibicions: conferències de Rocha (PSC) i de Solé-Tura (PSUC) en el cicle polític organitzat a Caça de la Selva, cosa que va ocasionar la suspensió de tot el cicle, car els altres conferenciantes se solidaritzaren amb els sancionats; suspensió de la conferència de Solé Barberà a Anglès i posterior suspensió de la de Jordi Pujol, quan aquest intentava resumir la prohibida intervenció de Solé Barberà; per tres vegades, suspensió d'una conferència sobre problemes sanitaris a Salt; denegació de dos permisos de manifestació pacífica: als treballadors de la Telefònica i als signants d'una carta on es demanava la llibertat de Felipe Martínez Ayala, obrer de la construcció detingut; suspensió, quan ja eren venudes les entrades, de tres recitals de Lluís Llach al Teatre Municipal de Girona; al cap d'un mes, aquests recitals es van celebrar sense cap alteració d'ordre públic; prohibició de recollida de signatures a favor de la denominació de "Girona" al camp de futbol de l'equip d'aquesta ciutat; problemes suscitats per la recollida de signatures a la ciutat, només autoritzada en determinades hores, etc.

AMENACES I PINTADES

D'altra banda, la proliferació d'amenaques i pintades dels grups d'ultradreta ha ajudat, també, a crear un clima de preocupació. Hom recorda les amenaces que va rebre el periodista Pepe Fernández, corresponent de "Mundo Diario" a Girona; les amenaces que han estat fetes a membres de l'Assemblea Democràtica de Girona i de l'Assemblea Democràtica d'Artistes; les pintades i embrotades del monument a l'escriptor gironí Prudenci Bertrana, etc.

L'anterior governador, senyor Daniel Regalado, semblava moure's prop de la línia preconitzada pel senyor Fraga Iribarne, com ho palesa el fet que va anar a rebre a l'aeroport de Barajas l'actual ministre de la Governació.

ACTIVITAT POLITICA

La Jonquera, per l'amnistia i l'autonomia

La decisió podria provocar crisi a l'ANEPA

Uns acords presos darrerament en un ple de l'Ajuntament de la Jonquera l'alcalde del qual és el senyor Mesquida, de l'associació política ANEPA, podrien ser la causa d'una profunda crisi a la delegació a Girona de l'esmentada associació, informa Rafael Nadal.

Aquests acords que han passat pràcticament despercebuts fins ara, consistien en la petició d'una àmplia amnistia i de la retirada dels arxius d'antecedents de delictes polítics. A petició de l'alcalde es va demanar que les autoritats procurin que "l'estada a les presons per als qui compleixen condemnes sigui millorada". L'Ajuntament es pronunciava també a favor de la constitució legal d'una autonomia a Catalunya i decidí acordar com més aviat millor la tramitació de l'expedient per a restituir el nom de la Jonquera en substitució de l'actual oficial de la Jonquera.

Finalment es va prendre l'acord de canviar els noms dels carrers "José Antonio" i "Calvo Sotelo" pels seus autèntics de "Carrer Major" i "Carrer de les Alzines", denominació que s'ha mantingut popularment fins ara. Va decidir-se també la contractació d'un professor de català per a les escoles locals el curs vinent. La satisfacció del poble ha estat evident però els sectors immobiliars que constitueixen ANEPA, segons sembla, han reaccionat en contra. El senyor Francès, president de la delegació d'ANEPA a Girona, ha desmentit que aquests acords hagin motivat un conflicte intern a ANEPA, però altres fonts lligades a la mateixa associació han confirmat que els rumors no són mancats de base.

BERGA: ACORDS DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE L'AC

S'ha reunit la segona comissió permanent de l'Assemblea de Catalunya a Berga. Durant la reunió s'han pres els següents acords: manifestar el seu disgust més pregon i protestar enèrgicament pels esdeveniments passats a Montejurra en motiu del seu tradicional via crucis; adherir-se i promoure de manera ferma el Congrés de Cultura Catalana i la Marxa de la Llibertat oferint la seva col·laboració als actes a celebrar; i, presentar la plena identificació amb el seguit d'actes celebrats i a celebrar dins l'homenatge a mossèn Josep Armengou, diu Josep Rafart.

D'altra banda, el secretariat d'aquesta Comissió permanent manifesta la seva més enèrgica protesta per la prohibició governativa de dur a terme l'esmentada Marxa de la Llibertat i considera que cap dels motius que l'autoritat allega no té cap mena de fonament. També s'esmenta el suport a la decisió de no desconvocar la Marxa.

PALAMOS: TRIAS FARGAS NO ES DEFINEIX SOBRE EL PSC

"No és problema meu el que facin els altres partits. Prou problemes tinc amb el meu. Davant d'unes eleccions, pot ser sí que se'n pogués parlar. Ara, no." Així respongué Trias Fargas a una pregunta del nostre corresponent Albert Montaner, durant el llarg col·loqui que se-

gui a la conferència que el líder d'EDC pronuncià a la Casa de Cultura de Palamós.

SANTA COLOMA DE GRAMENET: L'OICE NO A L'AD

L'Organització d'Esquerra Comunista d'Espanya (OICE) ha comunicat que no són certes les afirmacions publicades per un diari barceloní sobre llur possible integració dins l'Assemblea Democràtica local tot aclarint que la seva intenció és de contraposar a l'Assemblea de Catalunya un ampli Moviment Anticapitalista i que considera necessària la col·laboració amb d'altres organitzacions sempre que estiguin definides a favor de la Revolució Socialista. Fan constar també que les relacions sostingudes per OICE amb Bandera Roja són a nivell d'una possible convergència tàctica, i no suposen un canvi de línia política, informa A. Agustí.

ROMANYA

La «Diada de les Gavarres», un èxit

Va tenir lloc en el paratge de Romanya de la Selva la Diada de Reivindicació del massís de les Gavarres perquè sigui declarat Parc Natural.

Aquest indret, conjuntament amb el Cap de Creus, el Cap Norfeu, el Montgrí i Cadiretes constitueixen les exigències mínimes de reserves naturals dins una política racional d'ordenació territorial de la Costa Brava, segons informa Albert Muntaner.

A la vora d'un miler de persones, aplegades pel clam d'"Alliberem les Gavarres!", varen reunir-se a Romanya. Senyeres amb les quatre barres, jersei amb la inscripció "poble català posa't a caminar", crícs de "Visca Catalunya!" y "Visca les Gavarres!", varen abonar els diferents actes programats.

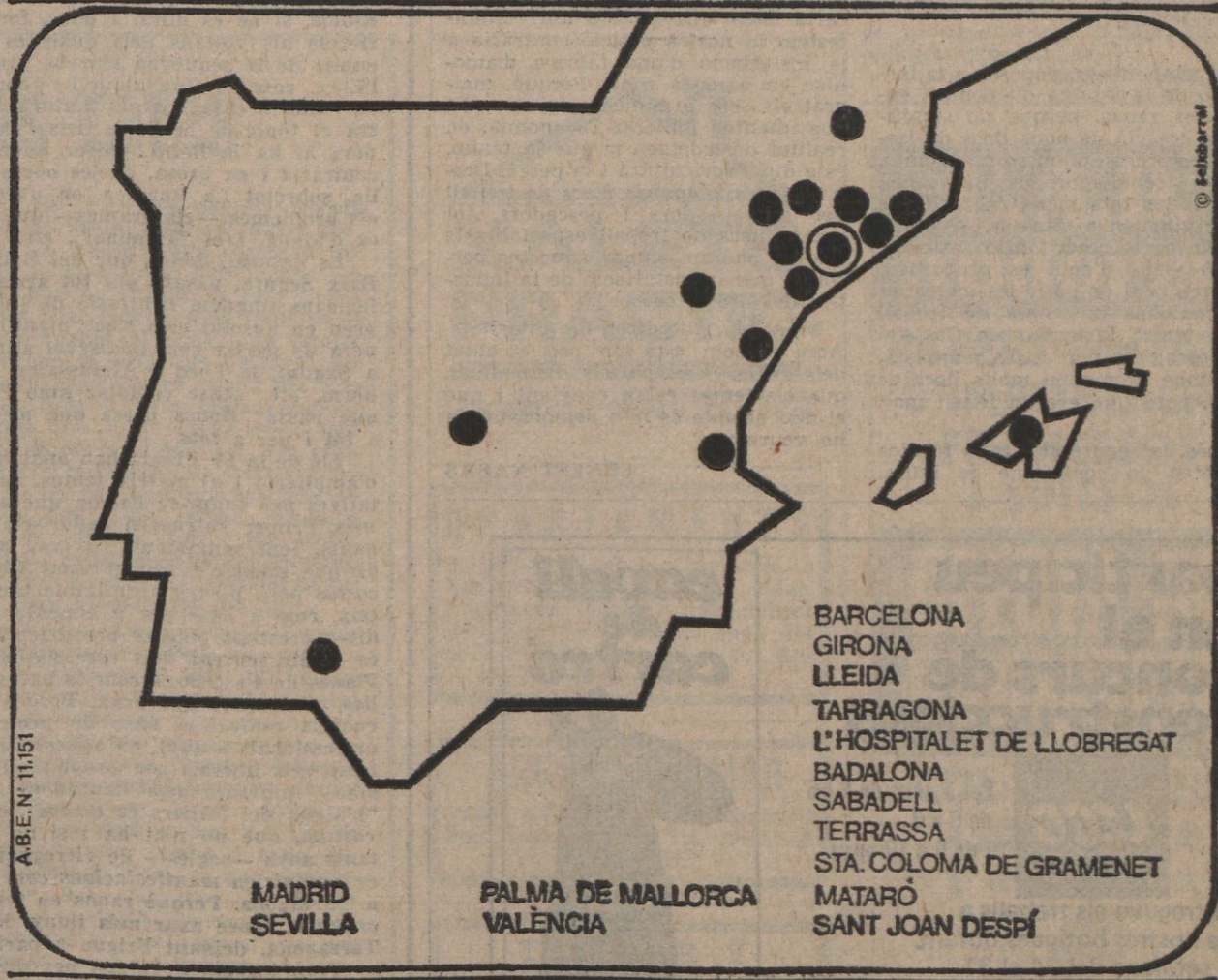
ATURAR LA DEGRADACIÓ

Actes entre els quals es varen produir intervencions de què cal destacar la de l'economista Joan Cals —un dels promotors d'aquesta campanya de defensa— que es va referir a la necessitat d'aturar la degradació constant de la Costa Brava i la d'un membre de la comissió organitzadora de la "Marxa de la Llibertat" que explicà el programa i funció del moviment, cloent el parlament amb una crida a tots els pobles de Catalunya perquè hi col·laborin i la sustentin, "malgrat —digué— les prohibicions governatives".

Entre la ballada de sardanes, el dinar de germanor, i els recitals de la Marina Rossell i Jaume Arnella, es vengueren posters que feien al·lusió a les Gavarres, a la "Marxa", terrisses i llibrets. Tot dins d'un clima de catalanitat i civisme que contrastava amb la nota que hores abans feia conèixer el Ministeri de la Governació sobre la prohibició de la Marxa de la Llibertat.

BANC D'EUROPA

EL BANC D'EUROPA TREBALLA DE CARA A UN FUTUR QUE JA HA COMENÇAT

PAIS VALENCIA

Les cambres de Comerç volen l'autonomia

Així ho expressen aquests organismes oficials d'Alcoi, Castelló i València

Les Cambres Oficials de Comerç, d'Indústria i Navegació d'Alcoi, Castelló i València, conscients de la seva responsabilitat davant el tema de l'autonomia regional, de tanta transcendència per al futur de l'economia valenciana, declaren:

1) Que ni poden ni deuen confondre la lògica aspiració a un Estatut d'Autonomia amb el separatisme regional, al qual aquestes cambres s'oposen.

2) Que com a organismes que legalment tenen encomanada la defensa dels interessos generals del comerç, la indústria i la navegació de les seves respectives demarcacions reclamen el seu dret a participar en qualsevol acte i estudis sobre l'Estatut d'Autonomia, seguint la trajectòria que ja els és tradicional.

I en la seva virtut manifesten: — L'existència d'Estatuts d'Autonomia per a totes les regions i pobles d'Espanya.

— Que els esmentats Estatuts donen suficient poder polític, econòmic i administratiu a les regions per a l'exercici d'amples funcions en la seva demarcació, dotant-les d'un mecanisme jurídic que delimiti l'autonomia i reguli les relacions del poder central amb els organismes polítics regionals.

La Cambra de Comerç basa la defensa de l'Estatut d'Autonomia: — El dret del poble valencià a l'autogovern.

— Permetre una més gran participació en els òrgans de govern.

Finalment, les Cambres posen en relleu els avantatges de les repercussions econòmiques de l'Estatut en ordre a:

— més gran control sobre la gestió dels poders públics; i, més velocitat i agilitat per resoldre els problemes interns del País Valencià; marcar una política agrària, indus-

trial i de serveis d'acord amb les necessitats dels països; dotar el país de la infraestructura tècnica necessària i social; la descentralització política, tècnica i administrativa del País Valencià en favor de les comarques implicades en l'autonomia; i la creació d'una banca oficial de caràcter regional que s'adaptés a la problemàtica del País Valencià.

PILAR LOPEZ

SAGUNT

Treballadors de la IV planta desallotjats

Forts contingents de la policia desallotjaren els treballadors del departament de Laminat Angelat de la IV Planta que, des del passat dia 21, romanien tancats a l'església de Sant Pere del Port de Sagunt (Camp del Morvedre), en protesta per la suspensió de sou i feina que l'empresa els havia aplicat.

A l'eixida dels treballadors, que es realitzà pacíficament, es produí una manifestació que arribà fins al camp de futbol, on va ser dispersada per la policia. Avui, a les 6.30 de la tarda, hi ha convocada una assemblea de treballadors de la IV Planta a l'edifici de Sindicats per decidir l'ac-

titud que aquests han d'adoptar en relació amb l'empresa.

La patronal, davant l'atur que els operaris convocaren en manifestació de protesta, els sancionà amb suspensió de sou i feina per tres dies. Llavors, aquests es reuniren en assemblea permanent dins la fàbrica mentre la patronal no acceptava les seues reivindicacions; la policia desallotjà els treballadors el passat dia vint-i-u i aquests decidiren tancar-se a l'església de Sant Pere fins que l'empresa no acceptara aquestes reivindicacions:

1) que no es produïx cap sanció; 2) que no es produïx cap comiat; i, 3) que l'empresa els pagui la prima mitjana que cobren els treballadors del departament d'estructurals i xapa grossa.

JOSEP TORRENT

ALACANT

Es crea l'Assemblea de Magisteri Vol ensenyament democràtic i universitat autònoma

Ha quedat constituïda l'Assemblea Democràtica de Magisteri, essent així una de les primeres a crear-se a les nostres comarques, després d'haver-se constituït al País Valencià la Taula de Forces Polítiques i Sindicals.

Segons un comunicat fet públic: "Els alumnes de l'Escola del Professorat d'EGB, davant els greus problemes que patim tant a nivell acadèmic com a nivell polític, ens hem decidit a constituir l'Assemblea Democràtica de Magisteri per impulsar-hi la lluita per la democratització de l'ensenyament, la qual som conscients que no serà possible si no és dins del marc de les més amples llibertats democràtiques, tant en l'àmbit estatal com, més concretament, a nivell de País Valencià."

DEMOCRATITZAR L'ENSENYAMENT

Així doncs, l'Assemblea Democràtica de Magisteri, després de fer seues reivindicacions generals de la Taula del PV, concreta la seua posició i les seues reivindicacions de la següent manera: "Una veritable democratització de l'ensenyament exigeix la consecució dels següents objectius: 1) Llibertat immediata d'associació, reunió, expressió i vaga sense restriccions per als estudiants; 2) Llibertat perquè els estudiants puguem crear la nostra pròpia organització des d'on defensar els nostres interessos; 3) Amnistia per a estudiants i professors, represaliats per motius sindicals i polítics; 4) Destitució de les autoritats i professors que obstaculitzen el procés democràtic dintre de l'ensenyament; 5) Eli-

minació del tribunal disciplinari; 6) Dret d'autoorganització dels diferents estaments.

Per a aconseguir la veritable gestió democràtica es demana: Total electivitat de tots els càrrecs acadèmics; claudres decisoris i paritaris (50 per cent d'alumnes i 50 per cent de professors), amb participació del personal no docent; participació dels estudiants en els plans d'estudis, programes, organització de cursos, departaments, etc.; revocabilitat del professorat; no a les càtedres vitalícies, i participació en l'elaboració de pressuposts i control d'aquests.

UNIVERSITAT AUTONOMA AL PV

Les bases de la universitat autònoma es concreten en els punts: Autonomia universitària al País Valencià; atenció especial a l'ensenyament de la llengua valenciana; oficialitat del valencià amb el castellà; absoluta llibertat en l'ús d'ambdues llengües en tota activitat acadèmica; per una universitat arrelada en la realitat socio-política i econòmica del País Valencià.

L'Assemblea democràtica de Magisteri demana l'eliminació de qualsevol obstacle de tipus selectiu, ensenyament gratuït, laic i obligatori fins els setze anys i la creació de més escoles, facultats i serveis universitaris, alhora que fa una crida a tots els estaments implicats en el procés educatiu per a construir un ensenyament autènticament democràtic. Finalment, l'Assemblea fa palesa la seua intenció de continuar lluitant per un Estat Democràtic, la llibertat d'amistia i l'Estatut d'Autonomia del País Valencià.

PERE MIQUEL CAMPOS

CASTELLO

Creix l'oposició a la planta d'amoniac

Entitats i veïns no volen la instal·lació

Cada dia que passa creix l'oposició del ciutadà de Castelló contra el projecte d'instal·lar en el Grau una fàbrica d'amoniac.

La fàbrica és la mateixa que els veïns de Baracaldo van refusar per "contaminant, insalubre i perillosa". L'empresa Sefanitro, veient que allí no podia instal·lar-la amb l'oposició activa de tota la gent, ha pensat en Castelló i pareix que ja ha comprat més de 100.000 metres quadrats de terreny.

Els castellonencs, s'oposen a la instal·lació de la fàbrica d'amoniac, entre altres raons, perquè no significarà la creació de nous llocs de treball. L'empresa Sefanitro ha promès, als seus treballadors de Baracaldo, de donar-los tota mena de facilitats perquè vinguen a viure a Castelló i treballin en la nova fàbrica. Aleshores els veïns d'aquí es pregunten: Nosaltres hem de patir les molèsties i ni tan sols uns llocs de treball podem tenir? Els veïns de Castelló estan escaldats per altres empreses, que també prometien molts llocs de treball, però que ara en tenen molt pocs.

A més, la seguretat que la fàbrica d'amoniac no contamine és nul·la.

l'exemple el tenim molt prop, la fàbrica Fertiberia i en la central tèrmica d'Hidroelèctrica Espanyola.

CARTA AL BATLE

Un nombros grup d'associacions i entitats han escrit una carta adreçada al batlle de Castelló, que ara estan signant nombrosos veïns. La carta entre altres coses diu: "Manifestem la nostra posició contrària a la instal·lació d'una fàbrica d'amoniac en aquesta zona. Perquè, malgrat els seus arguments en el sentit que intenten millorar l'economia, en realitat destrueixen la que ja tenim, és a dir, l'agricultura i la pesca. Destruïxen així mateix llocs de treball per a llauradors i pescadors, tot creant llocs de treball especialitzats que no podran ocupar aquestes persones, que la instal·lació de la indústria deixarà al carrer".

No sabem què diran les autoritats. Aquí tothom està un poc escaldat dels altres casos parells. Però diuen que els nous estan canviant i que el nou alçada és més democràtic. Ja ho veurem.

ERNEST NABAS

L'aigua nostra de cada dia

LA força de la rima és enorme. Arriba a fer dir, com recordava el clàssic, "que son blanca las hormigas". Aquí, al País Valencià, ens hem cregut tan fermament tot allò del "verger florit" que ningú no ha pensat mai en el nostre déficit d'aigua. La major part de la població total, un 80 per cent aproximadament, vivim en un 16 per cent del territori. Acostats, és clar, a la franja litoral. I no hi ha aigua per a tants. Hem foradat la terra i hem tret la que hem pogut. Es així com poden regar-se els horts de La Marina. Poca, al capdavant. Rius, allò que poden dir-se rius amb una certa dignitat, només en tenim dos: el Xúquer, que és el verdader riu a casa nostra, i el Túria. La resta, què són? Riuetes, si bé es mira. I pous, força pous. I fonts i rierols als voltants dels quals es creen un "oasis" enmig de la sequedat gairebé general. De rius com l'Ebre, com el Guadalquivir, com el Tajo, etc., no en tenim a casa nostra. ¿Caldria recordar que, contra el tòpic de la lletra dels "pasodobles" afalagadors hi ha la lletra, potser no menys tòpica, però contrària i en prosa, de les obres de Blasco? Aquella, sobretot La Barraca, on queden ben en relleu els problemes —els drames— que pot crear la manca d'aigua. I el "Tribunal", etc.

Es natural, doncs, que del Baix Maestrat fins al Baix Segura, passant per tot arreu del País, els valencians tinguem l'obsessió de l'aigua. I no es comprèn en absolut com s'ha "planificat" —és una manera de parlar com qualsevol altra— a la IV Planta Sagunt, la Ford a Almuñafes, Benidorm a Benidorm, etc., sense comptar amb l'aigua. Perquè ara què passa? Doncs passa que no n'hi ha prou per a tot i per a tots.

Els de la IV Planta han anat fent les seves obres d'ampliació i al mateix temps, han anat fent temptatives per endur-se l'aigua que algú els havia promès. Primer volgueren endur-sela del Túria. Els regants, fent santament, s'hi van negar. Després van dir que, mentre es feia el canal Xúquer-Túria (menys costós però menys aprofitable també, per això mateix, com a base per a cimentar —i mal més ben dit— prestígis polítics prenent l'aigua del Millars és a dir, el riu dels escassíssims regadius de les Planes de Castelló. I com és natural, la gent d'aquelles comarques s'hi nega. Però s'hi nega amb una energia radical, a base de protestes dels Col·legis professionals —aquí, en aquest País, encara els professionals liberals són propietaris d'hortos de tarongers— pintades dels llauradors on proclamen que "L'aigua del Millars és nostra", etc. I si hi hagués costum, que no n'hi ha i si no n'hi ha perdut de tants anys —segles— de virregnat a tots els nivells, es produïrien manifestacions com a la de l'altre dia a Tarragona. Perquè raons en tene i de sobra. Per exemple, sense anar més lluny, les mateixes que a Tarragona, deixant l'aigua a part.

Però tornem a l'aigua per dir que a les comarques del Sud, i concretament a la Marina Baixa, passa el mateix encara que no es tracta de fàbriques, excepte que, com opina el meu amic Tarabini —referint-se a la seua Mallorca— les concentracions urbanístiques més o menys monstruoses —i Benidorm, de monstruosa, ho és prou— estiguen consi-

derades per l'Administració com fàbriques de fer divises. Siga com siga, és el cas que a Benidorm han fet més hotels que aigua i havia. I encara hem hagut de llegir com un sociòleg, considerat "progre" i resident en aquell monstre, deia que Benidorm és la ciutat més ben planificada del món per a l'oci, que és la seua especialitat!

Ara, a Benidorm volen endur-se l'aigua de les fonts de l'Algar. Recomane al lector, que no haja fet encara, una visita a l'Algar. És una mena d'oasi al fons d'un d'aquells barrancs impressionants de la Vall del Guadalet. Als voltants de les fonts hi ha fruiters i s'han construït algunes piscines a prop de restaurants on fabriquen paelles "ad usum" de turistes sense massa delicadesa al paladar. Turistes que baixen fins a les fonts, damunt d'ases que els lloga la gent espavilada d'aquelles contrades.

Però a més de tot això, eixes aigües reguen en bona part els horts de les limoneres que són la collita característica i prou rendible de les gents de Callosa; Polop, la Nucia, etc. És amb les aigües de les fonts de l'Algar i amb les del riu Guadalet com poden fer aquella agricultura. Però sense eixes aigües, no pot créixer més Benidorm ni, fins i tot llegir, amb una ortografia primària, que "l'aigua d'Algar és de Callosa". I tant, com és de Callosa!

Així doncs, es va planificar la IV Planta, la Ford, Benidorm, etc., sense comptar amb l'aigua. Planificar, naturalment, és una manera de parlar com una altra. Però de planificació, al nostre País Valencià, res de res. Entre l'aigua que falta —per a la IV Planta, pes les concentracions industrials, etc.— i la que sobra a la Ford i a d'altres indústries pol·lucionadores, la qüestió de l'aigua és un problema. El problema més viu actualment. Però no un problema imprevisible... si s'hagués fet alguna previsió per començar. Ara bé, qui havia de fer eixes previsiones?

Heus aquí el problema. El problema de la necessitat d'un Estatut, és a dir, d'un autogovern. El problema que siguem nosaltres, els valencians, els qui puguem dir si ens convé més aquest tipus d'indústries que l'altre, on han d'instal·lar-se; com pot créixer el turisme equilibradament perquè totes aqueixes coses no destrueixquen una agricultura que ha costat, de fer, molta suor. I no és qüestió que ara, uns senyors, amb les mans ben rentades —també és una manera de parlar —vulguem endur-se l'aigua cap a casa seua... o amollar-la ben contaminada allà on els vinga de gust. O ambdues coses al mateix temps.

I encara hi ha qui diu que hem de demanar primer la democràcia, que ja vindrà després això de l'autonomia! Quins ganivets més fins tenen alguns per a tallar el bacallà! La democràcia i l'autonomia són indivisibles, tot o res. Perquè canviar a Madrid uns centralistes per uns altres —ni que els nous siguin d'allò tan genèric que són les esquerres— no garanteix res. El que garanteix és que la democràcia no estiga dissociada de l'autonomia. Per l'aigua, pel ví, per les taronges amargues i dolces, per les fàbriques i el turisme, per les comunicacions, per l'ensenyament, per... tot. Per tot o res.

VICENT VENTURA

participeu en el concurs de construccions

Per a nens de 4 i 5 de 6 a 8 i de 9 a 12 anys

Entregueu els treballs a les nostres botigues durant la setmana del 24 al 31 de Maig. Premis per a tots.

AVUI publicarà, el dia 6 de Juny, el nom dels guanyadors

cavall de cartró

Rda. General Mitre, 158
Ada. Inf. Carlota, 124
Ada. Gaudí, 75
Rbla. Catalunya, 131

ILLES

Règim especial en xifres

518 milions de pessetes en recursos tributaris

L'esborrany de Règim especial per a les Illes, del qual donarem notícia el passat 9 de maig, quan el citat document encara no havia estat fet públic, acaba amb un estudi econòmic del repartiment de determinats recursos tributaris que actualment són assignats a la Diputació Provincial.

L'assaig, realitzat pels tècnics que han elaborat l'avantprojecte, és datat del vuit d'abril del 1976, i bastit d'acord amb l'esborrany de Règim especial que, en aquests moments, és en mans dels membres de la Comissió.

Tal i com resenyàvem el passat 9 de maig, el Règim especial que preveu l'estudi dels tècnics, d'acord amb la base 19 de la Llei de Bases de l'Estatut del Règim Local, no amplia cap de les competències de la Diputació, sinó que, en constituir els Consells insulars, descentralitza aquestes i les transmet als òrgans de cada illa.

Els recursos, tal i com assenyalava l'avantprojecte, es repartirien d'acord amb els habitants de les illes, la qual cosa significa que el repartiment es faria en base a les següents quantitats:

Habitants de Mallorca	464.048
Habitants de Menorca	51.704
Habitants d'Eivissa i Formentera	48.989
Habitants de Balears	564.741

En vista d'aquests nombres, els coeficients expressius de la població de cada un dels tres Consells Insulars seria:

Mallorca:	82.171
Menorca:	9.155
Eivissa - Formentera:	8.674

PREVISIO DE RECURSOS

A partir d'aquí, els tècnics fan una previsió de determinats recursos actualment assignats a la Diputació que, quantificats, queden de la manera següent:

1. Previsió d'ingressos pels recarregos sobre l'Impost General sobre el Tràfic d'Empreses i sobre els Impostos especials per fabricació d'alcohol, sucre, xicòria, cervesa i begudes refrescants, per al 1976: Pessetes 412.641.516.

2. Idem per la participació de l'1 per cent en els Impostos Indirectes del capítol 2n de l'Estat, lletra B, dels Pressupostos Generals de l'Estat: 53.827.546 pessetes.

3. Idem per la participació en els ingressos del Patronat d'Apostes Mútues Esportivo-Benèfiques: 52.500.000 pessetes.

Total que ingressaran les Balears: 518.969.062 pessetes.

Repartits aquests ingressos d'acord amb els coeficients assignats a cada una de les illes, obtenim les següents assignacions:

Mallorca	426.442.067 pts.
Menorca	47.511.617 pts.
Eivissa-Formentera	45.015.376 pts.

HOM POT CALCULAR QUE ES POT FER

El volum d'ingressos previsibles per a Menorca i per a Eivissa i Formentera ha de resultar, per tant, de l'agregació a les precedents quantitats dels restants recursos que poden ser assignats al Consell, entre els quals cal mencionar els recarregos sobre les quotes estatals per llicència fiscal a l'Impost sobre les Activitats i Beneficis Comercials i Industrials i a l'Impost sobre els Rendiments del Treball Personal, a raó d'activitats desenvolupades en els territoris respectius o rendiments.

Sens dubte, en base a aquestes xifres, hom pot ja començar a preveure els resultats del futur Règim especial per a les Illes, sempre que els estudis de la Comissió continuïn per aquests viarany.

JOSEP M. QUINTANA

MALLORCA

Dificultats per a la formació de juntes de veïns

Persones desconegudes i sospitoses s'interfereixen al barri de Son Cladera

"Demanam que es controlin les eleccions de la futura associació de veïns del nostre barri" han escrit un grup de veïns de Son Cladera, barri obrer de Ciutat de Mallorca, tement que pugui ésser objecte de manipulacions per part de persones estranyes a la comunitat del barri i per tant, sense uns objectius concrets a favor de les intencions col·lectives del veïnat.

Aquest grup diu textualment en una carta enviada a "Diario de Mallorca" que desconeixen alguns membres de la junta promotora i que, a la darrera assemblea, hi assistiren nombroses persones que no viuen a Son Cladera.

Com se sap el governador civil de les Illes, duc de Maura, prometé una urgent legalització de les actuals juntes promotores de la ciutat. Per altra banda, el batlle Pauli Buchens, no es cansa de demanar informació sobre les barriades, car troba a faltar contacte directe amb interlocutors autènticament representatius dels respectius veïnats. És a dir que

la constitució de les associacions de veïns sembla qüestió de pocs dies, però és precisament davant d'aquest nou canvi de la política local que certs sectors de veïns temen que grups polítics determinats vulguin imposar llur control damunt les activitats de les associacions. En el cas concret de Son Cladera, l'esmentat grup de veïns acusa la junta promotora de bunkeritzada, tot afirmant també que no tots els membres, com hem dit, viuen al barri.

ES TRACTA DE DIVIDIR

En aquesta crònica no podem assenyalat, per falta de documentació a favor o en contra, qui té la raó. Ara bé, si que podem recordar que és precisament a Son Cladera on tota activitat cívica de grups d'oposició s'ha vist automàticament dividida en dues seccions. Aquest fet d'avui és un altre exemple. Per això mateix no podem deixar de reconèixer que en aquests moments constituents de l'associacionisme de barri és molt important donar plena llibertat als autèntics moviments de veïns, evitant influències estranyes. Tal volta és aquí on l'ajunta-

ment podria intervenir dotant les associacions de local propi i material propagandístic perquè puguin fer arribar el coneixement de la seva existència a totes les llars del veïnat.

VOLEN JOC NET

Sobre aquesta situació els veïns contestataris de Son Cladera exposen el seu parer manifestant que davant les eleccions s'haurien de tenir en compte els següents punts: 1r. que tinguin dret a vot sols els veïns que habitin dins els límits que marquin els estatuts de l'associació. 2n. que a l'hora de votar calgui presentar el carnet d'identitat o un document que acrediti la residència al barri. 3r. que a través dels mitjans de comunicació s'informi amb temps de les dates de les eleccions i manera de presentar candidatures, i 4t. que sols puguin ésser triats veïns del barri. En darrer lloc i juntament amb aquestes peticions, demanen també que el govern civil nomeni per a les properes eleccions delegats que controlin la puresa del procés.

SEBASTIA VERD

Crisi a l'Ajuntament de Manacor

Sis regidors no assistiran a tres plens

Sis regidors de l'ajuntament de Manacor no assistiren dilluns passat als plens convocats pel batlle, puix consideraven que el temps disponible per a discutir assumpte de tanta importància, com ara el pressupost d'urbanisme o la construcció d'una guarderia, era massa curt. Foren convocats tres plens consecutius, un d'ordinari i dos d'extraordinaris, amb intervals d'un quart d'hora entre l'un i l'altre.

Inicialment quatre regidors, els senyors Puigerver, Llodrà, Fuster i Pericàs denunciaren que no hi assistirien en senyal de protesta, i poc abans de començar s'afegiren al grup dos més, Escalés i Pou, amb la qual cosa en nombre de regidors partici-

pants es limità a nou. Segons s'ha informat, sols es pogué celebrar el primer ple, ja que per als altres dos era necessari tenir quòrum.

Aquest fet demostra l'assistència d'una crisi dins la corporació de Manacor, cosa que si bé es venia rumorejant, no havia tengut encara cap demostració tan clara com la present. El malestar de totes passades és recent, ja que té l'origen en el nomenament com a batlle del senyor Muntaner en substitució de Pere Galmés, una de les darreres designacions digitals produïdes a Mallorca, quan era governador de les Illes Carlos de Mee.

S. V.

Visites de Cantarero i Felipe González

Per a dissabte vinent han anunciat la seva visita a Ciutat de Mallorca, Manuel Cantarero del Castillo, president de l'associació política Reforma Social Espanyola, i el secretari ge-

neral del Partit Socialista Obrer Espanyol, Felipe González, informa Europa Press. Ambdós pronunciaran sengles conferències.

Mallorca, senyora de les rates

A Mallorca, endemés de la calma que preconitzava amb tant d'entusiasme Santiago Russiñol, de les ensaimades, el nostre símbol més consubstancial, segons Russiñol, tot un "símbol de pau i de justícia, en aquest temps que en corre tan poca", endemés dels ametllers florits que cantava Aina Cohen, i de les oliveres de soques retorçudes, també hi ha rates.

La notícia sortia als periòdics de l'illa fa poc més d'una mesada i la societat de caçadors de Llucmajor denunciava el problema: la proliferació de la rata negra, de la família dels Múrids que acabarà despolitant de perdus i conills els camps de l'illa. La descripció que en feia en Francesc Verdura al "Diario de Mallorca" del dia 8 d'abril és prou eloqüent: "cua de llargària igual a la del cos, però amb la diferència que no és coberta totalment de pel, sinó que té una espècie d'escates, d'entre les quals sorgeixen alguns escassos pèls. Té dos incisius que sempre li creïxen, i per tant ha de rosegat sempre, per contrarestar, així el seu creixement desmesurat. D'altres característiques són les bosses, situades a cada banda de les galtes que es comuniquen amb la cavitat bucal, que serveixen per emmagatzemar aliments. Els seus costums són variats; excel·lents trepadores, cavadores, nedadores; extremadament prolífiques —una parella pot arribar a tenir en tres anys una descendència de dos-cents cinquanta mil exemplars—, plenes d'astúcia i voracitat. Procedeixen del sud-est asiàtic, però actualment són cosmopolites i s'han interferit en la vida dels homes. En aquest aspecte cal tenir present que porten multitud de malalties que poden transmetre a les persones i als animals".

Els caçadors llucmajorers protestaven vivament i recomanaven una desratització urgent a nivell col·lectiu, en què intervinguessin els ajuntaments, les germandats de conradors i les societats de caçadors. Un treball d'equip amb la finalitat de restringir

gir el desbordament de "l'exèrcit negre". Només aquest nom, ja basta per evocar tota una llarga llista de pestes i mals, de presagis que recorden les èpoques més funestes de la història dels homes. No obstant això, sembla que no sempre la rata negra ha estat tan abundant i terrible. Ramon Llull en el "Fèlix de meravelles" explica el desig d'un ermità que pregava Déu perquè la rata que portava una au rapissera aconseguís fugir de les ungles del predador i anàs a caure dins la seva falda penitent: "Una milà portava una rata, e un ermità pregà Déu que aquella rata caigués en sa falda", diu. Per altra banda, em fa pensar que la rata no ha estat sempre tan rebutjada hi ha el fet que he sentit utilitzar alguns derivats de rata, com ratoli, ratona, ratolinet, en sentit amorós i, de vegades, fins i tot eròtic. També, "tenir bona rata" és un signe evident de masculinitat. Homs nomena la rata tot referint-se als braons, als músculs durs i poderosos del braç.

Mallorca, senyora de les rates podria esdevenir un slògan publicitari? No ho crec. Pens que si hi ha hagut una proliferació desorbitada de rates negres no és més que per una raó ben clara: s'ha trencat el cicle d'equilibris ecològics tot destruint el paisatge caçant bestialment les aus rapisseres que podien haver parat la proliferació. També, domesticant els moixos de mala manera, que han perdut la seva vella agressivitat. Potser, la seva fúria ancestral i maligna. No hi ha prou moixos a l'illa de la calma. Hi ha pocs milans, també. I cada dia, cada hora creix el nombre de rates en una progressió sense sentit. Rates que embruten el paisatge, comercien amb la terra, potegen els homes i construeixen hotels monstruosos. Es com si s'operés una metamorfosi terrible, com si els homes haguessin començat a actuar amb la mateixa voracitat de les rates negres.

GABRIEL JANER MANILA

XALET'S PRACTIC

Mandri, 62-BARCELONA

APARTAMENTS

Amoblats en venda. Calefacció, 1 habitació, menjador, bany, cuina i terrassa. Màxima rendibilitat més plus valia. Visites cada dia de 9 a 13.30 hores. C/ Sant Antoni Abat, 45

ARENYS DE MAR

VENC APARTAMENT enfront el Port, amb garatge. Tel. 295-13-46 i 392-13-75

TORRE

es ven, 20.000 pams², pins, a Sant Pere de Ribes (Sitges), 250.000 pessetes entrada, resta a 8 anys. Tel. 245 22 36

Campanya contra un dirigent sindical

Francesc Obrador, l'afectat, creu que és injusta

Segons informa "Diario de Mallorca" podrien existir manobres tendents a sotscavar la situació i la figura del president de la UTT d'hoteleria, Francesc Obrador, en el si d'aquest grup sindical.

El diari mallorquí afegeix que l'origen d'aquestes manobres se situaria en sectors radicals que consideren l'acord de Setmana Santa com una mostra de transigència davant els empresaris; entre les crítiques que es feren a Francesc Obrador figura no haver utilitzat el recurs de la vaga en les tenses negociacions entre empresaris i treballadors d'hoteleria.

Per una altra banda, pareix ser que des de l'Organització Sindical també es voldria iniciar una campanya per desprestigiar el líder de la UTT d'hoteleria a causa de les

seves presumptes relacions amb organitzacions sindicals d'Europa.

Per contrastar la informació precedent, ens vam posar en contacte telefònic amb Francesc Obrador perquè nos aclaràs les presumptes crítiques que se li haurien fet o dirigit. Doncs bé, Obrador ens afirmà que la informació apareguda al "Diario de Mallorca" no li ha donat cap mal de cap. "No val la pena ni de desmentir-la. Tampoc no hi tindria res a afirmar, al respecte", nos va dir el president de la UTT d'hoteleria. Tanmateix, Francesc Obrador afegí que en el si de la UTT no hi ha hagut mai problemes com els que vol suggerir la informació esmentada, que a totes les reunions i assemblees de la UTT, arran de les negociacions per arribar a un acord salarial, les discussions havien estat en tot moment prou obertes; i encara més, que sempre, i ell el primer, s'ha respectat l'opinió i el vot de la majoria per damunt de les opinions minoritàries.

BOSCO MARQUES

C.A.D. andorra
PAPERS PINTATS
D'IMPORTACIO
FRANCESOS
I SUISSOS

OFERTA DE PROMOCIO
COL·LECCIONS
«SALUBRA»
I «A.M.T.»

CAP DEL CARRER, 3
TEL. 20 293 - ANDORRA LA VELLA
diumenges obert
de 10 a 13 h.

Fraga distingeix entre reunió i manifestació

"Les restriccions són necessàries en defensa de la mateixa llibertat"

"El dret de reunió afecta el dret ciutadà de deliberar, per establir punts de vista comuns, el dret de manifestació correspon a la possibilitat de proclamar, és dir, d'expressar col·lectivament aquests mateixos punts de vista col·lectius", van dir el vice-president del govern per a Afers de l'Interior i ministre de la Governació, Manuel Fraga Iribarne, en el discurs de presentació del projecte de llei de reunió davant el ple de les Corts espanyoles.

i controlables. Així mateix, aquestes restriccions són necessàries en defensa de la mateixa llibertat. En definitiva, com que l'home no viu sol, sinó en comunitat, ha d'acceptar que tota llibertat imposa responsabilitats: si porta un cotxe, no puc beure mentre estic al volant. L'ordre institucional ha de ser liberal, però no pot ser llibertari. Tenim una responsabilitat social, o si es vol, hi ha una dimensió social de la llibertat personal".

REUNIO I MANIFESTACIO

En expressar-se directament pel que fa al dret de reunir-se i de manifestar-se, va dir entre altres coses que "a primera vista s'observa la diferència bàsica entre les reunions, que sols poden tenir lloc en la via pública, en la qual ha de prevaler la llibertat més general d'anar i venir, per a tots els ciutadans".

Aquí el ministre indicava com les diferents legislacions preveuen aquesta qüestió i es va detenir en especial en el cas britànic. "Tots som d'acord, afegí, que l'ordre públic és un valor capital de la convivència ciutadana. Doncs, no serà sobre recordar que l'ordre públic no consisteix tan sols en el «manteniment de la pau interior», sinó també i molt especialment en «el lliure i pacífic exercici dels drets individuals, polítics i socials reconeguts per les lleis». Són paraules textuals, com molt bé saben ses senyories, de la vigent llei d'ordre públic de 1959, sàbies paraules d'una vella consciència jurídica que hem de recordar, recuperar i revitalitzar".

"El reconeixement del dret de reunió, va dir més endavant, no pot plantejar-se com un mal menor, com l'endegament resignat d'una força social ans be al contrari. El dret de reunió no compleix sols una funció alliberadora de desigs que en si mateixa és negativa, d'expressió col·lectiva. No és, per se, la vàlvula de l'o-

lla a pressió, encara que en alguns casos pugui fer aquest paper."

A la fi de les consideracions va dir que són aquestes les que han pesat en l'esperit del Govern en remetre a les Corts aquest projecte de llei, que pretén donar resposta satisfactòria a totes les exigències apuntades. Exposa com el projecte pretén portar a terme simplement la redefinició o una nova fixació de límits en quatre àmbits diferents: una correcció de límits entre els àmbits d'allò que és lliure i d'allò que és reglamentat; una redefinició dels límits entre allò lícit i allò il·lícit; l'establiment d'un nou criteri en repartir els poders de control sobre l'exercici concret del dret de reunió; i una redefinició dels límits en l'àmbit de les garanties que en el projecte excedeixen sensiblement allò purament jurisdiccional.

NO ES UN PROJECTE AILLAT

"Aquest no és un projecte aïllat, nascut d'una iniciativa particular d'un ministre o d'un grup de funcionaris. És la primera d'una sèrie de reformes que, per una banda, confirmen i reforcen el nostre Estat. Per altra banda el posen al dia, n'eixamplen la base, l'acorden més a la realitat de la societat espanyola dels anys 70 i en definitiva l'apropen al conjunt geopolític i cultural. Un país políticament civilitzat és aquell en què hi ha ordre en la llibertat, és a dir, que ni l'ordre hi és sacrificat a la llibertat, ni la llibertat hi és suprimida per mantenir l'ordre". El ministre va acabar la seva intervenció amb les següents paraules: "Dintre del nostre pla de reforma política, aquesta llei marca, doncs, un primer pas, a la vegada lògic i important. Us d'acordem el vostre vot favorable. Ho faig pensat en una Espanya més lliure i forta a la vegada. Més capaç de sotmetre un futur que ja és present. Que el vostre vot sigui la confirmació que tots treballem en el mateix esperit, al servei del rei i d'Espanya".

MADRID

Adolfo Suárez, nou conseller permanent

El marquès de Villaverde sols aconseguí 25 vots

A la seu del "Consejo Nacional del Movimiento" hi havia una més que il·legera expectació per saber el resultat de la votació per al càrrec de "Consejero Permanente" que enfrontava els candidats Adolfo Suárez, actual vice-president del "Consejo Nacional" i ministre secretari general del Movimiento i Crisítobal Martínez Bordiu, marquès de Villaverde. Un procurador a Corts, Díaz Llanos, havia declarat que es podrien produir sorpreses. La realitat de la votació ha negat la raó a les previsions d'aquest procurador.

Cap sorpresa, doncs; la sessió que va durar quaranta minuts, va donar la victòria al ministre amb un total que ultrapassa amplement el doble dels vots obtinguts pel gendre del general Franco, El marquès, només l'han votat dos consellers més dels que l'havien proposat. Es convenient, lícit i gairebé necessari, remarcar que, la "campanya electoral" de Martínez Bordiu prop dels consellers, havia recolzat en la memòria del general Franco.

BEN POCA ANIMACIO A LA SESSIO

Després de l'"Consejo Nacional", les Corts. Abans de les onze del matí, pels voltants de l'edifici dels lleons es passejaven els típics turistes sempre tan encuriosits, tan àvids de novetats de la vella Hispània, però també tan absents de la "res pública" de l'actual Celtibèria. ¿Què saben els turistes, posem per cas, del discurs de Blas Piñar a Sevilla amb lloaça inclosa a Martín García Verde —presumpte autor dels tres mortals—, per la seva qualitat d'heroi de Montejurra? ¿Què saben, posem per cas, de la no sortida de la presó d'un líder de Coordinació Democrà-

tica, García Trevijano, quan els altres companys polítics han quedat lliures? Realment el turista no sap res de tot això. Millor per a ell, perquè, si li piqués la curiositat, es faria un embolic sensacional.

Un cop dins l'edifici pensava que l'animació havia de ser superlativa. Després havia de comprovar que no: l'assistència a l'hemicicle no arribava als dos terços. L'ambient, a més, no era gens èpic: ni la presència del govern en pes aconseguí donar-li el to de gran celebració política. El president de les Corts, Fernández Miranda, obrí la sessió amb paraules mig festives, sempre familiars, tot i haver recordat respectuosament els procuradors finats des de l'última sessió plenària. A continuació el jurament de nous procuradors.

El tema, com se sap, era la presentació del projecte de llei de reunió a les Corts, congregades en sessió plenària, per tal de procedir després a la seva votació, a l'empar del procediment de tramitació urgent. Prengué la paraula un membre de la ponència del projecte, García Valdecasas, el qual es referí a la necessitat, a l'oportunitat i a l'abast d'una llei d'aquesta mena. Com que el lector d'aquesta crònica tindrà més detalls a través d'altres conductes informatius del diari, em fixo únicament en l'embolcall que posà el ponent en l'ús de la paraula. Un embolcall d'encuny reformista: Aquest projecte —va dir— és el primer pas al servei d'aquesta Monarquia superadora d'antagonismes i integradora, que representa la voluntat essencial del poble espanyol".

EL TORN DE LES OBJECCIONS

Eren les onze i trenta-sis minuts quan Fernández Miranda va encendre el llum verd que donava pas als dissidents. El primer, Rosón Pérez, parlava amb la representació expressa del Grup Parlamentari Independent. El procurador no dubta de la necessitat de la llei: "Una societat sense dret de reunió és malalta; l'Estat té el deure, no solament d'arreglar-lo, sino de fomentar-lo". Però, al procurador, el projecte li sembla massa inspirat en criteris circumstancials, provisional, com si la llei vacil·les a prendre posicions amb abast de futur.

Inmediatament, prenia la paraula Peris Gimeno, membre del grup parlamentari d'UDPE. Peris Gimeno es fixa que la llei no contempla la responsabilitat patrimonial dels organitzadors de reunions i de manifestacions, en relació amb els danys de terceres persones que se'n poguessin originar. Argumenta dient que si la responsabilitat fos contemplada es requiriria la discrecionalitat a l'hora d'aplicar l'exercici del dret.

Lamo de Espinosa dubta de la claredat del projecte en la distinció entre reunió i associació i no accepta el criteri de la ponència pel que fa a la terminologia de lícit i il·lícit, en el sentit que l'il·lícit, en no ser il·lícit penal, es transformaria en lícit.

LES RESPOTES DELS PONENTS

A totes aquestes objeccions respongué en primer lloc un dels membres de la ponència, Díaz Llanos que, cabalment, és un dels promotors de l'escrit dels 126 procuradors bunke-ristes al govern. Díaz Llanos va fer l'apologia de la precisió del projecte i de la perfecta distinció entre els drets de reunió i d'associació. Alvarez Romero, un altre membre de la ponència, mostrà que no calla esmentar la qüestió de les responsabilitats dels organitzadors i promotors de reunions i manifestacions, perquè aquesta era una qüestió que no entrava dintre del binomi ciutadà-poder públic.

La veu política més important per la seva empena reformista incondicional fou la de Angulo Montes, del grup parlamentari d'Unió Democràtica Espanyola. El procurador que també hi presentà objeccions asseverà que el seu grup polític rebia amb esperança el procediment d'urgència, i el rebia potser com a última possibilitat de substanciar la reforma política en la legalitat. La terminologia del procurador d'UDE fou bàsicament democràtica i molt propera als desigs del reformisme governamental.

Eren les 2,05 quan Fernández Miranda tancava la sessió del matí.

J. M. P.

Ahir es va reunir el ple de les Corts

Es presentà la ponència del projecte de llei regulador del dret de reunió

A les onze i deu d'ahir al matí va començar el ple de les Corts per debatre el projecte de llei regulador del dret d'associació. Va presidir la sessió el president de les Corts i del Consell del Regne, Torcuato Fernández Miranda.

En iniciar-se el ple, eren al "banc blau" tots els membres del govern, amb el seu president, a excepció del ministre de Relacions Sindicals, Rodolfo Martín Villa. L'hemicicle estava ocupat per un setanta-cinc per cent, si fa no fa, dels procuradors.

Seguint l'ordre del dia, informa Europa Press, el president de les Corts va donar compte del traspas de tres procuradors des del darrer ple: el tinent general García Rebull, José Antonio Olaso i Emilio Jiménez Millá, i va demanar que constés en acta el dol de la cambra legislativa per aquestes pèrdues.

COMENÇA EL DEBAT

A les onze i vint-i-tres minuts s'inicia el debat pròpiament dit amb la intervenció de García Valdecasas, que va parlar per la ponència encarregada d'informar sobre el projecte de llei. Va assenyalar que moltes de les esmenes que s'havien presentat, ja les havia recollides l'informe de la ponència i va posar de manifest la importància d'aquesta llei que regula el dret de reunió.

Després de la seva intervenció, va parlar el procurador Antonio Ronson Pérez, que assenyala que aquesta llei és oportuna, necessària i convenient. A les dotze menys deu va prendre la paraula el procurador Peris Gimeno, membre del grup parlamentari de la UDPE. En el seu parlament va dir que els qui sol·licitin autoritzacions per celebrar una manifestació si no es tracta d'una entitat amb personalitat jurídica pròpia, han de ser en nombre no inferior a les vint persones. Va insistir en la necessitat que quedin garantits els danys que, amb motiu d'una manifestació, es produeixin a persones i als desperfectes materials que s'ocasionin a les coses i edificis. I sol·licità que la re-

dacció final del text, si s'aproven aquestes observacions, la faci la comissió de lleis fonamentals, a la competència de la qual pertany aquest projecte de llei.

INTERVENCIO DE LAMO DE ESPINOSA

Tot seguit va fer ús de la paraula el procurador Lamo de Espinosa del grup parlamentari d'Acció Institucional, que va començar la seva disertació a les dotze i setze minuts.

El procurador va dir que caldria regular alhora el dret de reunió i el dret d'associació, si fos possible en una mateixa disposició, i ambdós després haver reformat el codi penal. Assenyala així mateix que, si el dret de reunió es regula en una norma autònoma i aquesta és anterior a la que regularà el dret d'associació, en bona tècnica legislativa s'imposa la supressió en aquest projecte de llei de tota referència al dret d'associació, l'abast del qual ningú no desconeix car es troba en període de tramitació.

En acabar la seva intervenció, el president de les Corts, Fernández Miranda, va concedir uns minuts de descans.

ES REPREN LA SESSIO

Després del descans, pocs minuts abans d'un quart de dues va prosseguir la sessió amb la intervenció de Rafael Díaz Llanos, en nom de la ponència, per tal de contestar les observacions del senyor Lamo de Espinosa.

Els dos procuradors són membres del grup parlamentari d'Acció Institucional. En el moment de la represa, es va incorporar al banc blau el ministre de Relacions Sindicals, Martín Villa amb la qual cosa el govern era sencer a l'hemicicle.

Díaz Llanos va indicar, entre altres qüestions, que el dret de reunió té una entitat pròpia. En el Fur dels espanyols s'estableix la possibilitat d'associar-se i de reunir-se (va subratllar especialment l'"i"), i així no

TENDENCIES DESFAVORABLES

"Una teoria actual dels drets humans ha de mirar: a la vegada totes aquestes qüestions, va dir referint-se a aquests fets històrics, i per això ha d'utilitzar també la tècnica de llibertat (límits als poders que poden oprimir aquests drets) i a la tècnica de la intervenció (garantia d'uns mínims econòmics, socials, culturals, etc.), però amb la legítima representació o participació de tots. Desgraciadament, les tendències generals del món actual no són favorables a aquest plantejament, perquè la sensació d'inseguretat tendeix a fer predominar, enmig d'una època de magnituds, de moviments terroristes, de l'alteració de "l'estat quo" en moltes parts del món, la preocupació de la seguretat a qualsevol preu i al mateix temps molts dels plantejaments radicals d'avui (a diferència del que passava fa temps) es fan també amb menyspreu de la llibertat i la tolerància."

Més endavant va dir com en aquests moments de transició, tenen especial vigència les paraules del jurista i Premi Nobel de la Pau Rene Cassin pronunciades al 68, "cap país, ni el més desenvolupat, no pot enorgullir-se de ser capaç de satisfer totes les exigències de la declaració dels drets humans". Arribat a aquest punt es va referir als principis més bàsics i profunds d'aquests drets, com és el de la llibertat. "La llibertat s'oposa doncs no a qualsevol limitació, va afegir, sinó a les limitacions immorals, anormals, il·legítimes o discriminatòries. No existeixen, ni poden existir en cap lloc, llibertats il·limitades i absolutes. Els límits poden i deuen establir-se en nom del bé comú, i de l'ordre públic, però han de ser límits raonables, justificables

PORTES BASCULANTS

ANGEL MIR

PATENTADES

Existència en mesures normalitzades (Standard)

DISTRIBUIDES A TOTA ESPANYA

C/Alta Aida, Fines de Fines, 22 Tel. 94 09 23 LA OROSA (Girona)

ACTIVITAT POLITICA

Fusió de dues organitzacions socialistes

Quatre associacions franquistes presenten llur front electoral conjunt

La Federació de Partits Socialistes i la Confederació Socialista esperen anunciar la seva fusió a mitjan juny, en unes jornades constituents que se celebraran a Madrid.

L'aliança prendrà el nom de la Federació. Les fusions es fan a nivell de nacionalitats: així, a Andalusia s'agrupen Aliança Socialista i Reconstrucció Socialista; a Castella, Aliança Socialista i Reconstrucció Socialista; a Aragó, el Partit Socialista i Reconstrucció Socialista; a les Illes, el Moviment Socialista i el Partit Socialista. Els partits resultants constituiran amb l'Eusko Sozialistak, Partido Socialista Galego, Democràcia Socialista d'Astúries i Partit Autonomista de Canàries la Federació de Partits Socialistes.

Amb aquesta fusió els grups socialistes de l'Estat espanyol quedarien fonamentalment reduïts a tres: el resultant d'aquesta aliança, el PSOE (amb la branca històrica) i el PSP. Queden a l'expectativa, però, les gestions que realitza Convergència Socialista de Catalunya de cara a la formació d'un únic partit socialista català, juntament amb grups afins.

LES ASSOCIACIONS POLITIQUES FRANQUISTES

Unió del Poble Espanyol, ANEPA, Unió Nacional Espanyola i Front Na-

cional Espanyol han format ja una comissió conjunta per coordinar-se davant les eventuals eleccions. En el comunicat indiquen que es vol aconseguir sense ruptura la construcció d'un futur espaiol "sobre la base de l'institució monàrquica... dins d'un plantejament que es faci càrrec de la diversitat regional."

Referint-se també al rei, el dirigent d'Esquerra Democràtica Cristiana, Alvarez Miranda, ha declarat a Hannover que "el rei és el primer interessat en una monarquia constitucional i democràtica d'estil europeu."

POTSER CALDRIA UNA INICIATIVA REIAL

Alvarez Miranda afegí que si la reforma constitucional a Espanya no es fa aviat, la mateixa institució monàrquica en seria afectada. Insisteix en la necessitat d'una iniciativa reial que, a través de plebiscit, rebés el suport popular, "abans que les Corts discuteixin els reformistes projectes del Govern." El dirigent democratacristià, pel que fa a la seva recent entrevista amb Joan Carles, digué que el rei és perfectament informat i és conscient d'afrontar seriosament les reformes. A la qüestió referida a l'anunciat pacte nacional d'Areilza, Alvarez Miranda el qualificà de molt important, dient que el seu grup aprovaria segurament l'oferta del ministre d'Afers Estrangers.

ANDALUSIA

Destitució d'el alcalde de Casares
Havia volgut organitzar l'homenatge a B. Infante

Davant la prohibició definitiva de l'homenatge a Blas Infante, suspès el dia 23 per segona vegada, l'alcalde de Casares de Màlaga ha demanat aclariments sobre les possibles amenaces i aldarulls. Sense pensar-s'hi més, ahir se'n va anar a Madrid per entrevistar-se amb el ministre de governació.

Ahir mateix va arribar la notícia de la seva destitució en nota provinent del govern civil de la província. Aquest acte de força sembla la resposta del governador civil a l'interès i insistència de l'alcalde de Casares, José Navarro Ferrer, per celebrar l'homenatge al dirigent regionalista i socialista andalús, Blas Infante, afusellat per les tropes franquistes durant la guerra civil.

TREBALLS DE LES DIPUTACIONS

Pel que fa als treballs que porten a terme les diputacions de les províncies andaluses sobre un règim administratiu especial per a la regió, un grup de procuradors a Corts andaluses es reunirà abans del dia 15 del juny que ve per estudiar-los. Es creu que els treballs de les diputacions seran acabats a principi del mes entrant.

Els procuradors es reuniran a Granada en una data encara per determinar, segons declara el portaveu d'aquest grup de procuradors, l'ex-ministre d'Informació i Turisme, León Herrera. El grup és format per quaranta-un procuradors.

MES SOBRE EL PA

A Granada també protesten sobre el preu del pa. Els pagesos diuen que vendre quatre quilos de blat per comprar-ne un de pa és il·lògic, i la unió d'empresaris agrícoles diuen que no hi ha fonament per a un augment tan exagerat.

Per la seva banda l'alcalde d'Antequera marcà el preu oficial del pa a trenta-dues pessetes quilo.

PROJECTES INDUSTRIALS

Calculant els projectes industrials de 1973-74 les províncies de l'Estat espanyol es divideixen en catorze grups. Al primer hi ha Girona, Alaba i Navarra; al vuitè, de semiindustrialització, Huelva i Cadis; al desè,

semiindustrialitzada, Sevilla; al dotzè, d'escassa indústria, Còrdova; tretzè, estancades o regressives, Granada, Jaèn i Màlaga; i al catorzè, sense indústria en perspectiva, Almeria.

AEROPORT DE SEVILLA

Sobre la possible paralització de l'aeroport de Sevilla mentre s'adoba la pista actual hi ha un nou parer i és la que en lloc de tancar, traslladant els serveis a Morón—què és a cinquanta quilòmetres—durant mig any, es podria fer una nova pista que costaria tres-cents cinquanta milions de pessetes i podria estar llesta en tres mesos, el temps que es calcula que podria aguantar la pista actual.

ANTONI ROIG

Ruiz Giménez i Satrustegui i el mig any de Joan Carles
Coincideixen a assenyalar la lentitud del procés democratitzador

Amb retard ens ha arribat les respostes del dirigent de "Izquierda Democrática" Joaquín Ruiz Giménez, i del polític monàrquico-liberal Joaquín Satrustegui a la nostra enquesta sobre el mig any de regnat de Joan Carles I. Pel seu interès les donem. La pregunta era: ¿Què ha significat per a la democràcia el primer mig any de regnat de Joan Carles I?

JOAQUIN RUIZ-GIMENEZ (ID)

"Penso sincerament que aquest mig any ha implicat, entre altres coses: a) Un clima de major tolerància en l'aplicació de les lleis encara vigents i excessivament restrictives en matèria dels drets humans i de les llibertats cíviques, primordialment d'expressió del pensament, de reunió i d'associació, per bé que en aqueixa més gran tolerància s'hagin produït discriminacions penoses per part de certes autoritats governatives i fins i tot judicials. b) Un esforç per a impulsar la reforma d'aquestes lleis i determinats as-

EL TOP

Ahir se celebrà la vista contra Vidal Beneyto, acusat d'organitzar la conferència de permsa de la Junta Democràtica el gener del 75. El fiscal, que primer demanava quatre anys, rebaixà la petició a dos. També ahir, el TOP condemnà vuit membres d'ETA, acusats sis d'ells d'associació il·lícita—als quals ha donat un total de trenta-un anys—i eis altres dos de dipòsit d'armes de guerra, als quals ha correspost un total de vint-i-un anys.

AREILZA INFORMARA EL "CONSEJO NACIONAL"

El ministre d'Afers Exteriors, Areilza, compareixerà la segona setmana de juny davant el "Consejo Nacional del Movimiento" i de la comissió d'affers exteriors de les Corts per informar del tractat entre Espanya i el Estats Units, que per aquestes dates ja haurà estat ratificat pel Senat nord-americà.

La notícia ha estat anunciada pel mateix comte de Motrico al conseller nacional Pedrosa Latas. S'espera, així mateix, que a les reunions—que seran posteriors al viatge dels reis a Amèrica—es tracti l'obertura de relacions diplomàtiques amb els països de l'Este europeu. Pel que fa al tractat, el comitè de relacions exteriors va presentar al Senat nord-americà un informe en què indica que l'objectiu del tractat és assegurar la disponibilitat per els EUA de tres bases aèries entre els dos països i entre Espanya i l'Europa Occidental, "com a conseqüència del canvi en l'últim any en la direcció política espanyola".

"L'ESCRIT DELS 126", ENCARA

El president del Grup parlamentari d'Acció Institucional i procurador a Corts, Diaz Llanos, manifestà que l'escrit dels 126 no va sortir del seu grup, sinó que signaren per compensar les baixes. En aquest sentit, volen demanar al president de les Corts que aclareixi el reglament pel que fa a la retirada de signatures de qualsevol escrit. Proposen també l'establiment de figura delictiva per a tothom qui insulti Franco.

En un altre ordre de coses, avui arriba a Extremadura el ministre de Agricultura, Oñate Gil, on s'estarà fins al dia 29, per tractar amb tots els organismes de la regió la problemàtica que li és pròpia.

El BOE publica la declaració anticipada de l'impost general sobre la renda de les persones físiques, per a abans de l'1 de juny.

PAIS BASC

Acaba la vaga de Michelin de Lasarte
Els treballadors es reincorporen escalonadament

Ahir, dimarts, es va confirmar que la vaga de la fàbrica de Lasarte, de l'empresa Michelin, que havia començat el 16 de febrer passat, és acabada.

Els treballadors, anul·lats els contractes dels empresaris, havien rebut l'oportunitat de demanar la readmissió i ahir eren ja mil els readmesos, dels dos mil tres-cents noranta que integren la plantilla.

S'ha pogut saber que dilluns la fàbrica funcionarà normalment després de les reincorporacions escalonades que ja han començat.

Sembla que les condicions per als obrers seran millors i que es respectarà l'antiguitat de tots malgrat l'acomiadament massiu.

PAMPLONA, VINT-I-QUATRE DIES SENSE CINEMES

La majoria dels cinemes de Pamplona, tots els que pertanyen a l'empresa SAIDE, són tancats des de fa vint-i-quatre dies. Els treballadors reclamen millors salaris i romanen en vaga.

Les tres úniques sales d'altres propietaris aprofiten la incidència per programar la part pitjor dels lots de pel·lícules contractades.

A la vist adreçat des d'acord entre treballadors i empresa, les autoritats laborals gestionen una decisió arbitral, però aquesta decisió podria no ser acceptada pels obrers.

MIL DOS-CENTS COMIATS A BILBAO

Un altre important conflicte laboral al País Basc és el de l'empresa Tarabusi, de Bilbao. La vaga afecta mil dos-cents dels mil tres-cents quinze treballadors. I els empresaris han decidit l'acomiadament de tots ells.

DENUNCIA PER DESAPARICIO

La desaparició de Joseba Bernardo Bidaola, de Villabona (Guipúscoa), ha estat denunciada pels seus germans al jutjat de Pamplona. Hom creu que Bidaola formava part d'un petit grup de presumptes activistes d'ETA que hauria volgut entrar il·legalment en territori espanyol des de França per la zona fronterera de Navarra i que va tenir una confrontació armada amb forces de la Guàrdia Civil el passat vint-i-cinc d'abril.

Un altre membre d'aquest grup, el també guipuscoà Iñaki Hernández, de divuit anys, fou ferit i detingut.

La família Bidaola havia presen-

tat anteriorment una denúncia semblant a les autoritats franceses.

MANIFESTACIO A BERANGO

Sis-cents veïns de la població biscaïna de Berango es van manifestar pacíficament contra les deficiències en el subministrament d'aigua i altres defectes de l'administració municipal.

Els manifestants interromperen el tràfic per la carretera de Bilbao a Plència i acudiren després a casa de l'alcalde a demanar-li la renúncia del càrrec. La Guàrdia Civil vigilà la manifestació sense intervenir-hi.

NOVA PUBLICACIO AL PAIS BASC

També a Bilbao fou presentada públicament una nova revista setmanal titulada Berriak (Notícies) que s'editarà en castellà i euskera. La publicació, que encara no ha rebut autorització oficial, tindrà redaccions a Vitòria, Pamplona, Bilbao i Sant Sebastià. Figuren al capdavant dos periodistes de la capital guipuscoana: Eduardo Magallón i Jacinto Pérez Iriarte.

ROBERT PETIT

BREU

ANTONIO GALA. — L'escriptor Antonio Gala ha estat processat pel Jutjat d'ordre públic n. 1, segons acte que li fou notificat abans d'ahir. En l'esmentat acte de processament se senyala que un paràgraf contingut en un article del qual és autor, publicat en el número 938 del setmanari "Sábado Gráfico", pot constituir un delicte sota l'article 164 bis b) del Codi Penal.

DISCONFORMITAT. — El president de la Diputació de Biscaia, va dir en una reunió que "els informes rebuts de les ponències representen un pas enrera. Les nostres tradicions, la nostra bona forma d'entendre la cosa pública, la nostra història i les nostres aspiracions no són privilegis. Volem ordre en les nostres peculiaritats, que es tinguin en compte les característiques de la nostra terra i que s'estableixi un règim administratiu justificat per la nostra història".

EXPLOSIÓ. — Un projectil d'artilleria va caure damunt una casa a Moralzarzal (Madrid) durant uns exercicis de tir. No hi ha hagut víctimes car en el moment de l'accident no hi havia ningú a l'interior de la vivenda, que va quedar amb els eixans destrossats.

Tres dones que eren en el pati de l'immoble sortiren engegades a causa de l'ona explosiva, resultant-ne, l'una, ferida i les altres dues il·leses.

SOFICO. — Una fiança xifrada en milers de milions de pessetes ha estat fixada pel jutge especial del cas "Sofico", per a assegurar les responsabilitats pecuniàries que es puguin declarar pertinents per als processats Eugenio Peydro Salmerón i Eugenio Peydro Brillas, d'acord amb l'acte de processament.

SENDER. — El novellista Ramon J. Sender arribà a Madrid abans d'ahir procedent de Los Angeles (EUA), per via aèria.

L'escriptor aragonès, l'arribada del qual ha passat desapercibuda per als informadors de la capital, farà en data propera, a Saragossa, entrega del premi que porta el seu nom al novellista Gabriel García Badel pel seu article periodístic titulat "El espíritu de Tulgas", publicat recentment a la premsa aragonesa.

URQUIOLA. — El vaixell mal-mès a l'entrada del port de La Corunya el passat dia 12, va tocar dues vegades amb obstacles no registrats en la Carta Nàutica i que podrien ser un grup d'agulles de pedra. Segons aquesta hipòtesi, que ha estat elaborada per l'entitat Iber-tanques, podria motivar que una comissió hidrogràfica de la Marina realitzés un estudi complet de la zona.

Camacho, Aguado i Alvarez en llibertat

Ahir, a tres quarts de quatre de la tarda, foren posats en llibertat condicional Camacho (CCOO), Aguado (PTE) i Alvarez Dorronsoro (MC), detinguts des del passat 29 de març.

Encara que l'ordre de llibertat s'havia rebut al matí, no es va poder portar a cap perquè els advocats no havien tingut temps de reunir les cent mil pessetes de fiança,

imposades a cada un dels detinguts.

Camacho, Aguado i Dorronsoro van indicar la "discriminació" que suposa que no sigui posat en llibertat Garcia Trevijano, dirigent del grup independent de Coordinació Democràtica. Encara que no se sap el perquè, sembla que els motius pels quals Garcia Trevijano continua encara a Carabanchel estan relacionats amb el tancament definitiu del sumari, segons informa "Cifra".

Uns drets que són patrimoni comú de la humanitat

Trenta cinc estats han ratificat els pactes

La pau, la veritable pau no es fonamenta en la llei i l'ordre o en la violència institucional, sino en el respecte als drets de l'home. Així ho ha expressat l'Assemblea General de les Nacions Unides fent constar la estreta interdependència establerta entre l'observància efectiva dels Drets Humans i el manteniment de la pau. Sense aquest respecte, el que hi ha no és pau, és violència que genera violència. Exemples, en tenim arreu del món.

La Declaració Universal dels Drets de l'Home fou aprovada el 1948, en el si de l'Organització de les Nacions Unides (ONU) en forma de declaració i, per tant, sense cap mena de caràcter vinculant per als països membres.

A partir d'aleshores s'inicia la tasca de l'elaboració dels pactes internacionals que recollissin aquests drets i els donessin força obligatòria per als països signants. Eren temps de guerra freda i es van formar dos blocs: els països occidentals donaven prioritats als drets civils i polítics, mentre que els països de l'Est volien la protecció dels drets econòmics, socials i culturals.

Per tirar-ho endavant hi va intervenir l'Assemblea General dient que la Declaració Universal dels Drets Humans considera a l'home com una persona a la qual pertanyen indubtablement unes

llibertats cíviques i polítiques, així com uns drets econòmics, socials i culturals. L'home privat dels drets econòmics, socials i culturals no representa la persona humana que la Declaració considera com a ideal de l'home lliure. Finalment, s'arribà a una solució de compromís i van ser elaborats dos pactes de drets, un sobre els civils i polítics i l'altre sobre els econòmics, socials i culturals. Així, el 1966, acabada la redacció, l'Assemblea General de les Nacions Unides, en data del 16 de desembre, aprovà per unanimitat el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i un protocol facultatiu del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics.

CONTINGUT DELS PACTES

Tant l'un com l'altre, els dos pactes recullen l'essencial de la Declaració dels Drets Humans. Mentre que el de drets econòmics, social i culturals se centra bàsicament en el dret a tenir un treball lliurement escollit, a fundar sindicats, a la seguretat social, a una millora de les condicions de vida, a estar protegit contra la fam, etc., el de drets civils i polítics incideix en el dret a la vida, a la llibertat i seguretat personals, a la llibertat de

pensament i associació, al dret a participar en la direcció dels afers públics i col·lectius, etc.

Tots dos pactes recullen el dret dels pobles a l'autodeterminació i a disposar lliurement dels seus recursos naturals. L'Assemblea General considera que el dret dels pobles i nacions a la lliure autodeterminació és condició indispensable per a gaudir de tots els drets humans fonamentals i que la subjecció dels pobles a una subjecció, dominació i explotació estrangera constitueix una denegació dels drets humans fonamentals, és contrària a la Carta de les Nacions Unides i compromet la causa de la pau i de la cooperació mundials.

Pel que fa als recursos naturals, el Pacte de Drets Econòmics, Socials i Culturals diu que «els països» en vies de desenvolupament, tenint degudament en compte els drets humans i la seva economia nacional, podran determinar en quina mesura garantirán els drets econòmics reconeguts en el present Pacte a persones que no siguin nacionals seves». Amb això, s'afronta la situació de neocolonialisme que pateixen un gran nombre de països del Tercer Món i s'estableixen les bases de defensa d'aquests països davant els interessos econòmics estrangers. Aquests drets han estat posteriorment desenvolupats i recollits en la Carta de Drets i Deures

El mes d'octubre de 1975 Jamaica ratificava els Pactes de Drets Econòmics, Socials i Culturals, i com que era el 35 Estat que ho feia, aquests hi entraven en vigor a partir del gener d'enguany.

Els altres 34 estats que han ratificat els pactes esmentats són: Barbados, Bielorrússia, Bulgària, Colòmbia, Costa Rica, Dinamarca, Equador, Filipines, Finlàndia, Hongria, Irak, Iran, Iugoslàvia, Jordània, Kenya, Liban, Líbia, Madagascar, Mali, Maurici, Mongòlia, Noruega, República Federal Alemanya, República Democràtica Alemanya, Romania, Ruanda, Síria, Suècia, Tunísia, Unió Soviètica, Ucraïna, Uruguai, Xile i Xipre.

Pel que fa al Pacte de Drets Polítics i Civils és ratificat per 34 estats, és a dir, en falta un perquè entri en vigor en els estats ratificadors. Aquests són: Barbados, Bielorrússia, Bulgària, Colòmbia, Costa Rica, Dinamarca, Equador, Finlàndia, Hongria, Iugoslàvia, Irak, Iran, Jamaica, Jordània, Kenya, Liban, Líbia, Madagascar, Mali, Maurici, Mongòlia, Noruega, República Federal Alemanya, República Democràtica Alemanya, Romania, Ruanda, Síria, Suècia, Tunísia, Unió Soviètica, Ucraïna, Uruguai, Xile i Xipre.

Econòmics dels Estats, aprovada el mes de desembre passat per l'Assemblea General de les Nacions Unides.

MECANISMES DE CONTROL

També existeix un mecanisme de control sobre el compliment dels pactes signats. Els Estats es comprometen a presentar informes periòdics a les Nacions Unides sobre l'aplicació dels pactes en el seu territori. Hi ha creat un Comitè de

Drets Humans amb competència per a rebre i examinar les comunicacions de qualsevol Estat que al·legui que un altre Estat no compleix el pacte. Tanmateix els particulars tenen dret a presentar queixes davant d'un Comitè de Drets Humans en contra dels seus propis governs.

Però la realitat és que tot aquest muntatge no té força de decisió davant els estats que violen els pactes internacionals. Es tasca de tots lluitar perquè aquests drets siguin reconeguts i aplicats.

Declaració universal dels drets de l'home

Considerant que el respecte a la dignitat inherent a tots els membres de la família humana i als drets iguals i inalienables de cadascun constitueix el fonament de la llibertat, de la justícia i de la pau del món.

Considerant que del desconeixement i del menyspreu dels Drets de l'Home, n'han derivat actes de barbàrie que revoltin la consciència de la humanitat, i que l'adveniment en el futur d'un món on les persones alliberades del terror i de la misèria tinguin el dret a parlar i a creure lliurement ha esdevingut la més alta aspiració de l'home.

Considerant cosa essencial de protegir els Drets de l'Home amb un règim de dret a fi que l'home no es vegi obligat al capdavant d'un rebel·lar-se contra la tirania i l'opressió.

Considerant que es també essencial de fomentar l'establiment de relacions amistoses entre les nacions.

Considerant que en la Carta de les Nacions Unides els pobles han proclamat llur fe en els drets fonamentals de l'home, en la dignitat i en la vàlua de la persona humana, en la igualtat de drets d'homes i dones, i que s'han mostrat disposats a afavorir el progrés social i a instaurar unes millors condicions de vida dins una més gran llibertat.

Considerant que els Estats membres s'han compromès a assegurar, en cooperació amb l'Organització de les Nacions Unides, el respecte universal i efectiu dels Drets de l'Home de les llibertats fonamentals.

Considerant que una concepció comuna d'aquests drets i d'aquestes llibertats és de la més gran importància amb vista al ple acompliment d'aquest compromís.

L'ASSEMBLEA GENERAL

Proclama aquesta Declaració Universal dels Drets de l'Home com l'ideal comú, que tots els pobles i totes les nacions han d'assolir a fi que tots els individus i òrgans de la societat, tenint aquesta Declaració sempre present a l'esperit, s'esforcin a promoure el respecte d'aquests drets i d'aquestes llibertats mitjançant l'ensenyament i l'educació, i assegurar amb mesures progressives d'ordre nacional i internacional, llur reconeixement i aplicació universals i efectius, tant per part dels Estats membres com dels territoris que jurídicament en depenen.

ARTICLE 1

Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets. Són dotats de raó i de consciència, i els cal mantenir-se entre ells amb esperit de fraternitat.

ARTICLE 2

Qualsevol persona pot emparar-se en tots els drets i de totes les llibertats que aquesta Declaració proclama, sense cap distinció de raça, de color, de sexe, de llengua, de religió, d'opinió política o d'altres menes, d'origen nacional o social, de fortuna, de naixement o de qualsevol altra mena. Hom no farà tampoc cap distinció fonamentada en l'estatut polític, administratiu i internacional del país o del territori del qual depengui jurídicament la persona, tant si es tracta d'un país o territori independent, com si és sota tutela, encara que no sigui autònom o que sigui sotmès a qualsevol limitació de sobirania.

ARTICLE 3

Tot individu té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la seva persona.

ARTICLE 4

Cap persona no és sotmesa a l'esclavitud o servatge; l'esclavitud i el tràfic d'esclaus són prohibits totes llurs formes.

ARTICLE 5

Cap persona no serà sotmesa a tortura ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants.

ARTICLE 6

Tothom i en tot lloc té dret al reconeixement de la pròpia personalitat jurídica.

ARTICLE 7

Tothom és igual davant la llei, i té dret a obtenir-ne la mateixa protecció sense distincions. Tothom té dret a una mateixa protecció contra qualsevol discriminació que violi la present Declaració i contra tota provocació a una tal discriminació.

ARTICLE 8

Tota persona té dret a un recurs efectiu prop de les competents jurisdiccions nacionals, contra aquells actes que violin els drets fonamentals reconeguts per la constitució o per la llei.

ARTICLE 9

Ningú no pot ésser arrestat, detingut ni exiliat arbitràriament.

ARTICLE 10

Tota persona té dret, en règim d'igualtat, a això, que la seva causa sigui portada equitativament i imparcialment en un tribunal independent i imparcial, el qual decidirà tant els seus drets i les seves obligacions com sobre el fonament de tota acusació adreçada contra ella en matèria penal.

ARTICLE 11

1. — Hom presumeix innocent tota persona acusada d'un acte delictiu fins que la seva culpabilitat no hagi estat establerta legalment en el curs d'un procés públic, en el qual totes les garanties ne-

cessàries per a la defensa hagin estat assegurades.

2. — Ningú no serà condemnat per accions o per omissions que quan foren comeses no constituïen acte delictiu d'acord amb el dret nacional i internacional. Tampoc no s'imposarà cap pena superior a la que era aplicable quan l'acte delictiu fou comès.

ARTICLE 12

Ningú no serà objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada ni en la de la seva família, en el seu domicili ni en la seva correspondència, ni d'atemptats contra la seva família i la reputació. Tota persona té dret a la protecció de la llei contra aquestes intromissions o atemptats.

ARTICLE 13

1. — Tota persona té dret a circular i escollir el seu lloc de residència a l'interior d'un estat.

2. — Tota persona té dret a abandonar qualsevol país, àdhuc el propi, i a retornar-hi.

ARTICLE 14

1. — En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil i a beneficiar-se'n en d'altres països.

2. — Aquest dret no podrà ésser invocat en cas de persecució basada realment en un crim de dret comú, o actes contraris als principis de les Nacions Unides.

ARTICLE 15

1. — Tot individu té dret a una nacionalitat.

2. — Ningú no pot ésser privat arbitràriament de la seva nacionalitat ni del dret a canviar de nacionalitat.

ARTICLE 16

1. — A partir de l'edat núbil, l'home i la dona, sense cap restricció per raó de raça, nacionalitat o religió, tenen dret a casar-se i a fundar una família. Ambdós tenen drets iguals al matrimoni, durant el matrimoni i en el moment de la seva dissolució.

2. — El matrimoni només pot realitzar-se amb el consentiment lliure i ple dels dos esposos.

3. — La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'estat.

ARTICLE 17

1. — Tota persona, individualment i col·lectivament, té dret a la propietat.

2. — Ningú no pot ésser privat arbitràriament de la seva propietat.

ARTICLE 18

Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret comporta la llibertat de canviar de religió o de convicció i la de manifestar-les individualment o en comú, en públic i en privat, mitjançant l'ensenyament, la predicació, el culte i l'acompliment de ritus.

ARTICLE 19

Tot individu té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; això comporta el dret a no ésser inquietat per causa de les opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà d'expressió i sense consideració de fronteres.

ARTICLE 20

1. — Tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques.

2. — Ningú no pot ésser obligat a pertànyer a una determinada associació.

ARTICLE 21

1. — Tothom té dret a prendre part en la direcció dels afers públics del seu país, sigui directament, sigui per mitjà de representants elegits lliurement.

2. — Tota persona té dret a accedir a les funcions públiques del país en condicions d'igualtat.

3. — La voluntat del poble és fonament de l'autoritat dels poders públics; aquesta voluntat ha d'expressar-se mitjançant eleccions sinceres que cal celebrar periòdicament per sufragi universal igual i secret o seguint qualsevol procediment que assegurï la llibertat del vot.

ARTICLE 22

Tota persona, com a membre de la societat, té dret a la seguretat social; té la facultat d'obtenir la satisfacció dels drets econòmics, socials i culturals indispensables a la seva dignitat i al lliure desenvolupament de la seva personalitat, per l'esforç nacional i la cooperació internacional, segons l'organització i els recursos de cada país.

ARTICLE 23

1. — Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció del seu treball i a la protecció contra el desemplegament.

2. — Tothom té dret, sense cap discriminació a un salari igual per un treball igual.

3. — Tothom que treballi té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que assegurï, per a ell i per a la seva família, una existència conforme a la dignitat humana, completada, si cal, amb d'altres mitjans de protecció social.

4. — Tota persona té dret, unint-se amb d'altres, a fundar sindicats i a afiliar-s'hi per la defensa dels propis interessos.

ARTICLE 24

Tota persona té dret al descans i al lleure i, particularment, a una limitació raonable de la jornada de treball i a vacances periòdiques pagades.

ARTICLE 25

1. — Tota persona té dret a un nivell de vida que assegurï la seva salut, el seu benestar i els de la seva família, especialment quant a l'alimentació, el vestit, l'atenció mèdica i els serveis socials necessaris; tota persona té dret a la seguretat en cas de desemplegament, mal-

ta, invalidesa, viduitat, vellesa i/o en d'altres casos de pèrdua dels mitjans de subsistència a causa de circumstàncies independents de la seva voluntat.

2. — La maternitat i la infantesa tenen dret a una ajuda i a una assistència especials. Tot infant, nascut en el matrimoni o fora d'ell, frueix d'igual protecció social.

ARTICLE 26

1. — Tota persona té dret a l'educació. L'educació serà gratuïta, si més no en el grau elemental i fonamental. L'ensenyament elemental és obligatori. Cal que l'ensenyament tècnic i professional sigui generalitzat i que s'obri a tothom l'accés als estudis superiors en plena igualtat a tots amb atenció al mèrit de cadascú.

2. — L'educació ha de tendir al ple desenvolupament de la personalitat humana i al reforçament del respecte dels Drets de l'Home i de les llibertats fonamentals. Ha d'afavorir la comprensió, la tolerància i l'amistat entre totes les nacions i tots els grups socials o religiosos, i la difusió de les activitats de les Nacions Unides per al manteniment de la pau.

3. — Els pares tenen, amb prioritat, dret a escollir la mena d'educació dels fills.

ARTICLE 27

1. — Tota persona té dret a prendre part lliurement en la vida cultural de la comunitat, a fruit de les arts i a participar del progrés científic i dels beneficis que en resultin.

2. — Qualsevol persona té dret a la protecció dels interessos morals i materials, derivats de les produccions científiques, literàries o artístiques de què sigui autor.

ARTICLE 28

Tota persona té dret a això, que regni en el medi social i en l'internacional un ordre que permeti d'assolir amb plena eficàcia els drets i les llibertats enunciats en aquesta Declaració.

ARTICLE 29

1. — L'individu té uns deures envers la comunitat en la qual, només, li és possible el lliure i ple desenvolupament de la personalitat.

2. — En l'exercici dels drets i en el gaudi de les llibertats ningú no és sotmès sinó a les limitacions establertes en la llei, exclusivament en ordre a assegurar el reconeixement i el respecte dels drets i de les llibertats alienes, i a fi de satisfer les justes exigències de la moral, de l'ordre públic i del benestar general en una societat democràtica.

3. — Aquests deures i aquestes llibertats mai no podran ésser exercits contra els fins i els principis de les Nacions Unides.

ARTICLE 30

Cap disposició d'aquesta Declaració no pot ésser interpretada en el sentit que un estat, un grup o un individu tinguin dret a lliurar-se a una activitat o a cometre un acte encaminat a la destrucció dels drets i de les llibertats que s'hi enuncien.

BRUSEL·LES

Mutisme dels representants espanyols

El "secret negociador" defensat de nou en la negociacions Europa - CEE

Per segon dia consecutiu s'han reunit a Brussel·les les comissions tècniques espanyola i europea per tal de preparar els "dossiers" que seran a la base de les discussions de la pròxima sessió de negociació Espanya-Mercat Comú. Les actuals negociacions es proposen afegir un actualitzador "protocol adicional" a l'Acord Preferencial del 1970.

Després de dues sessions plenàries de negociació i de dues reunions més restringides de funcionaris especialitzats, continuen existint greus divergències econòmiques entre els nou membres del Mercat Comú pel que fa a les negociacions amb Espanya. Segons els rumors que circulaven entre els funcionaris i que són la principal font d'informació en aquest hermètic terreny de les negociacions Espanya-Mercat Comú, el "protocol adicional", actualment en negociació, entrarà en vigor el pròxim primer de gener. Tenint en compte la manca d'una posició comuna per part del país europeus i el temps mort de les llargues vacances oficials que s'acosten, ens adreçem molt probablement a un **sprint** final en les negociacions hispano-europees que es produirà a la tardor i a l'hivern vinents. Potser el maraton negociador de darrera hora —pràctica ben usual a les esferes del Mercat Comú— aclarirà un xic més les concessions que ambdues parts estan disposades a fer per tal d'allargar la vida del vell acord preferencial del 1970. Aquest acord és ara ben

estret per als intercanvis de tota mena que es produeixen entre l'Europa de Pirineus avall i l'Europa europea, però les famoses condicions polítiques que l'Estat espanyol continua sense poder presentar, no permeten d'albirar encara res d'altri.

INTERESSOS ECONOMICOS OPOSATS

Les divergències econòmiques al sí dels "Nou" i pel que fa a les negociacions comercials amb Espanya, se situen principalment al voltant de la intransigència italiana i francesa de concedir nous avantatges duaners a les exportacions agrícoles espanyoles. Aquests nous avantatges constitueixen precisament el cavall de batalla de la delegació espanyola, que ofereix a canvi una condició duanera per als productes industrials europeus adreçats al mercat espanyol.

DIFICULTATS PER ALS INFORMADORS

Els informadors espanyols a Brussel·les hem estat un cop més desafavorits a l'hora d'obtenir dades i precisions sobre els documents de negociació presentats ahir per la delegació espanyola i que tenen una evident importància per al futur de les relacions hispano-europees. Els representants espanyols s'han negat a facilitar-nos la informació a què hauria de tenir dret el lector de casa nostra, adduint els arguments, comprovadament inoperants, d'haver de

defensar el secret negociador. Inoperants, car els vuit quadres pertocats a la situació dels intercanvis comercials hispano-europeus, posats ahir sobre la taula, són ara en poder de la delegació negociadora del Mercat Comú, la qual no tindrà massa inconvenients a posar-los a disposició dels informadors europeus. Per tant, haurem d'assebentar-nos un cop més per una via indirecta i amb retard de las bases documentals de negociació que afecten directament el nostre comerç. Hom comenta que aquest clima absurd de secret, amb el qual han estat envoltades per part espanyola les xifres i les dades comercials actualment en negociació, respon al desig oficial d'evitar els retrets de l'opinió pública, quan les concessions duaneres acordades per Espanya es revelaran sensiblement més importants que les posicions defensades en iniciar les negociacions.

El balanç del comerç hispano-europeu d'aquests darrers sis anys, reflectit en les famoses vuit llistes secretes presentades ara a Brussel·les, serà estudiat i comprovat pels funcionaris del Mercat Comú. Tractaran de constatar si concorden amb les seves dades sobre aquesta qüestió per tal d'establir la base documental que haurà de servir per a programar l'evolució futura dels intercanvis comercial hispano-europeus. De maneja imprevista i confirmant la molt lenta evolució d'aquesta tongada de negociacions preliminars per al reajustament de l'Acord Preferencial del 1970, els funcionaris tècnics espanyols i els funcionaris del Mercat Comú, reunits dilluns i dimarts a Brussel·les, han decidit una nova reunió a nivell tècnic per al pròxim primer de juny. Aquesta nova reunió tècnica precedirà la de l'endemà a nivell plenari i presidida pels ambaixadors respectius, de quel s'esperen resultats més aclaridors per a saber amb quina salsa hauran de ser menjats els pròxims anys pel que fa al comerç amb el Mercat Comú i a l'acostament polític hispano-europeu.

FRANCESC VERDU

Els emigrats catalans, amb el CCC

A la tardor tindrà lloc la presentació a Paris

Per tal de divulgar i concretar les aportacions que les diverses colònies catalanes exiliades o emigrades en terres europees podran aportar al Congrés de Cultura Catalana (CCC), féu una conferència al Casal Català de Brussel·les el membre del secretariat parisienc d'aquest Congrés, Jaume de Puig.

ciatives durant les quals els catalans han sortit al carrer demanant amnistia i Estatut d'Autonomia".

F. V.

SARDENYA

Un país català aïllat de Catalunya

Existeixen greus problemes de comunicació entre l'Alger i la resta dels PPCC

Preneu un mapa d'Europa, cerqueu-hi l'illa de Sardenya i al nord-oest, sota un tros prominent de terra, trobareu l'Alguer. Si traceu una línia imaginària entre l'Alguer i Barcelona, veureu que no hi ha gaire distància, uns set-cents quilòmetres. Si teniu un mapa amb el traçat de les línies de navegació, veureu que entre l'Alguer i Barcelona, o entre Sardenya i les illes Balears o la Península Ibèrica, no hi ha cap vincle.

Ara bé, a l'Alguer es parla català. És un país català de gairebé trenta mil habitants, dels quals una mica més de la mitat parla l'alguerès, un català barrejat amb una miqueta d'italià i una altra miqueta de sard, però que s'entén perfectament després d'uns minuts de conversa.

A l'Alguer hi van uns pocs catalans de tant en tant, per descobrir aquest país català. Però els algueresos es queixen que tothom s'hi queda molt pocs dies: "Si poguessin venir-hi catalans per a quedar-se una temporada, podríem tenir una relació més estreta amb Catalunya", ens diu Rafael Cària, un jove alguerès entusiasta de la llengua nadiua.

El fenomen de l'Alguer i de l'alguerès, llengua que es parla aquí des de fa sis segles, ha interessat homes de cultura catalana com Eduard Toda i Güell, que en els anys 1880 va conèixer aquesta petita ciutat del Mediterrani i va dir que "en sentir els algueresos, en semblava escoltar un pagès del Camp de Tarragona".

Hi ha un corrent d'algueresos que van a Barcelona a veure els amics, a parlar català, a comprar llibres i a estudiar. Però per fer això, han d'anar en tren des d'Alguer a Porto Torres, a l'extrem nord-oest de l'illa en aquest port, agafar un vaixell cap a Gènova, i d'allí, embarcar-se en

el "Cangur" o prendre el tren cap a Barcelona. Si continueu tenint el mapa sota els ulls, us adonareu d'allò que significa una "expedició" Alguer-Barcelona, per recórrer una distància aproximadament igual a la d'un viatge Barcelona-Madrid. Si el viatger agafa l'avió, ha d'anar: Alguer-Roma-Barcelona.

Som a l'any 1976 i és més directe anar de Roma a Estocolm que de l'Alguer a la capital de Catalunya. Diuen les cròniques que en els anys vint hi havia una petita barca de càrrega d'un menorquí que lligava l'Alguer amb Menorca i Barcelona. Però són anys passats, i des d'aquella època, res. I pensar que l'Alguer té una badia magnífica, amb aigües tranquil·les tot l'any, que serveix, gairebé exclusivament d'ancoratge per a la flota nord-americana, durant els seus exercicis navals des de la petita illa de la Maddalena, al nord-oest de Sardenya, totalment ocupada per una base de l'OTAN.

L'ALGUER FENOMEN UNIC

L'Alguer, com a país català, en terra sarda, és un fenomen molt original, es pot dir únic. Els algueresos estimen molt Sardenya, se senten tan sards com la resta dels habitants d'aquesta illa, que tant ha patit i continua patint per falta de desenvolupament i per l'emigració, però senten una estima molt gran per la llunyana Catalunya i la seva cultura.

"Voldriem fer tantes coses, però no tenim diners", ens diu Antonella Salvietti, presidenta del Centre d'Estudis Algueresos, la institució més antiga i tradicional de l'Alguer. "Voldriem fer un butlletí, potser el podrem fer en un futur no gaire llunyà. Però a l'Alguer hi ha el problema de l'escassetat d'aigua, de l'atur,

ORIENT MITJA

L'OLP rebutja el pla francès

El secretari general de les NU va arribar a Síria

L'Organització per l'Alliberament de Palestina (OAP), ha lliurat un comunicat a la Lliga Arab, que denuncia el pla de Giscard d'Estaing per a enviar un contingent de forces al Líban.

L'OAP expressa el seu desig que els països àrabs rebutgin també el pla francès i proclamïn llur oposició contra tota intervenció estrangera.

Bashir Gemayel, un alt cap militar de la facció dretana libanesa ha exposat la seva oposició al fet que intervinguin forces franceses al Líban i es declara partidari, igual que l'ala esquerra, d'un programa de reformes polítiques.

En una declaració, que recull el diari "Al Baiyrak", diu Gemayel: "M'oposo a la presència de tropes franceses o de qualsevol altre país estranger, que ens portaria al punt de partida d'aquesta crisi; no hi ha altra solució per a aquesta crisi que un acord entre els bàndols enfrontats... ni la presència de 100.000 soldats estrangers seria suficient per a posar fi a la guerra, si els combatents romanen enfrontats a continuar-la."

Aquesta declaració de Gemayel es contradiu amb la posició del seu pare, el cap falangista Pierre Gemayel, que afirma recentment que "seria estúpid rebutjar l'ajut francès".

KURT WALDHEIM A SIRIA

El secretari general de les Nacions Unides, Kurt Waldheim, va arribar ahir a la capital de Síria, Damasc, per tal d'entrevistar-se amb els dirigents sirians, entre els quals el mateix president Hafez Al-Assad, per a la permanència durant sis mesos dels cascs blaus de l'ONU als turons del Golan.

Després d'aquesta visita, hom preveu que el secretari general es desplaçarà a Tel Aviv, per tal de negociar amb els jueus els termes de renovament del mandat.

El periòdic "Jerusalem Post" deia ahir que Síria ha demanat al secretari general de les Nacions Unides, Kurt Waldheim, que li envii una carta on es declari que el problema conflictiu d'Orient Mitjà "és insoluble mentre no se satisfacin les reclamacions dels palestins".

Indica el periòdic que això constituiria una contrapartida per a la renovació siriana del mandat de les forces de pau de la ONU als turons del Golan.

Funcionaris israelians que comenten la pretensió de la sollicitud siriana, consideren molt dubtós que Waldheim hi assenteixi.

Afegeixen que Israel ha fet avinent a Waldheim, ben clar, que el Govern no aprova que la renovació del mandat sigui sotmesa a cap mena de condicions.

L'esmentat mandat expira diumenge que ve.

ESCAMOT SIRIA FORAGITAT D'HOLANDA

Els quatre membres d'un escamot sirí condemnat l'octubre darrer en intentar el segrestament del tren "Varsòvia Express", seran posats en llibertat, i expulsats d'Holanda el mes que ve.

La policia holandesa havia descobert el pla de l'escamot poc abans que es dugués a terme, però els quatre membres que l'integraven només pogueren ser acusats de tenència il·lícita d'armes.

REUNIO SARKIS-FRANJIEH

El president electe, Elias Sarkis, es reuní ahir amb els dirigents cristiano-maronites per tal que li donin una resposta a la seva proposició d'establir un nou alto el foc i organitzar una conferència de pau en una taula rodona.

Sarkis va reunir-se amb el patriarca maronita Antonius Butros Jrish i amb el president últim, Suleiman Franjeh, qui es nega a dimitir.

Hom creu que Sarkis exposarà a Franjeh el pla francès per a enviar tropes al Líban i el problema de la dimissió de l'ex-president.

NOUS INCIDENTS

Informa Efe, d'altra banda, que ahir al matí van produir-se nous enfrontaments entre grups de palestins rivals al port de Sidó, a trenta-cinc quilòmetres al Sud de Beirut.

Va començar la lluita la fracció pro-síria i membres de l'organització Saika, però després hi va intervenir el grup Al Fatah.

Sidó havia quedat lliure, fins ara de la violència de la guerra civil, però ahir al matí, durant noranta minuts, es va convertir en camp de batalla i els bombardeigs han estat la causa de moltes baixes i danys considerables.

A Beirut i altres localitats del país s'han produït enfrontaments armats.

ALICIA FAJARDO

si es vol banyar a l'estiu...

encomani ara la piscina

PAGUI EN 2 ANYS

TENISSINCO

PISCINES-TENNIS

Almogàvers, 116 • Tel. 309 56 00 • BARCELONA-5

PORTUGAL

Pi i Margall, recordat
Discussions a l'entorn de la Lliga Iberista

La unió o associació ibèrica continua essent discutida a Portugal. Després de la presentació pública, la setmana passada, de la Lliga Iberista Portuguesa, el partit de dreta CDS (Centre Democràtic Social) fa públic un comunicat explicant que "els objectius de la Lliga contrarien la individualitat històrica del poble portuguès davant el poble espanyol. L'activitat que aquesta Lliga es proposa va contra el patriotisme del poble portuguès i viola clamorosament la independència nacional".

I afegeix que: "El CDS considera, per una altra banda, que l'activitat de la Lliga constitueix també una ingerència en els afers interns de l'Estat espanyol, susceptible de provocar nous agreujaments en les relacions entre Portugal i Espanya". No hi ha dubte que tants segles d'educació anticastellanista no poden desaparèixer d'un moment a l'altre.

En aquest sentit, el diari conservador "O Dia" va publicar ahir un editorial signat pel seu director l'escriptor Vitorino Nemésio, fent resumidament la història de les idees iberistes a Portugal des del segle passat, amb especial incidència en les regions perifèriques de la Península; deia que "Catalunya ha polaritzat gran part d'aquest moviment. Els seus pensadors han estat els principals fars de la consciència nacionalista plural de la Península, compatible amb un viu sentiment de globalitat territorial i ètnica. En tennim prou de citar Pi i Margall". I prossegueix referint que "l'altivesa de Catalunya no és fruit d'un senzill ressentiment polític: és una realitat lingüística i econòmica poderosa". I Vitorino Nemésio escriu encara: "Iberistes de cultura, per què no? Vivim massa amputats d'una Espanya bessona, per la qual hem de passar per a atènyer la resta d'Europa, mare comuna".

Arabia Saudita i l'Iran apugen el cru

Arabia Saudita i l'Iran han acordat que els preus del cru de petroli haurien de ser incrementats en un cinc per cent, a la segona meitat d'enguany, segons el diari de Kuwait, "Al-Siyyasah". Es va arribar a dit acord durant una entrevista celebrada el darrer cap de setmana, a la capital iraniana, entre el ministre de Petroli de l'Arabia Saudita, Ahmed Za'ol Yamani, i el Govern d'Iran.

Els dos països van acordar també, que hi haurà un altre augment substancial a principis del proper any.

BREU

ANGLATERRA. — Afudint a l'amença que poden representar els comunistes, la líder del Partit Conservador britànic, Margaret Thatcher, va assenyalar ahir que Europa ha de romandre vigilant davant "la gana del llop". En un discurs pronunciat al sindicat cristià-demòcrata alemany de Hannover, la líder conservadora va dir: "Estem veient com en alguns països d'Europa els comunistes es vesteixen amb robes democràtiques, parlen amb dolcesa; però cada nen europeu coneix el conte de la "Caputxeta Vermella" i allò qui li passa a l'avia".

GRECIA. — Polícies antidisturbis van utilitzar granades lacrimògenes i porres per dispersar milers de vaguesistes que es van manifestar en el centre d'Atenes en protesta per la disposició del govern que ha prohibit les vagues per motius polítics. Una vintena de manifestants van resultar ferits.

ISLANDIA. — Aquest país està disposat a arribar a un acord a curt terme amb Gran Bretanya en la "guerra del bacallà" si aquest últim país retira les fragates de les aigües en discussió pesquera.

IUGOSLAVIA. — El mariscal Josip Broz, anomenat Tito, que ocupa el poder d'aquest país des de fa trenta-un anys, va complir ahir vuitanta-quatre anys. Es conserva en bona forma.

LA CAMPANYA PRESIDENCIAL COMENÇA DE FET

Manquen només dos dies i mig per a tancar el terme de la presentació oficial de les candidatures a la presidència de la República i hi ha encara dubtes sobre quatre dels onze noms escrits fins ara com a possibles candidats. Es tracta d'un venedor de Coimbra i d'un obrer de la construcció de Lisboa, i dels generals Otelo i Costa Gomes. Per al dos primers es continuen recollint signatures de suport però no se'n sap res més. Pel seu costat, Otelo anunciarà demà la seva posició definitiva, a policia militar ha autoritzat ja els seus desplaçaments i la seva participació en comicis polítics. No s'ha d'oblidar que Otelo es troba en llibertat condicional després d'haver estat a la presó a conseqüència dels fets del 25 de novembre. Segons la seva comissió de suport, el seu procés de candidatura seria presentat al Tribunal Suprem el darrer dia del termini, divendres, coincidint amb el gran comici a Porto.

Per un altre costat, malgrat els grans esforços de la seva comissió de candidatura, continuen els dubtes sobre si l'actual president, general Costa Gomes, es presentarà o no. Hi ha encara un altre possible candidat que és Pompílio da Cruz, president del Centre Social Independent, una organització política que representa els refugiats d'Àfrica, amb un caràcter bastant de dreta. Malgrat que la campanya electoral comença oficialment el dia 12 de juny, l'actual primer ministre, almirall Pinheiro de Azevedo, va iniciar-la ja pràcticament en l'lençar amb un avió sobre Lisboa i Estoril prop de 300.000 talls amb el seu retrat autògraf i un petit text programàtic. Tot indica que aquesta campanya electoral serà molt animada.

MANUEL DE SEABRA

LUXEMBURG

Kissinger conversa amb Gaston Thorn

Vol que Cuba retiri les seves tropes estacionades a Angola

El secretari nord-americà d'Estat, Henry Kissinger, va arribar ahir al matí a Luxemburg, procedent d'Estocolm, per celebrar-hi converses amb el primer ministre i titular d'Afers Estrangers d'aquest país, Gaston Thorn. Kissinger, després d'aquests contactes, sortí ahir mateix a la tarda cap a Londres, per tal d'assistir-hi a les sessions del consell ministerial de l'Organització del Tractat Central (CENTO), que durant dos dies a partir d'avui tindrà lloc a la capital britànica.

El secretari d'Estat manifestà als periodistes que el primer ministre cubà, Fidel Castro, havia informat els Estats Units per mediació de Suècia que Cuba tenia intenció de retirar llurs forces d'Angola al ritme de dos-cents soldats per setmana. En la seva carta al primer ministre suec, Olof Palme, assegura Castro que Cuba no pretén "dur a terme una creuada en el segle XX", i que no intervingrà ni a l'Àfrica ni a l'Amèrica Llatina. Encara que no han estat donades dades oficials sobre els efectius cubans a Angola, tant els serveis d'intel·ligència nord-ame-

ricans com els propis cubans són d'acord en el càlcul que a Angola hi ha entre 12.000 i 15.000 soldats d'aquest país.

NO VOL COMPETIDORS

Durant el viatge de Kissinger entre Estocolm i Luxemburg, el secretari d'Estat féu alguns comentaris al missatge enviat per Castro al primer ministre suec sobre la retirada dels soldats cubans d'Angola.

Kissinger digué que havia demanat una investigació per tal de comprovar si el primer ministre cubà deia la veritat. El resultat de la investigació es podrà saber dintre d'un mes aproximadament.

"En cas de ser veritat, considerarem l'assumpte com molt positiu; però, evidentment, la nostra posició és que Cuba ha de retirar d'Angola tots els seus efectius militars. Una retirada parcial no significaria res", ha afegit Kissinger.

Kissinger va repetir que, perquè les relacions Cuba-EUA puguin progressar, existeix el requisit d'una retirada total de les forces cubanes que hi ha a Angola.

El secretari d'Estat havia visitat Suècia durant trenta-sis hores abans de continuar la seva "tournèe" europea camí de Luxemburg. La presència de Kissinger a Estocolm provocà manifestacions hostils.

ESTATS UNITS

El cas Quinlan, pot tornar als tribunals
Es comprovà que pot respirar sense ajut mecànic

El cas de la jove Karen Anne Quinlan, que resta en coma des de fa més d'un any, pot tornar als tribunals en comprovar-se que la noia pot respirar sense ajuda mecànica.

El fet que pugui sobreviure, una vegada desconnectat el respirador ja fa uns quants dies, planteja alguns problemes legals que no havien estat previstos pel Tribunal Suprem de Nova Jersey, que sentencià el "dret a morir" el 31 de març, en autoritzar, el pare adoptiu de Karen, el dret a eliminar "qualsevol mètode extraordinari" per tal de mantenir viva la noia.

Es diu que la senyoreta Quinlan, que té vint-i-dos anys, fou traslladada des de la unitat d'assistència intensiva a una altra habitació de l'hospital, si bé allí no han confirmat el fet. S'havia cregut en un principi que en retirar el respirador artificial la malalta "moriria amb dignitat",

però ara la família haurà de fer noves demandes judicials, si vol que sigui suspès el tractament a base d'antibiótics i alimentació proteínica.

Segurament que els metges s'oposaran a prendre aquestes mesures, tot i que assegurin que la noia no sortirà mai de l'estat de coma, car sofreix lesions irreversibles al cervell.

ITALIA

Plataforma electoral de partits laics
Per mantenir a l'oposició el Partit Comunista

Un canvi a l'esquerra en la llibertat és l'eslògan que proposen els socialdemòcrates italians per una

unió dels republicans, liberals i socialdemòcrates en un front laic contra els comunistes.

Així ho van expressar en una conferència de premsa els dirigents liberals Valerio Zanone i Giovanni Malagodi. Es tracta de formar un front comú contra el Partit Comunista en el cas que guanyés molts vots o tingués un relleu polític important, per mantenir-los a l'oposició. El dirigent social-demòcrata, Saragat, digué que el front persegueix "una neta defensa de la llibertat, oposició al feixisme i al comunisme, col·locació occidental i atlàntica d'Itàlia, col·laboració dels partits laics per condicionar la Democràcia Cristiana i obligar els socialistes a sortir de l'ambigüitat".

FANFANI AL CONGRES DE LA CDU ALEMANYA

Per la seva banda, el president de la Democràcia Cristiana, Fanfani, manifestà que de cap de les maneres el seu partit no col·laborarà amb els comunistes. Fanfani assisteix al congrés de la Unió Democràtica Cristiana alemanya (CDU), que se celebra a Hannover, on demanà la cooperació dels partits germans d'Europa amb l'objectiu d'impedir el triomf electoral del Partit Comunista. "L'èxit electoral dels democratacristians a Itàlia seria la garantia de la no existència d'una perillosa absència en la zona sud de l'OTAN", conclougué.

El congrés federal de la CDU alemanya començà el proppassat dia 24, inaugurat pel seu president, Helmut Kohl, i en un net sentit de reptu electora l'al govern socialdemòcrata-liberal del canceller Schmidt. Segons Kohl, aspirant de l'oposició a la cancelleria en les eleccions del 3 d'octubre, el seu partit i el Social Cristià bavares (CSU) compten amb la possibilitat d'aconseguir la majoria parlamentària en els propers comicis generals. Kohl esmentà uns sis-cents mil afiliats al seu partit i cent-cinquanta mil al CSU, essent tots dos partits integrats en els esglaons parlamentaris de l'oposició.

Entre els invitats estrangers al congrés figuren l'esmentat president democrata-cristià italià, Fanfani; el primer ministre belga, Leo Tindemans, i la president del Partit Conservador britànic, Margaret Thatcher. Per la part espanyola hi assisteixen Anton Canyellas, d'Unió Democràtica de Catalunya, i Alvarez Miranda, d'Esquerra Democràtica-Cristiana.

CARTA D'OCCITANIA

El nacionalisme cors, jutjat a París

La població no vol separació, sinó autonomia

He anat a París des de Tolosa de Llenguadoc, la ciutat-rosa, on viuen milers de catalans, per tal d'assistir, com a observador, al procés que té lloc al Tribunal de Seguretat de l'Estat en aquests moments contra el líder autonomista cors doctor Simeoni i els altres encartats pels dramàtics fets d'Alèria, d'ara fa uns mesos.

L'ambient i les circumstàncies d'aquest procés me'n feien recordar d'altres de molts semblants, que en una altra època també apassionaren l'opinió pública. Diguem de seguida que el doctor Simeoni, al qual es considera com a principal responsable de la mort de dos gendarmes caiguts quan la força pública assetjava la cooperativa d'Alèria, s'arrisca a la pena capital.

Només vaig assistir a una sessió, la del 19 de maig, però tinc la impressió que ha estat la bona, tot i no esperar els informes de la defensa ni el requisitori del ministeri públic, car en aquesta sessió el doctor Simeoni (jove, ferm, enèrgic i ponderat) ha posat el dit a la llaga del centralisme francès en dues o tres frases tallants que han resumit no solament el problema cors, sinó tots els problemes pietosament anomenats "regionals" plantejats a l'hexàgon. Es dir que, a manera de prefaci del problema occità, evoco avui, perquè l'actualitat ens el porta en una safata, el problema cors, car, en el fons, en totes les reivindicacions autonomistes, d'ací de l'Estat central i una aspiració lògica i justa de pobles d'ètnia, llengua i tradicions diferents, a la llibertat i al respecte de llurs personalitats respectives.

CONDUCTA EXEMPLAR

He de dir, respecte de la figura del doctor Simeoni, que durant la lectura de l'acta d'acusació, es posà en relleu la seva meritòria tasca com a metge de l'illa i la seva conducta exemplar com a soldat de l'exèrcit francès durant la guerra contra els invasors nazis i feixistes italians, i això elimina "a priori", del futur requisitori fiscal, tota possible al·lusió al concepte de "separatisme" que es pretengués invocar.

A Alèria va esclatar el mal humor, la decepció, el perillós ferment del descontentament popular de Còrsega després d'anys de clamar demanant a l'Estat francès, no pas la lluna en un cove, sinó una mica de comprensió i d'amor en forma de descentralització o d'una modesta autonomia, com la que la República Italiana ja fa anys va concedir a Sardenya l'illa germana, sense que aquesta fes correr el més petit perill a la integritat territorial d'Itàlia.

A les illes, els problemes administratius plantejats a l'Estat central, són aguditzats, agreujats, per l'isolament i les dificultats de transport i de comunicació que se'n deriven, i molt més encara quan es tracta de terres àrides, pobres i geogràficament accidentades. I la protesta d'Alèria féu explotar els gasos concentrats per les protestes dels viticultors corsos, als quals París havia refusat sistemàticament l'ajut que l'Estat havia concedit als "pieds noirs" repatriats d'Algèria després de la independència d'aquest país, concedint-los préstecs i ajuts tècnics gràcies als quals els nou vinguts aconseguiren una supe-

rioritat econòmica i financera que augmentà la misèria dels autòctons.

Centrat, doncs, el problema cors al Tribunal de Seguretat de l'Estat, escoltem la intervenció del doctor Simeoni a París en la sessió del 19 de maig del 1976.

AUTONOMISTES, NO SEPARATISTES

"Els corsos —diu el líder autonomista de l'illa— tenim set de dignitat i d'identitat insulars, perquè Còrsega és una entitat carnal, viva, multimil·lenària, que té una llengua (i no un patuès), una cultura i unes tradicions (i no un folklore) i una història autèntica (i no una historieta). Doncs bé. Podent i volent viure al nostre país nadiu, la joventut de l'illa ha de cercar la manera de guanyar-se la vida anant-se'n al continent o a l'estranger. I no dic que s'exilien, perquè un cors no s'exilia mai, s'absenta.

—Ens hem barallat —continua dient el doctor Simeoni— contra un Estat "hiper-jacobí, sord, ultrasensible" i malfiat, que disposa de la força brutal i hipòcrita. Però, repeteixo, una vegada més, que no som separatistes, sinó autonomistes dins del sí de la República Francesa. Patim d'una situació colonial i per això quan la justícia de l'Estat francès ens falla, ens la fem nosaltres mateixos i, sovint, molt malament.

Ja no cal dir que tot Còrsega palpitava invisiblement en l'àmbit d'aquell Tribunal, i que occitans, bretons i tots els països de l'hexàgon amb problemes autonòmics, tenen els ulls, Pòida —i sobretot el cor— a París, al costat del doctor Simeoni, esdevingut símbol.

DOMENEC DE BELLMUNT

MANRESA

Homenatge al doctor Tarrés i Claret

Tres mil persones recordaren el qui fou metge, feiocista i sacerdot

Diuenge passat, tres mil persones procedents d'arreu de Catalunya i representant la quasi totalitat de les comarques de les diòcesis catalanes s'aplegaren a la seu de Manresa per retre homenatge a Pere Tarrés i Claret, manresà il·lustre i dirigent de la FJC.

La Federació de Cristians de Catalunya iniciava amb aquest homenatge el primer acte oficial de la seva actuació a la diòcesi de Vic, on el bisbe, doctor Masnou, l'havia constituïda recentment.

En la solemne eucaristia concelebrada a la seu pels prelats de Tarragona i Vic, pare abat i monjos de Montserrat i sacerdots de totes les diòcesis catalanes, va totes les diòcesis catalanes, va participar activament el poble fidel formant una coral impressionant de tres mil veus que entonaren la professió de fe i els cants de comunió, alternant amb la capella de música de la seu que contribuïren a la golemnitat de l'acte litúrgic amb cants polifònics de veus ben conjuntades i una remarkable qualitat artística.

Acabada la cerimònia religiosa, es procedí a la inauguració del monument al doctor Tarrés erigit al mateix parc de la seu i obra de l'escultor barceloní Josep M. Nuet Martí. Féu l'ofrena a la ciutat el doctor Simeó Selga, metge i concitadà de Tarrés i contestà el batlle de la ciutat, senyor Roqueta, amb una vibrant allocució en què remarcà el

significat per a Manresa de l'exaltació d'un fill il·lustre per tants conceptes que honora la ciutat on nasqué i els seus ciutadans que tan bé saben enaltir les figures senyeres del país.

Closos els actes del mati, s'inicià el programa de la Diada d'Estudis que la Federació de Cristians de Catalunya ofereix a la diòcesi de Vic i a tots els seus associats en commemoració de la seva constitució.

Al Col·legi La Salle —que oferí generosament les seves instal·lacions per a la celebració dels actes de la Diada d'Estudis—, el pare abat de Montserrat dirigí la pregària dels fidels reunits suplicant el profit espiritual de la Diada. A continuació, tingué lloc el dinar de germanor, amb la presidència dels prelats i conciliaris de l'associació i familiars del doctor Tarrés, del batlle de Manresa, els presidents diocesans i el doctor Simeó Selga i amb quatre-cents comensals.

Seguidament es reuniren els prelats i sacerdots per examinar les possibilitats de la seva aportació al moviment de renovació cristiana del país promogut per la Federació.

Acte seguit i sota la presidència de l'arquebisbe de Tarragona, doctor Pont i Gol; el bisbe de Vic, doctor Masnou; el bisbe d'Urgell, doctor Martí, i el bisbe auxiliar de Barcelona, doctor Capmany, i dels presidents diocesans de Barcelona i Vic, se celebrà la Diada d'Estudis per a examinar els antecedents constitutius, de la naixent Federació, la se-

va missió evangelitzadora encomanada pels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense i la projecció social dels principis cristians als temps presents.

Les nombroses intervencions d'entre els sis-cents representants del moviment cristià de la Federació reunits a la Diada d'Estudis, se centraren principalment en examinar i posar en pràctica els mitjans necessaris per a potenciar el corrent d'opinió renovadora de l'acció evangelitzadora dels laics, que proposa l'organització general de la Federació a tot el país. També s'acordà d'oferir-se als bisbes per participar activament en els actes del trasllat de les despulles del cardenal Vidal i Barraquer, gran amic i protector de la FJC en el seu temps.

L'arquebisbe de Tarragona acceptà les conclusions presentades com a president de la Conferència Tarraconense i després d'unes paraules encoratjadores del bisbe d'Urgell i Solsona i de l'auxiliar de Barcelona, el bisbe de Vic féu la cloenda dels actes, glossant el sentit apostòlic de la Diada i els treballs realitzats, que considerava com una gran esperança pel bé de l'Església i del poble.

VALENCIA

Document dels alumnes de teologia
Demanen el dret a l'objecció de consciència

Aquests dies es torna a revifar arreu la defensa dels objectors i la polèmica entorn de la seva visió, contrària al compliment del servei tal i com aquest és obligat per les lleis actuals.

Els alumnes de la Facultat de Teologia de Sant Vicent Ferrer, de Montcada de l'Horta, reunits en assemblea per tractar la problemàtica dels objectors de consciència, han fet públic el comunicat següent:

"Hem estat assabentats de totes les vexacions que s'han dut a terme en la persona de l'objector de consciència Ricard Gamundi, empresonat, incomunicat totalment, ni tan sols l'advocat no ha pogut entrevistar-se amb ell. Després de vint dies, l'advocat ha pogut llegir l'expedient: Volem fer passar Ricard per boig i traslladar-lo a un sanatori mental. El dia 7 d'abril ho han aconseguit; d'ençà d'aquest dia resta a la presó psiquiàtrica d'Osca, tancat en una sala de càstig. Li han aplicat la llei de "peligrosidad social".

"Denunciem aquestes actituds violentes, inhumanes i opressores, que són un dels abusos i atemptats més forts contra els drets humans i la dignitat mateixa de ser homes (un acte més dintre la llarga sèrie d'atemptats contra l'home que des de fa temps, s'esdevenen a l'Estat espanyol).

"Perquè pensem que tothom ha de caminar cap una humanitat més justa, on no hi hagen opressors ni oprimits, ni vencedors ni vençuts, on l'home no siga mai més esclau de l'home; i pensem, també, que tot açò pot aconseguir-se mitjançant l'acció no violenta i el reconeixement de la llibertat, àmbit en el qual s'enclou l'acció de Ricard i de tants altres homes que lluiten per la pau.

"Demanem les llibertats que possibiliten el reconeixement dels drets humans, entre ells el dret a l'objecció de consciència (amb l'alternativa al servei civil) i, com a conseqüència, l'amnistia de totes les persones empresonades per defensar l'home. Tot això cal per a una reconciliació que ens dugue a la pau."

EMILI PIERA

Discurs als cardenals

El papa critica l'integrisme i el progressisme

El propassat dilluns, dia 24, el papa va pronunciar un discurs en el transcurs de l'anomenat "consistori secret", cerimònia prèvia a la proclamació dels vint nous cardenals.

Les paraules de Pau VI han desvetllat molta emoció en els medis eclesiàstics, perquè és la primera vegada que el pontífex defineix clarament quines són les característiques dels dos corrents extremistes de l'Església, integrisme i progressisme. Per bé que el papa condemna igualment aquestes dues actituds extremes, no hi ha dubte que ho fa amb més èmfasi en el cas dels integristes, i arriba fins i tot —cas verament insòlit— a esmentar nominalment el conegut bisbe Marcel Lefèbvre, fundador del seminari d'Ecône (Suïssa), dedicat a la formació dels futurs sacerdots en un esperit pretesament tradicional, però totalment contrari a les orientacions del Concili Vaticà II.

rebutgen sistemàticament els ensenyaments del Concili Vaticà II, la seva aplicació i les reformes que se'n deriven. Omplen de descrèdit l'autoritat de l'Església, en nom d'una tradició que només respecten materialment i de paraula; allunyen els fidels dels vincles de l'obediència a la Seu de Pere, i també dels bisbes legítims; refusen l'autoritat del present, en nom de la del passat. Prescindint de les intencions d'aquestes persones, llur actitud suposa situar-se fora de l'obediència i de la comunió amb el successor de Pere i, per tant, de l'Església. Això és especialment greu en el cas de la litúrgia i del sacrifici eucarístic, quan es neguen a acceptar les reformes litúrgiques introduïdes pel Concili: en nom de la tradició de l'Església, demanem a tots els nostres fills, a totes les comunitats catòliques, que celebrin amb dignitat i fervor la litúrgia renovada".

EL PROGRESSISME

Referint-se a l'altra actitud extrema, Pau VI diu que l'exhibeixen aquells qui, "creient erròniament que segueixen la línia del Vaticà II, adopten una postura de crítica preconcebuda i sovint irreductible de l'Església i les seves institucions. Hem de dir que no admeten l'activitat dels qui es creuen autoritzats a crear la seva pròpia litúrgia, i redueixen a vegades el sacrifici de la missa o els sacraments a una celebració de la pròpia vida o de la pròpia lluita, o bé al símbol de la fraternitat, o fins i tot practiquen abusivament la intercomunicació amb els no catòlics. Tampoc no podem estar d'acord amb els que minimitzen l'ensenyament doctrinal en la catequesi o la desnaturalitzen, a remolc dels interessos, de les pressions o de les exigències dels homes; amb els que fan veure que ignoren la tradició viva de l'Església o bé interpreten a la seva manera la doctrina de l'Església, fins i tot l'Evangeli, les realitats espirituals, la divinitat de Crist, la seva resurrecció o l'eucaristia, amb la qual cosa crean una nova gnosi i introdueixen en certa manera el lliure examen". El papa diu finalment que l'actitud progressista moltes vegades "confon el missatge transcendent de Crist amb unes ideologies que neguen essencialment aquest missatge, i el substitueixen per una actitud doctrinal absolutament antitètica, tot propugnant una barreja híbrida de dos mons inconciliables".

L'INTEGRISME

El papa defineix els integristes, dient que "amb el pretext d'una gran fidelitat a l'Església i al magisteri,

PAUSA

Un sant pallasso

DIUEN que aquesta fou l'acusació de l'anomenat advocat del diable en el seu procés de canonització: Felip Neri —un bon i senzill capellà romà del segle XVI— s'havia comportat massa humorísticament. "Un pallasso", digué el sever censor. Però el seu testimoniatge d'amor vencé les objeccions. Fins i tot les seves pròpies objeccions, perquè ell deia al Senyor: "No us en fieu, de mi". Potser fou tan alegre perquè estimava molt. Ara és patró dels humoristes —encara que possiblement ells no ho sàpiguen— i el seu exemple d'alegria cristiana és plenament actual en una Església de vegades avorridament grisa i d'altres crispadament angoixada.

J. G.

Porti endavant
els seus projectes.

"la Caixa" li deixa els diners.

Préstecs i inversions socials.

SOCIAL AGRICULTURA

Préstecs per a:
Campanya, Atencions
diverses, Adquisició
maquinària,
Noves inversions.

SOCIAL INDUSTRIAL

Préstecs per a:
Petita, Mitjana i
Gran Indústria.

SOCIAL COMERÇ

Préstecs per a:
Noves Inversions.

ATENCIONS

FAMILIARS
Préstecs per a:
Noces, mobiliari, beques,
viatges, malaltia, etc.

ADQUISICIÓ HABITATGE

Del 40% al 70% del
valor de la propietat
per adquirir.

SOCIAL CONSTRUCCIÓ

D'HABITATGES
DE PROTECCIÓ OFICIAL
Préstecs d'ajut al
promotor i al comprador
d'habitatges.

AJUT A LA CONSTRUCCIÓ

I FINANÇACIÓ
DE LA VENDA
D'HABITATGES
Préstecs cobrables
durant la construcció.

ADQUISICIÓ DE VALORS

Del 50% al 80%
de la seva cotització.

FRED INDUSTRIAL

Préstecs a adquirents
d'instal·lacions
frigorífiques acollits
al Pla d'Expansió del
Fred Industrial.

CRÈDITS SOCIALS

Parròquies, Col·legis,
Entitats Culturals i
Esportives, etc.

PRÉSTECOS

SENSE AVALADOR
A tots aquells imponents
que percebin els seus
havers a través del seu
Cte. Cnt. o Llibreta
d'Estalvis d'aquesta
Institució, i d'altres
casos que compleixin les
condicions establertes.

Informi's a les 365 oficines de "la Caixa"

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS
DE CATALUNYA I BALEARS"la Caixa"
seny del diner

Autoproveir-se de sucre, objectiu actual

La producció sucrera pot arribar a les 960.000 tones, segons Agricultura

Espanya aconseguirà aquest any l'objectiu d'autoproveir-se de sucre, i per això, deixant al marge els acords amb Cuba, no hi haurà necessitat d'importar sucre, segons fonts econòmiques competents.

Es preveu la necessitat i tot de la formació d'excedents, tenint en compte un consum interior similar al de l'any passat.

La producció sucrera espanyola previsible per a enguany, en plena fase de collita en l'actualitat, pot arribar, segons càlculs del Ministe-

ri d'Agricultura a les 960.000 tones, davant les 584.400 de l'any passat. D'aquesta quantitat solament 23.000 tones procediran de la canya de sucre i la resta de la blada-rave sucrera.

La producció sucrera espanyola es basa, pràcticament en exclusiva, en el cultiu de la blada-rave i en petita proporció en la canya sucrera en superfícies de regadiu de les províncies de Màlaga i Granada.

Els anys que es va dedicar una major superfície al cultiu de la canya foren els de 1967, 68 i 1971, amb 5.500 Has., que es reduïren en els següents, de manera que a l'any 1974 va ser solament de 4.200, la qual cosa vol dir que s'està transformant en un cultiu en regressió.

Respecte a la blada-rave sucrera les impressions continuen essent bones, tota vegada que la zona andalusa, amb els cultius ja molt desenvolupats, s'ha vist afavorida amb les pluges d'abril, cosa que serà decisiva a l'hora de rematar l'excel·lent collita prevista.

A les altres zones blada-raveres, Duero, Ebye i Centre es confirma una més gran superfície sembrada enguany, d'acord amb la gran demanda existent en la formació de la contractació amb les empreses sucreres.

MILLORA DEL MERCAT MONETARI

En el transcurs del mes d'abril el mercat monetari es va desenvolupar sense mostres de tensió o de com-

portaments estranys, amb la qual cosa sembla que la tendència es la de consolidar la millora experimentada en els mesos anteriors, assenyalant un informe del Banc de Bizcaia.

En el mercat interbancari predominà l'oferta per damunt de la demanda, fins al punt que en determinades ocasions el volum de transaccions es veié notablement aminorat per aquesta causa. Per això els tipus d'interès de les operacions "dia a dia" no solament mantingueren el mes d'abril una línia més estable, sinó que la taxa mitjana durant el mes, d'aproximadament el 5,6 per cent, representà una disminució d'un u per cent respecte al promig del mes anterior. De la mateixa manera disminuïren els terminis superiors i, concretament, els tipus d'interès d'operacions a un mes quedaven situats en finalitzar el proppassat mes d'abril prop d'un 8,6 per cent.

NOVA SOCIETAT CREADA PEL BANC ATLANTIC

"International de Management Financiero" (IMF) és una societat de serveis creada pel Banc Atlàntic i Bankunion amb l'objecte d'assessorar els clients en l'adquisició i venda d'empreses, presa de participacions, concentració i llançament de societats a Borsa.

Darrerament IMF va promoure l'associació de l'empresa nord-americana Oscar Mayer amb General de Mataderos, actuant durant les negociacions com a assessor de l'empresa espanyola.

Recuperació del sector electrònic

Els resultats del Saló Internacional de Components Elèctrics de París han confirmat la recuperació intertrònica en el camp de la Electricitat.

que estimula les exportacions espanyoles.

ESTUDIS EN "ECONOMIA INDUSTRIAL"

La participació espanyola en aquesta exposició, considerada la més important del món occidental, inclosa Nord-amèrica, ha estat integrada per vint-i-sis empreses, de les quals vint-i-dues són situades als països catalans. L'organització de la participació ha estat a càrrec del Servei d'Exportació de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona.

Alemanya Occidental altres països centre-europeus, seguint la tendència dels EE.UU. i el Japó mostren una demanda ferma i creixent

La revista "Economia Industrial" que edita el Servei de Publicacions del Ministeri d'Indústria, recull en el seu últim número una colla d'estudis sobre la política espanyola de de contència dels preus, en què es posa en relleu com la Junta Superior de Preus solament controla el 30 per cent dels articles.

Altres temes que s'estudien en el mateix número són les relacions, cara a l'exterior, del sector de mobles, i l'evolució soferta pel sector de béns d'equip amb referència a la indústria química i petroquímica.

DIVISES

Canvis del 25-5-75

	COM.	VEN.
Dòlar USA	67,680	67,880
Dòlar CAN.	69,047	69,319
F. Francès	14,326	14,384
Lliura ester.	121,181	121,810
Fr. Suis	27,379	27,516
Fr. Belges	171,741	172,687
M. Alem.	26,249	26,378
L. Italianes	8,075	8,108
Fl. Hol.	24,737	24,856
C. Sueca	15,242	15,322
C. Danesa	11,146	11,198
C. Noruega	12,233	12,291
M. Fin.	17,390	17,486
Xic. Austr.	366,233	369,314
Esc. Port.	222,266	224,396
Iens Jap.	22,585	22,690

(Informació facilitada per Banca Mas Sardà)

L'ELEGANCIA D'EUROPA ES CITA A PYRENEES

Als Grans Magatzems Pyrenees d'Andorra s'han citat la bellesa i l'elegància. En el transcurs de l'elecció de Miss Elegància, patrocinada per Pyrenees, se celebrà l'elecció de Miss Elegància. Les Mis vestides amb la moda més nova oferta per Pyrenees i seleccionada a tot Europa, presentaren una brillant i vistosa desfilada. La guanyadora, com no, fou Miss França, que rebé l'aplaudiment del nombrós públic congregat als Pyrenees. (R)

Banc de Coordinació Industrial

JUNTA GENERAL ORDINARIA I EXTRAORDINARIA

Celebrades a GIRONA el dia 22 de maig del 1976

DADES DE L'ENTITAT AL 31 DE DESEMBRE DEL 1975

CAPITAL: 625 M.
RESERVES: 625 M.
ACCIONISTES: 1.923
BENEFICI NET DE L'EXERCICI: 27,04 M.
APORTACIO A L'ECONOMIA: 1.248 M.

INTERVENCIO DEL PRESIDENT, SENYOR HIGINI TORRAS MAJEM:

"L'economia mundial experimentà una sèrie de grans trasbalsos i esdeveniments que afectaren no solament la vida empresarial, sinó també la participació del ciutadans de la major part de les nacions occidentals."

"S'ha de ressaltar l'existència d'alguns símptomes de reactivació que permeten entreveure certes esperances d'una evolució més optimista en el camp econòmic."

"La Banca es troba enfrontada a nous plantejaments en els quals la qualitat del servei, la seguretat de la inversió i la rendibilitat han de ser les coordenades rectores del seu treball."

"El Banc estudiarà amb preferència el recolzament financer a la petita i mitjana empresa de la qual depèn bàsicament la nostra economia."

INTERVENCIO DEL CONSELLER DELEGAT, SENYOR ENRIC MANUEL RIMBAU TOMAS:

"En el curt període de temps d'existència de la nostra Entitat, ens hem esforçat a establir una clara línia de serveis als nostres clients, utilitzant per a això, els mitjans més avançats que la tècnica ens proporciona."

"Estem estudiant la presa de participació a diverses empreses ja constituïdes o en fase de llançament, confirmant-se així la vocació industrial específica de la nostra entitat."

"Donades les disposicions legals a què estem sotmesos, el Benefici net del 1975, una vegada deduïdes les previsions per a pagament d'impostos, s'incorporaran directament a reserves."

"Aprofitarem al màxim la nostra capacitat d'expansió i per al 1977 obrirem la nostra primera sucursal a Lleida."

ACORDS MES IMPORTANTS:

- Aprovació de la Memòria, Balanç i Compte de Resultats.
- Autorització al Consell per a emetre Bons de Caixa fins a 2.000 milions de pessetes.
- Aprovació del canvi de nom de l'entitat per el de

BANC INDUSTRIAL DELS PIRINEUS

BANCO DE BILBAO

JUNTA GENERAL D'ACCIONISTES

El Consell d'Administració del Banc de Bilbao en compliment de l'establert en els estatuts socials, i de conformitat amb la vigent Llei sobre règim jurídic de les societats anònimes, ha pres l'acord de convocar la Junta General d'Accionistes, que tindrà lloc en primera convocatòria a les 12.30 hores del dia 11 del proper mes de juny, en els locals del cinema Capitol, situat al carrer Villarias, número 8, de Bilbao.

Si la Junta no pogués celebrar-se vàlidament en primera convocatòria per no abastar les proporcions d'assistència requerides legalment, se celebraria en segona, en el mateix lloc i hora el dia 12 de l'esmentat mes de juny, cosa que oportunament es comunicaria mitjançant anuncis inserits a la premsa.

L'objecte d'aquesta convocatòria és el de sotmetre a aprovació de la Junta:

- 1—Balanç, compte de pèrdues i guany, distribució d'utilitats, memòria i informe dels senyors accionistes censors de comptes, corresponent a l'exercici 1975.
- 2—Gestió del Consell d'Administració.
- 3—Renovació parcial del Consell d'Administració.
- 4—Nomenament dels senyors accionistes censors de comptes per a l'exercici del 1976.
- 5—Autoritzar el Consell d'Administració a fi que, dins del termini establert a les disposicions legals vigents, augmenti el capital social, en una o diverses vegades, fins a 21.176.685.500 pessetes, modificant en el que calgui l'article 4 dels estatuts.
- 6—Modificació dels estatuts socials.

L'aprovació dels apartats 5 i 6 requereix en primera convocatòria la concurrència de les dues terceres parts del nombre de socis i del capital desemborsat, i en segona la majoria dels accionistes i la representació de la meitat de l'esmentat capital.

Els documents a què es refereix l'apartat primer, estaran a disposició dels senyors accionistes en el domicili social durant els 15 dies precedents al de la celebració de la Junta convocada.

A fi de concórrer a la Junta, i tenir veu i vot, és condició precisa ésser posseïdor de 10 o més accions, inscrites amb 5 dies, al menys, d'anticipació a la data d'aquella.

Les delegacions de representació es regiran per l'establert en els estatuts socials.

Els senyors accionistes que d'acord amb el contingut de les precedents prescripcions desitgin assistir a la Junta que es convoca, caldrà que es proveeixin a la Central i Subcentral d'aquest Banc, almenys amb dos dies d'anticipació a la celebració de la Junta, de la corresponent targeta d'assistència, que els serà vàlida tant per a la primera com per a la segona convocatòria.

Bilbao, 21 de maig del 1976.

EL SECRETARI DEL CONSELL D'ADMINISTRACIO
MARTI EIZAGA Y GONDRA

Banc de Coordinació Industrial

BORSA

Sense canviar la tònica venedora en començar la tanda

La tanda setmanal borsària s'ha iniciat amb la mateixa tònica venedora de la jornada de tancament anterior. La retracció de la demanda cada cop es fa més evident i no ens estranyaria que la Borsa entrés de nou en un trencacoll. El nivell de negoci també ha baixat.

Els qui invertien a la Borsa ja no ho fan i els qui ho van fer en la puja anterior venen perquè no hi ha notícies que facin enlairar el mercat. Les últimes notícies econòmiques no han tingut bon acolliment i hom no veu cap probabilitat ni que es baixi la taxa d'augment galopant del cost de la vida —que, si continua com ara, després del primer semestre tornarà a produir conflictes laborals que repercutiran en els convenis col·lectius—, ni que se solucioni el problema de l'atur, dos factors que podem frenar la incipient reactivació econòmica sobre la qual cada dia es tenen més dubtes. També s'ha de tenir en compte el pes de les ampliacions de capital.

Les baixes, ahir, pràcticament es van repartir entre tots els grups, els quals presentaven una línia descendent més aviat moderada. Les baixes més significatives foren les dels valors bancaris, químics i siderúrgics. Tampoc per la part dels guanys no hi va haver recuperacions accentuades.

Al tancament, si bé es presentaven alguns tempteigs venedors, continuava el predomini del paper; per tant, si no es produeix alguna notícia que faci remuntar el mercat, es lògic que demà continuï el goteig de les cotitzacions.

Aigües de Barcelona va celebrar ahir la junta general. Quant als resultats, ens va semblar l'any 1975 un exercici per a poder mantenir, filant molt prim, el mateix dividend de l'onze per cent brut. Pel que respecta a operacions financeres, es farà una ampliació de capital en la proporció d'1 x 8, el 30 per cent del qual serà amb càrrec al fons de regularització de balanç.

J. P.

	Barcelona	Madrid	Bilbao
Index	94,98 (-1,42)	93,21 (-0,94)	93,49 (10,94)
Contractació: Pugen	20	28	9
Baixen	73	86	50
Repeteixen	44	59	29

AGRICOLES I FORESTALS

Alena	B 150	=
-------	-------	---

ALIMENTACIÓ, BEGUDES I TABAC

Ind. Agrícoles	B 257	+12
El Aguilà	M 132	=
Azucarera	M 132	-5

TEXTILS

Caitasa	B —	—
La Seda	B 215	-3
Sniaice	M 100	-1

PAPER I ARTS GRAFIQUES

Torras Hostench	B 376	-4
Pap. Española	Bi 176	+2
Sarrió	M —	—
Pap. Reunidas	Bi 302	-6

FERROCARRILES DE CATALUNYA, S. A.

Acordat per la Junta General d'Accionistes, a partir del dia primer de Juny propiament, els Bancs Central i de Santander a Madrid i Barcelona, faran efectiu el pagament dels cupons corresponents a les següents:

ACCIONS PREFERENTS

Ptes. 17,50 netes, per Acció, contra cupó n.º 78. (Complement del Dividend de l'exercici de 1975).

ACCIONS ORDINARIES

Ptes. 16,25 netes, per Acció, contra cupó n.º 49 (Dividend de l'exercici de 1975).

BARCELONA, 25 de Maig de 1976.

El President del Consell d'Administració.

INDUSTRIES VULCA S/A.

Sant Frederic, 19 Barcelona

Per acord del Consell d'Administració es convoca als senyors accionistes a la Junta General a celebrar amb el doble caràcter d'ordinària i extraordinària, el proper dia 21 de Juny a les 19 hores en primera convocatòria i, en el seu cas, el següent dia 22 a la mateixa hora, en segona convocatòria, en el Col·legi d'Advocats de Barcelona, carrer Mallorca, número 283, per a tractar dels assumptes compresos en el següent:

ordre del dia

- 1r.— Examen i aprovació de la Memòria, Balanç, Compte de Pèrdues i Beneficis i proposta de distribució de beneficis de l'exercici del 1975.
- 2n.— Aprovació de la gestió del Consell d'Administració.
- 3r.— Nomenament d'Accionistes Censors de Comptes per a l'exercici del 1976.
- 4rt.— Autorització al Consell d'Administració per a augmentar el capital social en els termes previstos a l'article 96 de la Llei de Societats Anònimes.
- 5è.— Lectura i aprovació de l'acta de la Junta.

Barcelona, 14 de Maig del 1976.
El Secretari del Consell d'Administració.
Signat: A. Pérez

METAL·LÍQUES BASIQUES

Aceros Llodio	Bi 276,5	-3,5
Aitos Hornos	Bi 166	-4,5
Echevarria	Bi 165	=
Olarra	Bi 625	+5
La Farga Casanova	B 223	-4

MATERIAL I MAQUINARIA NO ELECTRICA

Harry Walker	B 128	-1
Tubacex	Bi 375	=
Macosa	B 95	=
Babcock & Wilco	Bi 118	-2

AUTOMOBILS I MAQUINARIA AGRICOLA

Citroen	M 120	-3
Santa Ana	B 90P	=
Motor Ibérica	B 253	-2
Seat	M 178	=

CONSTRUCTORES D'OBRES PUBLIQUES

Dragados	M 675	=
Fomento	B 268	-12

IMMOBIILIARIES I ALTRES CONSTRUCTORES

Cidesa	B 223	-2
Edificios Com.	B —	—
Cevasa	B 173	+3
Urbis	M 198	-3
Leisa	B 152	-8
Vallehermoso	M 220	-1

TELECOMUNICACIONES

Telefónica	M 170	=
------------	-------	---

SERVEIS COMERCIALS

Tabac. de Filipinas	B 210	+4
Finanzauto	M 358	-2
Finanz. y Serv.	M 351	-2
Galerías	M 350	=

BANCS

López Quesada	M 594	-4
Atlàntic	B 571	=
Central	M 852	-8
Com. Trsatatl.	B 660P	=
Bilbao	Bi 755	-10
Induban	M 410	-15
Foment	M 573	=
Granada	M 456	=
Santander	M 828	-8
Biscaia	Bi 645	-8
Espanyol Crèdit	M 536	-4
Exterior Espanya	M 530	-5
Hispà Americà	M 492	-5
B. I. Catalunya	B 435	-5
B. I. Lleó	M 567	=
Bankinter	M 506	-4
Urquijo	M 612	-5
Bankunió	B 365	-2
Saragossa	M 840	+7
Ibèrica	M 626	-3
Pastor	M 732	-1

SOCIETATS D'INVERSIÓ MOBILIARIA

Bansa	B 110	=
Binca	B 152	-2
Cartisa	M 287	-5
Ceivasa	M 219	-1
Corp. Ind. Catalana	B 150	-8

Dobinca	B 208	-2
Filo	B 167	-1
Gral. Invers.	M 305	-5
Indacsa	B 185	=
Finsa	Bi 145	-4
Carfide	B 110	=

DRETS DE SUBSCRIPCIO

López Quesada	126
Banc Popular	500
Olarra	320
Popularinsa	300
Explosius	81
B. Exter. Espanya	710

FONS D'INVERSIÓ MOBILIARIA

Nuvofondo	705,60	-5,98
Crecinco	159,70	-1,52
Inespa	640,67	-4,81
Eurovalor I	742,69	-9,33
Ahorrofond	1523,26	-6,57
Inrenta	1440,44	-8,56
Mediterrani	448,51	-1,22
Suma	1165,99	-6,08
Fondiberia	1001,21	-8,45
Rentfondo	481,95	-6,65
Fontisa	888,66	-6,36
Eurovalor II	434,56	-4,65
Gesta	1054,86	-7,15
Fondonorte	113,74	-1,01
Gesteval	73,20	-1,07
Planinver I	100,77	-0,38
Planinver II	93,36	+0,07
Banserfond	88,25	-0,85
Inverfond	92,37	-0,50
Plusfondo	75,07	-0,70
Fonbancaya	84,42	-0,67
Fondouni6n	77,23	-0,83
Profondo	79,35	-0,64
Multifondo	98,58	-0,30

LLIURAMENT DELS TROFEUS LLEIALTAT

Per a professionals de ràdio i Televisió

Avui tindrà lloc el lliurament dels «Trofeus Lleialtat» que cada any concedeix l'Associació de Ràdio i Televisió als professionals d'ambdós mitjans de difusió.

L'acte es realitzarà a les 20.30 a la Cafeteria-Restaurant d'El Corte Inglés de la Plaça de Catalunya.

Rebran els trofeus de la present edició: Vicenç Comas Panadés, Ràdio Manresa; Manuel Cuatrecasas Hidalgo, TVE de Barcelona; Francesc González Garcia, Ràdio Barcelona; Joan Granero Cortés, TVE de Barcelona; Esther Jaumot Fernàndez, Ràdio Nacional d'Espanya de Barcelona; Carmen Puertolas Naval, Ràdio Espanya de Barcelona; Jacint Vázquez Garcia, Ràdio Miramar de Barcelona.

Així mateix, seran imposades les ensenyes d'or de l'Associació de Ràdio i Televisió a dessegüents personalitats:

II. M. Sr. Luis Fernández i Fernández Madrid, Delegat Provincial del Ministeri d'Informació i Turisme.

II. M. Sr. Faustí Ramos Díez, President del Sindicat Nacional d'Informació.

II. M. Sr. Josep Lluís Torres Cáceres, President del Consell Provincial del Consell de Treballadors i de la UTT del Sindicat Provincial de la Informació.

Sr. Jesús Val Jarrin, Director de «La Prensa». (R.)

Catalana de Gas i Electricitat, S.A. JUNTES GENERALS

El Consell d'Administració de la Societat, d'acord amb els articles 16, 17 i 22 dels Estatuts Socials, convoca als senyors accionistes a:

JUNTA GENERAL ORDINARIA

que tindrà lloc en el Saló principal d'Actes del Palau de Congressos — Av. Maria Cristina, Parc de Montjuich — el dia 11 de juny, en primera convocatòria, a les 12 hores, per a deliberar i prendre acords sobre els següents afers de l'ordre del dia:

- 1r.— Designació dels senyors accionistes Escriutadors.
- 2n.— Examen i aprovació, si correspon, de la Memòria, el Balanç, el Compte de Pèrdues i Guanys, la proposta de distribució de beneficis i la gestió del Consell d'Administració, durant l'exercici del 1975.
- 3r.— Reelectió o substitució dels senyors Consellers.
- 4t.— Nomenament dels senyors accionistes Censors de Comptes, titulars i suplents, per l'exercici del 1976.
- 5è.— Nomenament de dos accionistes Interventors per a l'aprovació de l'acta de la reunió.

A continuació de la Junta General Ordinària, en el mateix local, d'acord amb els articles 19, 20 i 25 dels Estatuts Socials, tindrà lloc convocant-se la

JUNTA GENERAL EXTRAORDINARIA MIXTA

per tal de deliberar i pendre acords sobre els següents afers de l'ordre del dia:

- 1r.— Designació de dos senyors accionistes Escriutadors.
- 2n.— Conversió de les 70.000 accions preferents en ordinàries de les que constitueixen el grup de les numerades del 80.001 al 8.426.392, al que s'integraran a continuació, equiparant tots els seus drets polítics i econòmics, modificant a tal efecte els articles 6, 19, 47 i 51 i els paràgrafs referents a les accions preferents dels articles 5, 7, 8, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 34, 42, 45, 46 i 52 dels Estatuts Socials, restant subjectes aquesta operació a què per part de l'Administració es confirmi que la seva base tributària és la del capital de les accions preferents, facultant al Consell d'Administració, tan per a donar acomplerta aquesta condició, com per a executar tots els actes que el seu desenvolupament comporti.
- 3r.— Autoritzar al Consell d'Administració a fi que d'acord amb l'article 96 de la Llei del 17 de juliol del 1951, pugui ampliar, en una o varies vegades, dins del termini de cinc anys, el capital social fins a un 50%, sense necessitat de prèvia consulta a la Junta General i adhoc acordar el desembors de les accions que hom emeti en algunes o totes les ampliacions, amb càrrec total o parcial al «Compte de Regularització Decret Llei 12/73» o a d'altres reserves, d'acord amb les disposicions legals vigents de cada moment, així com per tal de modificar els pertinents articles dels Estatuts Socials, que es refereixin al capital.
- 4t.— Prendre acords quant al Compte de Regularització Llei 76/61, facultat al Consell per tal que d'acord amb la legalitat vigent de cada moment pugui destinar el saldo a un fons de reserva.
- 5è.— Prendre acords per tal d'emetre títols de Renda Fixa i autoritzar al Consell d'Administració a fi que, en el moment que ho cregui oportú, dins del termini de tres anys, puguin ser complerts.
- 6è.— Nomenament de dos senyors accionistes Interventors que, d'acord amb l'article 27 dels Estatuts Socials, hauran de signar l'acta corresponent a la reunió.

Considerant el contingut del punt segon de l'Ordre del Dia de la present Junta, per tal de prendre els acords en la forma prescrita per l'article 85 de la Llei de Societats Anònimes, amb els quorums que assenyala l'article 25 dels Estatuts Socials, cal que concorrin en primera convocatòria les dues terceres parts del capital social desemborsat entre el que cal estar present els dos terços de les accions Preferents, restant reduïts els esmentats percentatges al cinquanta per cent, respectivament, en cas de segona convocatòria.

Normes comunes per a l'assistència a les anteriors Juntes Generals: Tindran dret d'assistència a la Junta General Ordinària, segons estableix l'article 20 dels Estatuts Socials, els senyors accionistes posseïdors, com a mínim, de 10 accions ordinàries dels números 1 al 80.000, i 50 dels números 80.001 en augment.

Per a l'assistència a la Junta General Extraordinària Mixta, d'acord amb el propi article 20, tindran dret també els senyors accionistes posseïdors d'accions ordinàries en les proporcions abans citades, i els senyors accionistes posseïdors, com a mínim de 10 accions preferents.

En ambdós casos caldrà que els senyors accionistes acreditin haver immobilitzat en un Banc o en una Caixa de la Societat, llurs títols o resguardos provisionals cinc dies abans de la data que s'hagin de celebrar les esmentades Juntes Generals.

D'acord amb l'article 23 dels Estatuts Socials, els senyors accionistes que desitgin concórrer a aquestes Juntes Generals, caldrà que passin a recollir en el domicili social (Secretaria) fins a tres dies abans de l'assenyalat per a les mateixes, la corresponent targeta d'assistència, prèvia la immobilització de títols indicada anteriorment.

Els que desitgin fer-se representar, podran efectuar-ho mitjançant l'endossament de llur targeta transferit a un altre accionista amb dret d'assistència, i donant-ne compte a la Secretaria de la Societat amb un mínim de tres dies d'anticipació a la data assenyalada per a la reunió.

A totes les accions ordinàries, tan presents com representades en aquestes reunions així com a les accions preferents, presents o representades a la Junta General Extraordinària Mixta se les abonarà, tenint present lo establert en el Decret-Llei del 17 de novembre del 1975, la quantitat de 2,21 pessetes que, deduïts els impostos, l'impost sobre Rendes de Capital i recàrrec transitori, resulta un net per acció de 1,85 pessetes.

En cas de no concórrer capital suficient per a celebrar les Juntes Generals el dia i hora indicats, es convocarà en segona convocatòria, el dia següent, en el mateix local i hora, éssent vàlida la mateixa targeta d'assistència.

Barcelona, 17 de maig del 1976
El President del Consell d'Administració

AVUI és una obra comunitària ja assolida

L'Hospital General de Catalunya

és una altra obra comunitària que ja és una sòlida realitat amb terreny propi i més de 9.000 socis

un poble com el nostre, sempre porta a terme allò que es proposa

Desitjo informació sobre l'Hospital General de Catalunya

Nom i cognom _____
Adreça _____ tel _____
Població _____

HOSPITAL GENERAL DE CATALUNYA
Rambla Catalunya, 86-1ª planta - tel. 215 60 05
Barcelona-7

RUGBY

El tretze català guanya la Copa

Diuenge passat, mentre el tretze català quedava campió de França al Tolosa, al qual marcà vint-i-tres punts —nou d'ells de J. J. Cologni— en un match de sang i foc, celebrat a Perpinyà, a París es jugava la final del rugby a quinze entre l'Agè i el Besiers, final que acabà amb el resultat d'empat a deu i que s'inclinà favorablement a l'Agè, a la pròrroga, per 13-10.

El mateix diuenge, a la Fuixarda, tenia lloc la final de la Copa Catalana en la seva categoria junior, davant de quatre-centes persones entre el Natació Montjuïc i el Bellvitge, que finalitzà amb el resultat de 22-0 favorable al Montjuïc. El joc fou molt esportiu per ambdues parts i l'àrbitre, Garrido, tingué una magnífica actuació.

BOXA

El "Show Clay" va ser un "gran èxit"

Derrotà per KO tècnic al cinquè assalt el britànic Richard Dunn

Muhammad Ali o Cassius Clay, ha derrotat per KO tècnic en el cinquè assalt l'anglès Richard Dunn, aspirant al títol de campió del món, que continua ostentant Ali. El combat es va disputar a Munic.

directes de dreta, i Dunn cau novament. S'aixeca tentinejant i Clay li propina un "crochet" de dreta que l'envia novament a la lona. Dunn intenta aixecar-se i continuar el combat, però l'àrbitre el para al·legant la lògica inferioritat de l'aspirant.

combats (?) que va realitzant darrement. Aquest any, amb Coopman, després amb Young i ara amb Dunn, le imatge de Muhammad Ali perd entera a simple vista i s'assembla més a un "clown" que a un boxador, tot i les seves innegables i extraordinàries qualitats pugilístiques. Però es veu que Clay també vol demostrar a l'opinió pública que és un perfecte "showman" i que el circ ambulat que va amb ell a tot arreu, i que cobra els seus milions cada vegada, tampoc no ha d'envejar res al millor festival internacional del "més gran espectacle del món".

Fent gala d'una extraordinària dreta i amb el cop del "bolo-punch", Ali ha batut de totes totes el seu contrincant, que amb prou feines ha pogut resistir l'allau de mastegots que li ha propinat Clay.

En arribar al cinquè assalt Dunn es desplomà per quarta vegada i en aixecar-se i voler tornar a boxar, l'àrbitre va parar el combat i decretà vencedor Muhammad Ali.

En el primer assalt Dunn va sortir a l'atac i intentà de col·locar directes amb les dues mans, però Ali ballà al seu entorn i esquivà molt fàcilment els cops del seu rival. Situat en el centre del ring, Clay colpejà amb directes llargs el rostre de l'anglès.

En el segon assalt Clay protagonitzà ja un gran atac, però Dunn contestà amb un "crochet" d'esquerra. Ali colpejà el rostre de Dunn amb "crochets" curts. Dues bones mans del capió fan doblegar els genolls a Dunn que així que intenta atacar, rep una pluja de cops.

El tercer assalt comença amb una brillant i inesperada reacció de l'anglès que col·loca un precís directe d'esquerra al rostre d'Ali. Però aquest continua amb la seva dansa i encara que Dunn el persegueix i llença algun cop, no l'encerta mai.

Continua ballant Ali en el quart assalt i Dunn continua també sense poder tocar-lo, cosa que desencadena la hilaritat del públic. Hi ha una dreta de Clay que arriba perfectament al rostre de Dunn, que trontolla. L'àrbitre li aplica el compte de protecció. En recomençar el combat, l'anglès rep un seguit rapidíssim amb les dues mans per part de Clay. Dunn cau a la lona i, en aixecar-se, Ali li propina un directe curt que el torna a fer caure en el moment que sona el gong.

ESCACS

Anatoli Kárpov: exhibició a Catalunya

Continua l'estada a Catalunya del campió mundial d'escacs, Anatoli Kárpov. En una taula de Premsa ha declarat que si no es jugà el match contra Fischer no fou per culpa seva. Quant al seu estil, no s'ha volgut comparar ni amb Capablanca ni amb Thal, "car cadascú es cadascú, i cadascú juga com pot".

anys i que un enfrontament entre Lasner, Capablanca i Alapin contra Betrinio, Fischer i Kárpov s'hauria de decantar pels darrers, pels coneixements que aquests darrers atressoren. Tanmateix, no són comparables en genialitat.

Tampoc volgué fer pronòstics de cap mena, ni donar noms de persones que se li poden enfrontar amb possibilitats de disputar-li el campionat. La part més interessant de les declaracions fa referència a la situació professional, afirmant que malgrat que és a punt d'acabar la carrera de Ciències Econòmiques a la Universitat de Leningrad "em considero professionalment un escacista, i així em tenen considerat a l'URSS".

Finalment, afirmà que no era partidari de la modalitat de partides a la "cega". El dia 27 anirà a Tortosa, el 28 a Barcelona (carrer Agricultura 210), el 29 al Palau Nacional al matí, i a la tarda al Palau Municipal d'Esports de Sabadell, el 30 a Manresa, el 31 assistirà al lliurament de premis a Barcelona i el dia 1 de juny a Centelles.

La màxima influència la rebé de Simeó Fulmann. Creu que és més important el campionat del món que no pas rebre un Oscar.

En totes aquestes localitats es disputaran sessions simultànies.

En relació amb la situació dels escacs actualment, creu que hi ha hagut una gran millora en tots els aspectes en els darrers cinquanta

de final. Fins ara només s'ha produït la sorpresa de l'eliminació del Barcinona. Tots els altres equips principals segueixen a la Copa Catalana, trofeu Agustí Pujol. Han quedat classificats per a la propera eliminatòria Comtal, UGA, Espanyol, Seat, Terrassa, Vilanova i la Geltrú, Jake i Vilka. Tots ells disputaran el quarts de final.

COPA CATALANA

ESPECTACLE DE CIRC

En el cinquè assalt, que havia de ser l'últim, Dunn es protegeix el rostre amb les dues mans i llença directes per tenir com més lluny millor el seu rival. Clay el castiga amb

VELA

Seleccionats espanyols per a Montréal

La Federació Espanyola de Vela ha proposat, ja de forma definitiva, al Comitè Olímpic Espanyol, el seu equip per a Kingston (Canadà).

Els escollits són Doreste, en la classe "Finn", Gorostegui-Millet, en "470", Abascal Benavides, en "FD", Gancedo en "Tempest" i Costas en "Soling".

Possiblement un dels "finnistes" reserves serà Blanco que, fins el darrer moment, va marxar plenament igualat amb Doreste, decidint-se la selecció en l'última prova, després de disputar-se vint mànegues diferents en diverses regates.

L'equip espanyol, el componen esportistes de Canàries, Santander, Sant Sebastià, Màlaga, Barcelona i Girona. Tots ells foren seleccionats després d'una sèrie de proves disputades per Europa que en alguns casos van tenir caràcter de selecció i en altres, per demostrar si es complia la norma fixada per la Federació Espanyola de Vela i acceptada pel COE d'estar entre el vuit o deu primers de l'escala mundial.

A PORT DE LA SELVA

A la badia de la població costabravenca es van disputar unes quantes regates de la classe "470". Els trofeus foren donats pel club nàutic del Port de la Selva.

La classificació general després de les 6 proves disputades, fou: 1. Estruch-Millet (CNAM); 2. Meira-Rigau (CNCB); 3. Noguera-Noguera (CNM); 4. Bordas-Arques (CNPS); 5. Domènech-Morego (CNM).

-Te'n recordes del dia de les disfreses?

-No!

Cambres Kodak pocket Instamatic, perquè te'n recordis.

El sí a Santamaría

SANTAMARIA continuarà una temporada més al davant de l'Espanyol. La notícia no pot sorprendre ningú, car la situació de l'equip ha millorat notablement les darreres setmanes. Els triomfs tenen la virtut d'apaivagar crítiques i de tornar blanc allò que semblava negre. Meler, no fa gaire, deia que ell tenia l'obligació de renovar el contracte a un entrenador que guanyés la Copa, encara que ell no en fos partidari.

Aquesta declaració potser tradueix el pensament del president espanyolista, que potser no era pas massa partidari de Santamaría, però que s'ha rendit a l'evidència d'uns resultats. I per a l'Espanyol anar a la Copa de la UEFA equival a guanyar una Copa.

Meler ha estat pràctic una vegada més, igual com la directiva espanyolista que, per majoria —setze vots contra tres— ha decidit la continuïtat de l'entrenador. Es bo que l'acord hagi estat subratllat per una gran majoria, i que també uns quants, pocs certament, s'hi hagin oposat. La unanimitat de criteris acostuma sempre a ser perillosa i de fet a qualsevol poder —de segur que una directiva de futbol també ho és— sempre li convé que es registrin uns criteris diferents per tal de prendre totes les mides a pams.

Santamaría complirà la sisena temporada amb els de Sarrià. Serà el degà dels entrenadors, juntament amb Susza del Betis que també encetarà la sisena temporada a Sevilla.

Santamaría ha anat guanyat punts en tots els aspectes. La continuïtat fou discutida arran de la derrota a casa, contra el Madrid, l'única derrota de l'equip a casa. Però l'equip es refu contra el Barcelona —una victòria així sempre és interessant per als aficionats blanc-i-blaus— i contra l'Atlètic de Madrid. Dos dels tres equips grans del futbol espanyol havien caigut a Sarrià. Només faltà la victòria contra el Madrid, per bé que en aquell partit hagueren jugades molt dubtoses. Ara bé, en tractar-se del Madrid moltes vegades s'esdevenen aquestes coses.

L'equip ha pujat en les darreres setmanes. A més a més dels partits esmentats, es guanyà a Granada, s'empatà a Santander, s'eliminà el Màlaga de la Copa i l'Espanyol hi continua. L'obstacle del Betis no sembla pas difícil per arribar com a mínim a les semifinals. I després ja es veurà. L'Espanyol, doncs, encara no ha acomiadat la temporada i aquesta pot tancar-se encara de forma molt més positiva.

En aquestes circumstàncies era difícil discutir l'encert de l'entrenador. En pocs mesos el paper s'ha revaloritzat. L'obstacle fort podia ser la qüestió econòmica. Ara percebrà una mica més de set milions i mig. Amb un augment en relació a la temporada anterior. I com que tot puja, és lògic que Santamaría cobri més.

Estem segurs que la major part dels aficionats espanyolistes hauran vist amb bons ulls la renovació de Santamaría. Ell més que ningú coneix l'equip que espera apuntalar pel que fa al mig del camp. A la defensa i a l'atac no hi haurà pas cap problema. Al mig del camp fa falta un home de talla i empena, especialment als partits de camp contrari. Enguany l'equip roman bastant arreglat, i amb alguns lleugers retocs, l'Espanyol pot aspirar a anar més amunt. La Copa de la UEFA és el primer graó d'aquesta escalada si els aficionats responen com cal. De fet, l'Espanyol ja ha depassat els vint mil socis.

RAMON SERRA

"GIRO" (V)

Roger de Vlaeminck venç altre cop
Sercu amb commoció cerebral en l'esprint

Novament Roger de Vlaeminck, l'acaparador en aquestes primeres etapes del "Giro". El corredor belga s'ha imposat a l'esprint a la cinquena etapa disputada entre Reggio Calabria i Cosenza, de 220 quilòmetres de recorregut.

El temps de De Vlaeminck ha estat de 6 hores, 34 minuts i 20 segons. En el seu mateix temps han entrat Vicino, Merck, Paolini, etc.

Una altra tragèdia estigué a punt de produir-se a dos-cents metres de la meta quan Bruyère i Rottiers prengueren posicions per tal de facilitar el triomf al seu cap de files, Eddy Merckx, encara que aquest els té dit que ell no disputarà mai un esprint en una arribada col·lectiva.

De tota manera Bruyère provocà, almenys tots l'acusen, una caiguda col·lectiva en el seu afany de, o bé guanyar l'etapa o bé facilitar el camí a Merckx. De resultes de tot això, Patrick Sercu fou projectat contra una valla i les seves lesions han provocat que els metges escrivissin, en el comunicat, commoció cerebral.

Per tant, podem dir que aquest "Giro" 76 és la volta de les bogeries. La mort de Santisteban, primerament, l'accident de Sercu i el fet de veure, per exemple, que l'etapa d'avui tenia més de mil corbes en un continuat amunt i avall per di-

versos tobogans realment perillosos, fan creure que si els ànims no es calmen una mica, es pot tornar a produir una altra tragèdia irreparable.

L'italià Moser també ha estat un dels afectats, però ha pogut acabar la carrera malgrat quedar la seva màquina pràcticament destrossada.

L'única meta volant del dia ha estat guanyada per Oliva, vencedor del premi de la muntanya de l'any passat i líder del mateix premi a la "Vuelta" 76. Per cert, en l'únic port del dia, de tercera categoria, el d'Acquabona, Oliva ha intentat d'escapar-se però ha estat superat per Merckx, que ha passat primer pel cim.

Cal anotar també que els italians Moser i Baronchelli, caps de files de Sanson i Scic, respectivament, han estat ajudats pels seus coequipiers, sense que els commissaris esportius hi diguessin res ni fessin cap advertència per la infracció.

L'única escapada del dia ha estat protagonitzada per Polidori, del GBC, però tot i obtenir 1.25 d'avantatge, ha estat caçat pocs quilòmetres més endavant.

El que és ben cert és que cal qui hi hagi un reglament sever que reguli, en certa manera, les arribades massives, perquè l'espectacle ofert avui a Cosenza ha estat francament deplorable.

Els espanyols Pozo i Menéndez, del Kas, han entrat amb 1.20 de diferència respecte a De Vlaeminck. Quant a López Carril, inexpert en aquesta classe d'etapes, ho ha fet amb 7 minuts de diferència.

CLASSIFICACIO GENERAL

Roger de Vlaeminck: 27.24.43
Francesco Moser: mateix temps
Gian Baptista Baronchelli: mateix temps.

FUTBOL

Llista de fitxatges de Michels

Michels, abans de tornar a Amsterdam, ha fet una llista dels jugadors que s'haurien de fitxar per a la pròxima temporada.

En primer lloc hi figura Quini i després el defensa Carrete. A la llista també hi ha dos jugadors del Burgos, el porter Manzanedo i Juanito. A més, Michels s'interessa per Landáburu del Valladolid, Esteban del Màlaga i Aitor Aguirre. El santanderí només interessa en el cas que no es poguessin aconseguir els serveis de Quini.

SORTEIG DE COPES EUROPEES

El 6 de juliol es realitzarà el sorteig per a la primera eliminatòria dels torneigs europeus —Copa d'Europa de Clubs, Recopa i Copa de la UEFA— a l'Hotel Atlantis de Zuric a la una de la tarda.

L'endemà se celebrarà el sorteig del torneig juvenil de la UEFA.

TORNEIG OLIMPIC

Biosca ha declarat que el grup olímpic que havia correspost a Espanya era el més difícil. El torneig es disputarà del 17 de juliol a l'1 d'agost.

Al grup A hi ha Espanya, Brasil,

AUTOMOBILISME

Garbellada a l'Acròpolis

Zanini, líder de l'Europeu de ral·lies i triomfs de Leclere i de Porsche

Cinquanta-vuit dels cent vint-i-sis automòbils que van prendre la sortida del Rallye de l'Acròpolis, a Atenes, diumenge passat, ral·lye vàlidor per al campionat del món de l'especialitat, són els únics que continuen la cursa en aquesta vint-i-tresena edició.

Aquesta prova, considerada de sempre com una de les més dures de la temporada, a causa de les costes, de l'estat de les carreteres i del calor regnant, aquesta vegada resulta encara molt més dura ja que si, per les causes dites, al primer dia de cursa, a menys de 400 quilòmetres de la sortida, quatre dels més qualificats participants havien estat ja eliminats, després les pluges de tempesta i les carreteres inundades han efectuat una autèntica labor de garbell.

El primer home de categoria, dels candidats al triomf, fou el suec Ove Andersson que es veié obligat a retirar-se a causa de la trencadura d'un dels paliers del seu Toyota, i l'acompanyà el finès Mikola el qual conduïa també un Toyota que s'averià en la bomba de gasolina. Waaldegard, a continuació, fou desqualificat per arribar tard a un dels controls, quan havia estat líder de la cursa durant tals 422 primers quilòmetres, i també fou desqualificat per arribar tard al control de Karate l'italià Pinto, que havia seguit Waaldegard els quilòmetres inicials de la cursa.

Les condicions climatològiques arribaren, en un moment donat, a adquirir un caràcter tan catastròfic que l'Automòbil Club de Grècia optà per abandonar la projectada ruta de Kalambaka a Naoussa. Menava la cursa, en aquells moments, l'italià Pregliasco i el seguia el francès Ragnotti, que ascendí a la primera posició un cop coberts 1.200 quilòmetres

dels 2.722 que té la prova. Segueix Jacques Ragnotti i el seu Alpine-Renault, el suec Harald Kallstrom, amb Datsun, i el grec "Siroco", amb Lancia, poc abans d'arribar a la meitat de la prova. De seguir el ral·lye en les mateixes condicions la classificació del mundial podria sofrir variacions considerables.

ZANNINI CONTINUA LIDER AL CAMPIONAT EUROPEU

Per al campionat d'Europa de la mateixa especialitat, el Crifèrium, Alpi oferí, també, moltes sorpreses en produir-se l'eliminació dels homes més ben classificats en la taula i, com és lògic, favorits per a assolir el triomf en aquesta prova. Però, absent Raino i eliminat Zanini, els líders del campionat, Darniche i Saby també es van trobar obligats a abandonar igual que el barceloní, i quan semblava que la cursa se l'enduria Vincent, a tres proves del final de cursa aquest quedà eliminat. D'aquesta manera fou Jean Louis Clark el guanyador i el segon lloc el conquerí Michèle Mouton, precisament natural de Grasse, la seu del ral·lye. Com que ni ell ni ella no tenien prou punts per al campionat, aquest continuà encapçalat per Zanini i Raino, amb 120 punts. A la cursa, Canyellas assolí el setè lloc, cosa que li permet de trobar-se, actualment en el dotzè lloc de la classificació del campionat europeu, amb 48 punts. Zanini es despistà i caigué en un barranc però no va sofrir danys.

LECLERE GUANYA A SALZBURG

La quarta prova del Campionat d'Europa de Fórmula 2, disputada al circuit austríac de Salzburgring, marcà un nou triomf francès en resultar-ne vencedor Michel Leclere,

al volant d'un Elf oficial, en una cursa que resultà més interessant que no les anteriors i que fou dominada en bona part per l'alemany Hans Stuck el qual, donada la seva categoria de conductor de fórmula 1, no podia anotar-se els punts del campionat. Però Stuck no solament no pogué apuntar-se aquests punts sinó que tampoc no arribà a acabar la cursa ja que hagué d'abandonar-la quan es trencà el cable de l'accelerador del March-BMW que conduïa.

També es veieren obligats a l'abandó el brasiler Ingo Hoffman, que perdé el control del seu cotxe i anà a parar contra una barrera protectora, i l'italià Giancarlo Martini, que resultà igualment accidentat, encara que tots dos van acabar sense lesions.

D'aquesta manera, Leclere s'imposà per sobre de Maurizio Flamini, de Patrick Tambay i de René Arnoux, així com per sobre del portugués Alex Ribeiro i de Jean Pierre Jabouille i el seu triomf i la classificació posterior donen més interès a un campionat i a una fórmula que n'eren mancats durant les darreres temporades i alguns curses de la present.

IMOLA: NOU TRIOMF D'ICKX I MASS (PORSCHE)

I a Imola, en canvi, sí que es van complir tots els pronòstics i malgrat la presència del nou model d'Alfa-Romeo i dels exemplars que encara resulten massa experimentals dels Alps Renault, foren Jochen Mass y Jacky Ickx els triomfadors d'una cursa per al campionat del món, categoria sport, que no tingué altra història que la virtual desqualificació de l'automòbil de Laffite i del meritis segon lloc assolit per l'Alfa-Romeo de Merzario i Brambilla i el trencament de l'Alpine de Pescarolo.

Manca més seguretat

El "Giro" fa el bull fort. Més ben dit, els qui bullen són els corredors que hi participen. I la cosa és comprensible perquè ja en comencen a estar escamats, de les dificultats que troben en els seus recorreguts per les carreteres sicilianes i a partir d'ahir, per les de la península.

La cosa té la seva explicació. Potser si Santisteban no hagués trobat la mort a conseqüència de la seva caiguda en un revolt, baixant un petit coll a 80 quilòmetres per hora, les protestes dels corredors del "Giro" no s'haurien formulat, o potser haurien tardat més a produir-se.

Però la mort del corredor espanyol ha precipitat els fets, i l'altre dia, el mateix Felice Gimondi, acusava públicament Vincenzo Torriani, director de la ronda italiana, del fet que les carreteres per on els feien passar eren nefastes, per estretes, mal pavimentades, amb el públic quasi bé al mig i els cotxes seguidors fent de les seves per esquivar ciclistes i espectadors. Afegia el corredor italià que si durant les quatre primeres etapes haguessin caigut quatre gotes, només quatre, les conseqüències haurien estat encara pitjors.

Però Torriani, de moment, se n'ha sortit. Ha dit que no és ell qui en té la culpa, sinó el govern, en fer unes carreteres d'aquesta mena i no procurar-se de tenir-ne cura degudament i periòdicament. I s'ha quedat tan content.

Es clar que la cosa no comença aquí, ni és la primera ronda per etapes en que es produeixen accidents més o menys fatals, i en què els corredors expressen llurs reivindicacions, molt lògiques d'altra banda. Però de sempre, i en els darrers anys encara més —quan hauria de ser a la inversa, perquè cada dia hi ha millors carreteres, almenys en teoria— els organitzadors de les grans proves per etapes, però sobretot en el "Giro", s'entesten a fer passar els ciclistes per unes rutes inversemblants, cercant sempre l'espectacularitat que comporta veure passar als corredors, és una mostra, a quasi dos mil metres per uns camins de cabra.

No n'hi ha per tant! El ciclista no és un home que hagi d'estar figurant com a joguina dels organitzadors per a major honra i glòria d'aquests. Però, malauradament, és així en moltes ocasions. Ocasions en què es desestima olímpicament el perill que corren els ciclistes, sense protecció de cap mena, exposats a qualsevol pedreta que hi hagi enmig de la carretera.

Dos aspectes més a considerar que podríem destacar en la diària batalla de la cursa per etapes: l'alimentació i el doping. Quant al primer aspecte, molts corredors s'han queixat de la manca d'alimentació adequada i un sí fa no fa suculent. No es pot pretendre, evidentment, que els ciclistes es cruseixin un bistec amb patates o un bacallà a la pil-pil tot pedalant. Però tampoc no és necessari donar-los qualsevol aliment frugal amb l'excusa de que són uns veritables atletes, cosa per altra banda, totalment certa. Però per ser uns atletes i tenir un desgast considerable de forces, cal una alimentació d'acord amb la seva prestació.

L'altre aspecte, el del doping, provoca quasi sempre situacions de difícil sortida, o de dràstica sortida, tot depèn. En la darrera "Vuelta", Haritz i Jacques, líders ambdós, foren penalitzats amb força minuts de retard i amb una quantiosa multa. No em fico en si havien pres medicaments tolerats o no. Però no deixa de ser curiós el cas que el producte "Z", posem per exemple, sigui acceptat per segons quins metges i no ho sigui per uns altres, i així s'organitzen les naturals confusions. Ja és hora, doncs, d'unificar criteris.

ALBERT SUNE

Maxcali,
vesteix

El vice-president de l'Hèrcules d'Alacant és a Buenos Aires per a aconseguir el traspàs de l'extrem dret Hugo Gottardi del Racing Club.

A Buenos Aires es diu que el València intentarà fitxar Ubaido Fillol del River Plate, així com Mario Kempes i Horacio Acotta de la selecció nacional argentina.

Són molt avançades les converses entre el Benfica i el Zaragoza per al traspàs de Jordao, davant el centre i segon màxim goleador de la Lliga portuguesa. Així quedaria cobert el lloc de "Lobo" Diarte.

Avui es reunirà la directiva de l'Sporting de Gijón per a decidir qui serà el nou entrenador. Sembla que el candidat més important es Iriondo. Això té importància pel que fa al futur de Quini.

OPERA

"Tristany i Isolda" a València

El segon programa presentat per la companyia de l'Opera de Magúncia, dins el Festival de l'AVAO d'enguany, ha suposat per a València l'estrena de *Tristany i Isolda*, de Wagner, puix que mai fins ara no s'hi havia representat.

Efectivament, l'onada de wagnerisme que inundà Barcelona a la darrera del segle XIX i al principi d'aquest, tingué a València només un ressò relatiu, i encara que algunes obres wagnerianes hi aparegueren amb alguna freqüència, aquesta sembla haver-ne quedat marginada. El declivi de les temporades regulars d'òpera, pocs anys després, impedi que s'hi representés més.

El dia de l'estrena, doncs, hi havia un clima d'interès. L'orquestra inicià el preludi molt insegura però, per fortuna, el director, Dietfried Bernet, mostrà una gran capacitat de superació i a poc a poc anà ordenant-la i cohesionant-la, com qui recull un grapat de bastons, fins a convertir-lo en una braçada homogènia. El procés fou gradual i, per tant, molt evident: cap a mitjan primer acte les coses ja anaven molt bé i si més endavant hi hagué alguna indecisió —fruit de l'escassetat d'assaigs— en conjunt el mestre Bernet

donà una lectura apassionada, però satisfactoria de l'obra. Pel que fa als intèrprets, l'homogeneïtat no fou completa, perquè Herbert Becker fou molt forçat en el seu paper de Tristany amb problemes en l'emissió de la veu, separats per intervals més afortunats que li permeteren d'arribar al final sense cap contratemps definitiu. Jeanne Fränkel, en canvi, fou una Isolda sensible i atractiva, encara que la potència de la seva veu és un poc limitada i fa suposar que seria més apta per a Mozart, especialment en vista del bon gust amb què canta. Hans Nowack (Marke) i Rolf Kühne (Kurwenald) satisfieren plenament en llurs comeses, especialment el primer, rotund i segur. Especial esment mereix l'excellent Brangäne de Carola Walters.

L'òpera fou sotmesa a diversos tallats al segon acte (per exemple, la primera escena completa i part de la intervenció del rei Marke) i al tercer, decisió que semblà satisfer un sector del públic poc addicte a Wagner però que fou protestada a la fi de la representació, a crits, per part d'un espontani, i de manera més discreta per un altre sector del públic.

En resum: Amb algun defecte, però una representació atractiva.

ROGER ALIER

AL VENT

La "Nueva trova cubana" ja és ací

Si ahir al vespre van ser els afeccionats a la Pop Music els afortunats, gràcies a la presentació de Cat Stevens al Palau Municipal d'Esports de Barcelona, avui ho seran els afeccionats a la cançó popular. Aquest vespre, efectivament, tindrà lloc el debut al nostre país de Sara González, Pablo Milanés i Amaury Pérez, tres grans cantautors cubans que es presentaran per primera vegada a casa nostra en una actuació que s'iniciarà a dos quarts de nou al Palau de la Música Catalana de Barcelona, i en la qual intervindran també els músics Ignacio Benoa, Pablo Menéndez, Eduardo Ramos, Emiliano Valdés, Rolando Valdés i Manuel Vaiera.

El fet és molt important. I ho és d'una manera especial perquè per primera vegada podrem tenir un contacte directe amb la gent de la "Nueva Trova Cubana", el moviment de cançó i música popular sorgit a Cuba amb el triomf de la revolució castrista i que al llarg d'aquests anys darrers s'ha anat consolidant fins al punt d'esdevenir un dels fenòmens internacionalment més importants en aquest terreny. Cantautors com ara Sara González, Pablo Milanés, Amaury Pérez i també d'altres que no podem veure aquest vespre, com Silvio Rodríguez, Noel Nicola i d'altres, estan a la primera línia de la cançó popular latino-americana contemporània. I hi estan individualment i col·lectivament, puix que un dels trets característics i distintius de la "Nueva Trova Cubana" ha estat sempre el de la seva coherència i homogeneïtat.

La "Nueva Trova Cubana" és plenament inserida en el procés revolucionari que es desenvolupa a Cuba d'ençà del triomf de la "guerrilla" de Fidel Castro i els seus companys. I si per una banda aquesta inserció s'ha produït a través de la recerca

de les pròpies fonts folklòriques tradicionals, per l'altra s'ha concretat també per mitjà de la formulació d'un tipus de cançó íntimament lligat i condicionat al mateix procés revolucionari i les seves circumstancies històriques. A través de les seves cançons, estructurades fonamentalment com a cròniques de la realitat quotidiana del poble de Cuba i de tota l'Amèrica Llatina, els membres de la "Nueva Trova Cubana" han arribat a crear un moviment esplèndid, que sobretot a través del Laboratori d'Investigació Sonora de l'ICAIC i per mitjà de les seves intervencions en tota mena d'actes i manifestacions públiques, ha palesat a bastament que la cançó segueix essent un art eminentment popular i utilitari, capaç de contribuir d'una manera decisiva a la consolidació d'un procés revolucionari.

La "Nueva Trova Cubana" ja es ací. Hi és representada per Sara González, Pablo Milanés, Amaury Pérez, Ignacio Benoa, Pablo Menéndez, Eduardo Ramos, Emiliano Valdés, Rolando Valdés i Manuel Vaiera. Podrem veure'ls actuar aquest vespre al Palau Municipal d'Esports de Barcelona. I demà al teatre Municipal de Girona, demà passat a la sala Loyola de Manresa, divendres a les Escoles Professionals de Martorell... I encara després, al "campus" universitari de Bellaterra i al teatre Bartrina de Reus, el dia 4 al migdia i a la nit, i al Casal d'Alella, el dia 5 al vespre.

SISA TORNA A ZELESTE

Avui s'inicia una nova sèrie d'actuacions al local barceloní de Zeleste, que ençà de la seva inauguració ha esdevingut el principal centre d'atenció de la vida musical de la ciutat i gairebé de tot el país, puix que constantment hi actuen alguns dels exponents més caracteritzats dels corrents experimentalistes i avantguardistes de la nostra música popular actual. I justament és un

d'aquests exponents, el cantautor Sisa, qui aquest vespre torna a Zeleste per presentar-hi el seu últim àlbum de llarga durada, "Galeta galàctica". Lògicament, aquesta sèrie d'actuacions ha despertat un interès molt gran entre tots els afeccionats, que esperen retrobar Sisa en la línia de les seves dues últimes produccions discogràfiques.

"LAURA", UNA NOVA CANÇO DE LLUIS LLACH

Es probable que ben aviat tinguem notícies sobre un nou enregistrament discogràfic de Lluís Llach. Tot i que el seu ritme d'actuacions és constant, tant dins com fora del país, el cantant de Verges compon i escriu també d'una manera constant i sembla que té pràcticament acabades deu cançons més. N'estrenà una a les seves actuacions del cap de setmana passat a Ripoll: "Laura", dedicada a la seva companya de tants anys, la guitarrista Laura Almerich. I val a dir que tots els qui l'han escoltat en parlen d'allò més bé.

FALSTERBO 3: "JA NO TINC ALTRA SORTIDA"

En una nova reparació discogràfica, un altre àlbum de llarga durada de Falsterbo 3. Interpretacions de coneguts temes d'autors fonamentalment nord-americans com ara Bob Dylan, John Denver, Stephen Stills, Tom Paxton, Graham Nash, Carly Simon i d'altres compositors de línia folk, adaptats al català per Montserrat Domènech, Eduard Estivill, Joan Boix, Joan Soler i Amigó i Angel Fàbregues. Interpretacions correctes, però sense gaire personalitat.

JORDI GARCIA-SOLER

AVUI ACTUEN...

- ... "Nueva Trova Cubana" (Sara González, Pablo Milanés i Amaury Pérez), al Palau de la Música Catalana de Barcelona, a les 20.30.
- ... Companyia Elèctrica Dharma, a l'INEM Emperador Carlos de Barcelona, a les 22.30.
- ... Iceberg, a la Sala Loyola de Manresa, a les 22.30.
- ... Celdoni Fonoll, a l'Ateneu d'Igualada, a les 22.30.
- ... Bibiano i Benedicto, a la Sala Villarreal de Barcelona, a les 22.30.
- ... Raimon, a Alzira, a les 22.30.
- ... Pere Tàpies i Dolors Laffitte, a l'Hospital del Llobregat, a les 22.30.
- ... La Trinca, al teatre Apolo de Barcelona, a les 22.45.
- ... Sisa, a Zeleste de Barcelona, a les 23.30.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

(Es prega que els posseïdors de títol de compteparticip no utilitzin aquest butlletí sino la carta que —si no l'han rebut— rebran en el seu moment.)

Nom.....

Cognoms.....

Carrer.....

N.º..... Pis..... Telèfon.....

Població.....

Província.....

Els prego que a partir del dia 1er. del més vinent (sempre que el butlletí de subscripció arribi a Premsa Catalana S.A. abans del dia 20) em subscriuin al diari «AVUI» El pagament el faré de la forma següent:

- Rebut per Banc o Caixa d'Estalvis (1)
- Rebut presentat a domicili (2)
- Xec adjunt
- Gir postal n.º
- Transferència

Per als residents fora de Barcelona-ciutat:

Vull rebre el diari per:

- Correu
- Correu aeri (3)
- Per mitjà del Corresponsal

Sr.....

Periodicitat:

- Trimestral 840
- Semestral 1.680
- Anual 3.360

NOTES:

(1) Havent triat la modalitat de Banc o Caixa, desitjo que els rebuts siguin domiciliats en el Banc (Caixa).....
Agència núm.....
Compte corrent (o Llibreta) núm.....

Signatura: El Subscriptor

(2) Reservat només als qui rebien el diari per repartidor o Corresponsal.

(3) La subscripció té un sobrepreu d'una pesseta diària dintre de l'Estat espanyol.

IMPORTANT:

M'interessa també adquirir..... Títols de Compteparticip de 1.000 pessetes (Mínim, un; màxim, cent).

ZELESTE presenta:

SISA

presentació del seu nou disc

"GALETA GALÀCTICA"

dimarts a dissabte: 11,30 nit
dijous 27: 7,30 i 11,30
diumenge 30: 7,30 tarda

discos: ZELESTE/EDIGSA

Certament hi ha festivitats que cal envoltar-les de poesia i d'originalitat

BALI Restaurant Indonesi

prepara amb tota cura de detalls

Casaments

Bateigs

Comunions

posant-hi aqueix quelcom... diferent, inoblidable!!

Telefoneu-nos al 241 30 84

Passeig de Miramar (Parc d'Atraccions de Montjuïc)

Només fins al 7 de juny

LA TRINCA

AL "PARALELO"

Set anys i un dia... de cançons

TEATRE APOLO

La bellesa excitant de l'Agata Lys en una escena de la divertida sexy comèdia "EL EROTISMO Y LA INFORMATICA", produïda per CEA DISTRIBUCION, S. A. i presentada per MERCURIO FILMS en els populars cinemes, DIORAMA 73, AMERICA, SELECT, VERSALLES i MONTSERRAT.

25

Anys d'existència dedicats només al tractament del cabell

El nostre èxit ininterromput ens permet assegurar-li que, per als nostres clients, la conservació del seu cabell ja no és cap problema.

El nou mètode Akers I.C. International combinat ens garanteix procediments eficaços CONTRA LES CAUSES DE LA CALVICIE (caspa, seborrea, insuficiència de nutrients...) amb fórmules originals y exclusives. Sota control mèdic. Consulti'ns avui mateix (de les 10 a les 20 hores)

INSTITUTO CAPILAR INTERNACIONAL

a 7 països d'Europa.
Avda. José Antonio, 634, 10.º
Tels. 302 01 49 - 318 81 30.
Avda. Generalísimo Franco, 474, 9.º
Tels. 228 00 94 - 228 57 62.
BARCELONA C.P.S. 181

SALA DE FESTES - MACRO BOITE
Carretera N-II, entre MATARÓ i LLAVANERES

Dimecres, 26; divendres, 28, i dissabte, 29
maig, 11 nit

SEXY FLIRT

amb l'actuació de les figures del SEXY
REMO ET NATHALIE • ALY STAR
NATHALIE • RUMAN I KITA
Unic passí: 12.30 nit
Informació tel. 390-47 73

CANÇO

Tres actes ben significatius

Dijous passat va ser un dia especialment intens per a bona part de la gent de la nova cançó. Ultra d'altres actuacions celebrades en diverses poblacions dels Països Catalans, Barcelona i Bellaterra foren escenari de tres actes ben significatius i importants, el darrer dels quals, el festival organitzat al Palau Blau-grana de Barcelona sota el títol de **Poble català, posa't a cantar**, aplegà prop de quatre mil persones en una manifestació cívica i patriòtica.

La diada s'inicià a Bellaterra amb la celebració de «Galeusca», festival organitzat al campus de la Universitat Autònoma i en el qual van participar alguns cantants bascs, catalans i gallecs, a més a més de representants ben qualificats de les corresponents instàncies unitàries de l'oposició democràtica a les diverses nacionalitats de l'Estat espanyol: Jordi Carbonell, Francisco Rodríguez, Maria Antònia Oliver, Patxi Roldán... Quant als cantants, hi intervingueren Xeberry Gonzal Mendibil, Rafael Subirachs, Xurxo Mares i Pi de la Serra. L'assistència de públic fou molt inferior a la que calia esperar en un acte d'aquestes característiques: amb prou feines mil o mil cinc-cents espectadors.

Al vespre, a la Galeria Maeght del carrer de Montcada i gairebé coincidint amb l'anunci de la concessió de l'anyal Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Pau Vila, Pi de la Serra presentà el seu darrer àlbum discogràfic de llarga durada, **Palau d'Esports, Barcelona, 27-2-76**, que recull bona part dels fragments més interessants del recital que el cantant barceloní feu en aquell local de Montjuïc ara fa poc menys de tres mesos.

Finalment, a partir de poc després de les deu de la nit i al Palau Blau-grana, milers d'espectadors assistiren al festival **Poble català, posa't a cantar**. Sense aconseguir-se un ple realment absolut, val a dir que la presència d'uns quatre mil espectadors assenyalà clarament l'interès despertat per aquesta manifestació.

Va ser amb la presentació pública de la Marxa de la Llibertat, encara no prohibida aleshores que s'inicià el festival. En un ambient entusiasta, entre crits i voleïers de senyeres, es van anunciar els motius de la Marxa, popularitzada a través de la frase «Poble català, posa't a caminar», i se n'explicaren també altres característiques formals.

Tot seguit es va iniciar les actuacions amb una colla d'interpretacions instrumentals a càrrec de la Compañia Elèctrica Dharma. I van continuar amb les intervencions de Ramon Muntaner i els Esquirols, els quals clogueren la primera part del festival. La segona meitat de l'espectacle s'inicià amb el Grup Coses, continuà amb Celdoni Fonoll i finí amb Pi de la Serra.

A desgrat que l'acústica del Palau Blau-grana és francament deficient, com ja s'ha demostrat ben a bastament al llarg d'aquests anys darrers, val a dir que **Poble català, posa't a cantar** va ser un èxit. Sense arribar a assolir cap fita especialment interessant des d'un punt de vista artístic, el festival es mantingué sempre en un alt nivell de correcció i dignitat. Cal destacar d'una manera especial les actuacions de la Compañia Elèctrica Dharma i Ramon Muntaner, i molt més encara la de Pi de la Serra, que una vegada més va saber donar tota la seva significació cívica a l'acte, autèntica assemblea popular de la catalanitat democràtica en la seva marxa vers la llibertat.

JORDI GARCIA-SOLER

PALAU DE LA MUSICA
NUEVA TROVA CUBANA

PABLO MILANES, AMAURY PEREZ I SARA GONZALES
GRUPO DE EXPERIMENTACION SONORA DEL ICAIC

DIMECRES, 26 de MAIG, a les 21 hores

Venda anticipada al Palau de la Música. Tel. 329-11-04

AVIS DE LA OCA

Comuniquem a tots els nostres clients i amics que, a partir del 29 de maig i fins al proper 25 de setembre, ambdós inclusivament, LA OCA CAFETERIA romanirà tancada els dissabtes, per a descans del personal

Els nostres establiments LA OCA EXPRESS i EL GOURMET RESTAURANT, continuaran oferint-los llurs habituals serveis

28 de Maig - 9 nit

PALAU DE CONGRESSOS DE PERPINYÀ

la nova cançó

amb (per ordre alfabetic)

M. DEL MAR BONET, PERE FIGUERAS, IA & BATISTA, LLUÍS LLACH, OVIDI MONTLLOR, RAMON MUNTANER, PI DE LA SERRA, RAIMON, PAU RIBA, SISA, RAFAEL SUBIRACHS, LA TRINCA, UC

guió d'ANGEL CASAS I F. BELLMUNT
UNA PEL·LÍCULA DE FRANCESC BELLMUNT

PRODUCCIÓ: PROFILMES, S.A.
EASTMANCOLOR

BARCELONA

TEATRES

TEATRE APOLO. (Tel. 241 90 07.) Del 20 de maig al 7 de juny, LA TRINCA «7 anys i 1 dia de cançons». Direcció musical: Francesc Burrull; escenografia: Josep Massagué; supervisió escènica: Joan German Schroeder. Feiners 10.45 nit. Dissabtes i festius 6.30 tarda i 10.45 nit. Dilluns després de la Companyia. Venda anticipada de localitats.

BARCELONA. (Tel. 318 94 97.) AVUI nit 10.45 E. POLATO-GLOU presenta «HAIR» el rock musical del amor tribal. Versió completa. Companyia de Nova York. NO APTÉ. Dies d'actuació de la present setmana: Dimecres, nit 10.45; dijous tarda 6.15 i nit 10.45; divendres, nit 10.45 i dissabte i diumenge tarda 6.15 i nit 10.45. Localitats en venda. Darrers dies, improrrogable. Dilluns 7 de juny, comiat de la Compañia.

CAPSA. (T. 215 73 93.) ULTIMES SETMANES! «La Cuadra» de Sevilla presenta «LOS PALOS» de Salvador Tàvora a partir d'uns textos ordenats i proposats per José Monleón. Funcions: dimarts, dimecres i divendres: 10.30. Dijous i dissabte, 7 i 10.30. Diumenge 7 tarda. Dilluns, descans. Descompte als estudiants.

CERCLE C. DE GRACIA. Sta. Magdalena, 12. Tel. 217 50 28. Demà a les 6 tarda. Últim espectacle infantil de la temporada. «ALI-BABA Y LOS 40 LADRONES». Seguit d'un final de festa per als nens.

POLIORAMA. Avui descans de la Companyia. Demà tarda 6.30, nit 10.45. Gran esdeveniment! Estrena Cia. Irene Gutiérrez Caba amb Carlos Estrada en «UNA VEZ AL AÑO», de Bernard Slade. Adaptació: Artime i Azpilicueta. Direcció Luis Escobar. La divertida història d'una parella que viuen feliçment casats... però no l'un amb l'altre! Emocionant! Divertidíssim! Un autèntic èxit mundial!

ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Per pocs dies, representació del gran èxit «GRANJA ANIMAL» primera «Opera Rock» en català, adaptació de l'obra original de GEORGE ORWELL «Animal Farm». Música i lletra: JOAN VIVES i LUIS M. ROS. Horaris: Dilluns i dimecres: nit 10.45. Dijous, divendres, dissabte i diumenge: tarda 6.45 i nit 10.45. Dimarts, descans de la Companyia. Venda de localitats al mateix teatre.

SALA VILLARROEL. (Calle Villarroel, 87. Tel. 323 03 75.) Presenta Cia LA RODA: «PREGUNTAS Y RESPUESTAS SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRET. ADVOCAT DELS OBRERS DE CATALUNYA» de Maria Aurelia Capmany i Xavier Romeu. Direcció Anton Codina. FUNCIONS: Dijous 6.30 i 10.30. Divendres 10.30. Dissabte, 6.30 i 10.30. Diumenge 6.30. 4 ULTIMS DIES!

TALIA. Tel. 241 14 47 (climatitzat). Tarda 6.15. Nit 10.30. Cia JOSEFINA GÜELL. Comèdia d'intriga i «suspens». «TRAMPA PARA UNA MUJER» de Robert Thomas. Traducció Angel F. Montesinos. Elenc per ordre d'aparició: Tina Vidal, Rosario Coscolla, Encarna Chimen, Josefina Güell, Luis Torner, i Camilo García. Direcció Marcel Ibero. Venda de localitats amb cinc dies d'antelació.

VICTORIA. (Tel. 241 39 85.) Tarda 6.30. Nit 10.45. El més gran esdeveniment de la temporada. Balaguer i Buira presenten «LUZ VERDE». El més graciós espectacle musical dels últims temps, amb la gran «vedette» del moment LORENA: la gràcia inimitable de SANTI SANS: el més important ballet d'Europa: GIN PARK, amb Rita Thizia, Lucía Dos Santos i un inesgotable elenc de primeríssimes figures.

CAFE TEATRE

CALÍOPE. (Balmes, 245. Tel. 218 10 03.) Nit a les 12 i 1.30 estrena de l'espectacle «POP»

mes atrevit, còmic, desvergonyit i violent... però intel·ligent. «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre, cine i televisió: Victor Petit, Carlos Velat, Antonio Lara, i Marta Angelat. Coreografia: FRANCISCO GELABERT. Direcció: JOSEP TORRENTS. (Reserveu taula amb antelació.) Diumenge, descans de la companyia.

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Passeig de Sant Joan, 49.) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NOCHE... SCALA» REALITZAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONI RIBA. Tots els dies a les 8.15 sopar, ball i espectacle 1.100 ptes.) A les 0.15 consumació, ball i espectacle 650 ptes.) o sopar fred, ball i espectacle 750 ptes.) Diumenge, sessió especial a les 17 hores consumació, ball i espectacle 500 ptes.) Dissabte i vigília de festiu, suplement 100 ptes. RESERVE: TELS. 246 34 00 - 225 15 15.

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA. (Tel. 223 50 09.) «FUEGOS DE MUERTE» «LAS PAREDES OYEN».

ATENAS. Balmes, 365. Tel. 247 49 00. Cine familiar apte. Tarda 3.30 «CONTINUAN LLAMANDO... EL GATO CON BOTAS» (Dibuixos), a més, «TE VEO Y NO TE VEO». Demà matinal 10.30.

COMEDIA. (Tel. 316 23 96.) «MANUELA» (Majors 18 anys.) Tarda 4.10, continua. Nit 10.05 numerada. Pel·lícula: 4.20: 6.10, 8 i 10.25. Demà matinal 10.30.

CONDAL. (Passeig de Sant Joan, 27. Tel. 255 49 19. Projectió i so d'alta fidelitat.) «EL JOVENITO FRANKENSTEIN» per Gene Wilder-Peter Boyle i «ACCION EJECUTIVA» per Burt Lancaster-Robert Ryan.

Cartellera

DIORAMA. 73. (Plaça Bon Succés, 73. Tel. 318 12 91.) Continua 10.30: «LAS PAREDES OYEN» i «FUEGOS DE MUERTE». (12.30, 3.35, 6.55 i 10.30.) Majors 18 anys.

MONTSERRAT CINEMA. (Tel. 255 59 70.) «FUEGOS DE MUERTE» i «LAS PAREDES OYEN».

SELECTO. (Major de Gràcia, 175. Tel. 217 14 63.) «LAS PAREDES OYEN» i «FUEGOS DE MUERTE». 18 anys.)

VERSALLES. (Tel. 236 41 54.) Nou equip de projecció. Màxim confort «FUEGOS DE MUERTE» i «LAS PAREDES OYEN». (18 anys.)

CINEMES DE REESTRENA

DORADO. «A LA LEGION LE GUSTAN LAS MUJERES» i «EL ROMPEHUESOS».

GALERIA CONDAL. (Tel. 301 75 95.) Continua 10.30. No apte. «LA AMANTE», Raquel Welch, i «MATRIMONIO A LA ITALIANA», Sofia Loren-M. Mastroianni.

JAUME I. (Av. Rep. Argentina, 267 i 269. Pg. St. Gervasi, 80. Tels. 247 11 02 i 247 43 96.) Projectió i so d'alta fidelitat. «EL JOVENITO FRANKENSTEIN» Gene Wilder-Peter Boyle i «QUE DIABLOS PASA AQUÍ», Barbara Streisand-Michael Sarrazin.

LATINO. Rambla 27. Tel. 301 61 27. «TEQUILA» i «EL REY DEL KARATE». (No apte.)

LIDO. (Passeig de Sant Joan, 27. Tel. 255 49 19. Projectió i so d'alta fidelitat.) «EL JOVENITO FRANKENSTEIN» per Gene Wilder-Peter Boyle i «ACCION EJECUTIVA» per Burt Lancaster-Robert Ryan.

MARAGALL. (Tel. 255 21 73. Passeig Maragall, 83.) «LA MACHACA QUE LLEGO DE LA LLUVIA» i «EN LA INTIMIDAD LES LLAMO ALMA MIA».

NAPOLES. (Avda. St. Antoni Maria Claret, 168. Tel. 236 51 25.) «ROLLER-BALL» i «CONSERJE PARA TODO» (Majors 18 anys.)

VERDI. (Tel. 228 51 33.) «EL AMOR DEL CAPITAN BRANDO» i «AYER HOY Y MAÑANA».

SALES ESPECIALS

ALEXIS 143. (Tel. 215 05 06.) Continua des de 10 matí, «LA FILLE AU VIOLONCELLE», V.O. (10.15, 12.15, 2.20, 4.20, 6.20, 8.25 i 10.25.) 18 anys.

ARCADIA. (Tel. 228 65 16.) Tarda continua de 4.30 a 9.30. Nit 10.15. «LA FLAUTA MAGICA», de I. Bergman (4.40, 7.15 i 10.30). Apte. (Demà, matinal a les 11.)

ARKADIN 1. (Trav. Gràcia, 103.) Sessions 3.50, 6.05, 8.20 i 10.35. «AGUIRRE» i el curt «Anta mujer». (Pel·lícula: 4.15, 6.30, 8.45 i 11.) 18 anys. (Demà, matinal a les 11.)

ARKADIN 2. (Trav. Gràcia, 103.) Sessions 4.30, 6.35, 8.40 i 10.50. «L'ENIGMA DE GASPARD HAUSER». (Pel·lícula: 4.34, 6.39, 8.44 i 10.54.) 14 anys i menors acompanyats. (Demà, matinal a les 11.15.)

ARS. (Tel. 211 75 43.) Continua des de les 4, el món de Mai Zetterling. «LAS CHICAS» (4, 7.20 i 10.40) i «JUEGOS DE NOCHE» (5.35 i 9). 18 anys. (Demà, matinal a les 10.)

FILMOTECA NACIONAL. Mercaders, 32. Tel. 310 72 49. Avui 4: TRAGEDIA DE UNA PROSTITUTA, de Bruno Rahn. SESIO GRATUITA PER ABONATS. 6: EL TESTAMENTO DEL DOCTOR MABUSE, de Fritz Lang V. fran. subt. cast. 8: LOS CRIMENES DEL DOCTOR MABUSE, de Fritz Lang 10: LE SANG, de Jean-Daniel Pollet, V.O.

FILMOTECA NACIONAL/FUNDACIO JOAN MIRO. Parc de Montjuïc. Tels. 329 19 08 - 329 19 16. Avui, 6: SEX BUSINESS-MADE IN PASSING, de Hans Jürgen Syberberg. V.O. subt. fran.

MORATIN. Muntaner, 246. Tel. 207 82 06. Continua tarda de 4.30 a 9.15; nit 10.15: «LOS AMORES DE UNA RUBIA» de Milos Forman, Oscar 1976, amb Hana Brejchova, Vladimir Pucholt. V.O. integra subtitulada. Curt-metratge bulgarès d'animació «ACUARIUM». Pel·lícula: Tarda: 4.45, 6.20, 7.50; nit 10.30.

PUBLI 1. (Te. 215 18 02.) Continua des d'11 matí «GALILEO» V.O. de Liliana Cavani i curt-metratge. (Pas pel·lícula, 11.30, 13.20, 15.30, 17.40, 19.50 i 22.30.) Majors 18 anys.

PUBLI 2. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí «PORCILE» v.o. de Pier Paolo Pasolini i curt-metratge. (Pas pel·lícula: 1.10, 13.15, 15.20, 17.25, 19.30 i 22.20.) Majors 18 anys.

BOITES

ORFEO. (Plaça Goya. Tel. 254 60 16.) l'underground musical de Barcelona tots els dies tarda i nit (excepte dilluns no festius).

LORD BLACK. Parc d'atraccions de Montjuïc. Tel. 242 87 10.) La boite més íntime amb el millor ambient.

SALES DE FESTES

EXPERIENCE. Sala de Festes. Carretera N-II, entre Mataró i Llavanes. Tel. 390 47 73. Avui 11 nit «SEXY FLIRT» amb l'actuació de: REMO ET NATHALIE, ALY-STAR, NATHALIE, RUMAN i KITA. Única funció 12.30 nit.

GEORGIA. Pelayo, 58. Tel. 302 54 25. Tardes, el millor música, el millor ambient. Nits èxits del super humor dels HERMANOS CALATRAVA. Reserveu la vostra taula. Tel. 302 54 25. Apartem el vostre automòbil.

LA BUENA SOMBRA. (Ginjol, 8. Rambla-Plaça del Teatre. Tel. 302 31 14 i 302 00 87.) PARADIS DEL SEXY. Funcions 12.00 i 1.30.

LOS TARANTOS. (Plaça Reial, 17. Tel. 317 80 98.) Gran Show flamenco amb MARUJA GARRIDO.

MARIO'S. Nicht Club Cabaret, carretera d'Esplugues-Peralbes. Tels. 203 82 26 i 203 30 84. Presenta el seu sensacional show en technicolor: MERCHE MAR, frivolitat: VIRGINE WAY, n° 1 del crezy horse: DALIA FARANI, 1ª vedette del Paul Raymond de Londres: I. TARTARI, els bàrbar. Torna el ciclò del Caribe, ALEJANDRA DEL RIO i RAMONCITO. Artista convidada, el genial i sensacional ANTONIO AMAYA. Abans l'opinió del públic era: «El millor programa». Ara... INSUPERABLE!

MUSICA

PALAU DE LA MUSICA. Avui a les 21: «NUEVA TROVA CUBANA».

ZELESTE. (Plateria 65. Tel. 319 86 41.) Presenta: SISA, dimarts, 25 a Diumenge, 30. Cada dia a les 23.30 hores. Dijous 27 i Diumenge 30 sessió especial a les 17.30 hores.

ATRACCIONS

TIBIDABO. Parc d'atraccions. Obert tot l'any. Restaurants. Bars. Auto-servet. Aparcaments al peu del Funicular.

INFANTILS

C. C. SANTS. (Tel. 332 50 37.) Dijous, continua 4 tarda «EL ULTIMO PROCESO EN PARIS» amb els Hnos. Calatrava i CARLOS Y SNOOPY (dibuixos animats).

TERRASSA

JAZZ-CAVA D'AMICS DE LES ARTS. (Sant Quirze, 22.) Avui nit, demà dijous tarda, dissabte nit i diumenge tarda, «800 WATS. HARD JAZZ-ROCK».

TELEVISIO

Jardiel Poncela i la música

Trobant-me l'any 1949 a Madrid em referia la companya de pensió Maria Gámez, actriu aleshores de la companyia de Jardiel Poncela, com havien patit els actors la nit de l'estrena de l'obra que estaven representant.

—Figuri's que érem a mig primer acte, mentre ell enllestia l'últim en un cafè de la Gran Via.

No recordo si **Madre, el drama padre** és l'obra en qüestió, bé que podria ser-ho. Jardiel Poncela tenia aquestes genialitats. D'ací la irregularitat de la seva obra teatral. D'ací que al costat de **Angelina, el honor de un brigadier** o **Eloísa está debajo de un almendro** (peça aquesta, antecedent potser del teatre de Ionesco) s'hi trobin mediocritats que no aconsegueixen de mantenir l'originalitat que d'un bon principi pretenen. Amb tot penso que **Madre, el drama padre** hauria pogut ser tractat amb més cura i sobretot sense la carrincloneria, la saïneteria de mal gust, d'altra banda tan poc adient a l'esperit jardielponcelià, que hom ha emprat en aquesta versió televisiva.

A segona cadena i en «Pàgina del l'últim» hom s'esmerà a dilucidar si la popularització dels clàssics, partint de Waldo de los Rios i la seva **novena simfonia** és un tort a la música culta o pel contrari un acostament saludable als joves allunyats d'ella. Malgrat la intervenció del pare Sopena —una intervenció massa interrompuda—, l'única que al meu modest entendre, demostrà una capacitat per al tema, les concepcions de música popular (pop) i de joves que es donaren per bones no crec que corresponguin a cap realitat. Res de més allunyat d'un jove pop que un Waldo de los Rios o un arranjador o autor de música a l'ús de TVE, per entendre'ns. I quant a esmentar els joves en tant que desconexors de la música dita culta, que em perdonin, però penso que aquest desconexament o si volen, reuig és molt més constable en la gent gran, si no es peca de «classisme». A menys que creguin que «La lagarterana», posem per cas, és música culta o clàssica.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 14.00 **Miramar.** Informatiu. (Només Principat i Illes.)
- 14.30 **«Aquí, ahora».** (Color.)
- 15.00 **Telediari.** 1.ª edició. (Color.)
- 15.30 **«El padre Brown»:** «La efígie de César». (Color.)
- 16.30 **Quintet en Mi bemol major KV. 407,** de Mozart. Orquestra de Cambra «Camerat Berlioch».

MOT A LA FI

Augggg

Hermano lobo» sembla ser que desapareix. A finals de l'estiu deixarà de sortir. El seu tiratge actual ha quedat molt lluny dels 140.000 exemplars inicials. La seva línia actual ha perdut l'interès que va tenir en els primers moments, quan va ser la peonera d'una nova etapa de les revistes humorístiques espanyoles. «Hermano lobo» va promoure tot un moviment i va crear un estil dins la premsa d'humor. Però totes les innovacions cremen i moltes vegades són superades per qui s'aprofita de la seva experiència.

De tota manera és trist veure morir una revista, amb ella es mata una tribuna d'opinió i la possibilitat d'expressió de la gent. En aquests moments que hi ha febre per dir coses noves des de nous mitjans d'expressió, veiem com ens deixa una revista que ha intentat posar en vigència l'actualitat en el terreny humorístic. Amb aquest mitjà s'han dit moltes coses i se n'han hagut de callar moltes més.

JOSEP M. ORTA

- 18.30 **Avenç informatiu.**
- 18.35 **Programa infantil.** (Color, parcialment.)
- 18.40 **«Abrete, Sésamo».**
- 19.00 **Terrytooms:** «El ladrón del tiempo». (Color.)
- 19.25 **El taller dels invents.**
- 20.00 **Novel·la:** «El collar de la reina», de Dumas, pare.
- 20.30 **«Cuarto y mitad».**
- 21.00 **Telediari:** 2.ª edició. (Color.)
- 21.25 **«Los ríos»:** «Sella».
- 22.00 **«La hora de... Julio Iglesias».** (Color.)
- 23.15 **Telediari:** 3.ª edició. (Color.)

PROGRAMA SEGONA CADENA

- 20.00 **Revista de cinema.**
- 21.30 **Notícies al segon programa.** (Color.)
- 22.00 **Cine-club:** Cicle Truffaut. «Los cuatrocientos golpes».

RECALLS

Crònica de sis mesos

Juntament amb el protagonisme de la Corona, el fet més important d'aquests sis mesos ha estat l'explosió política —i malgrat tot progressiva, raonable i sorprenentment autocontrolada— de les regions. A primera vista, podria tractar-se d'una repetició ampliada del moviment particularista sorgit a la primavera del 1936, amb l'aparició de mitja dotzena d'Estatuts entre autonòmics i separatistes. Però aquesta interpretació seria alarmista i superficial. L'impuls utonòmic d'avui —que no és majoritàriament federalista— respon, sobretot, a un desig legítim de participació; i a una superació —desitjable— de l'encotillament provincial, cada vegada més anacrònic, car és una cobertura del centralisme burocràtic. No és segurament una dispersió precantonalista, sinó una reafirmació de la personalitat de les Espanyes; amb indubtables riscos i aberracions separatistes, més d'expressió que de fons. Alguns projectes d'Estatut —com el que proposa ASA— solament han pogut presentar-se d'aquesta manera davant el buit del poder orientador i l'abisme de imaginació que cada dia ens aclapara des de la zona del govern.

(Ricardo de la Cierva, «Informaciones» 10-5-76)

PRINCEP DE GIRONA I DUC DE MONTBLANC

El president de la Diputació provincial d'Oviedo, el meu bon amic Juan Luis de la Vallina, ha demanat al rei, en l'avinent...

EL TEMPS

Ràpida millora

A primeres hores del matí, la perturbació que ahir inestabilitzà l'atmosfera al Principat i País Valencià afectarà les Illes, on hi haurà abundant nebulositat i precipitacions disperses; posteriorment s'obriran grans clarianes. Al Principat, País Valencià, Andorra i Perpinyà, hi haurà nebulositat variable, sobretot a les costes, i poc risc de tempestes; els vents bufaran normalment i les temperatures tornaran a pujar.

AHIR: NEBULOSITAT ABUNDANT AL PAIS VALENCIA I AL PRINCIPAT

Excepte a les Illes, on tingueren un temps sec, assolellat, amb temperatures més altes encara, el temps a la resta del Paísos Catalans estigué bastant capgirat i rúfol, amb núvols abundants i precipitacions disperses i intermitents, moltes

EL BON JAN

A LA VORA DE...

La ciutat muda

Barcelona és una ciutat molt deficientment senyalitzada. No em refereixo només als indicadors de direccions i carreteres. És evident que a moltes cruïlles importants de la ciutat manquen els rètols orientadors que tan ajuden els automobilistes. Els meus primers temors, de fa anys, quan havia de travessar una ciutat estrangera, o trobar una determinada sortida urbana a partir de l'hotel, s'han esvaït davant el fet innegable que a la majoria de poblacions hi ha una xarxa molt densa i ben muntada d'indicadors. A Barcelona se n'haurien d'instal·lar molts més.

Ara, però, vull parlar d'una altra mena de senyalització. Gairebé tots els nostres monuments, edificis civils, esglésies i d'altres peces notables de la ciutat són muts. És a dir, no expliquen què són. Qui hagi estat a Àustria, per exemple, comprendrà desseguida què vull dir. A cada edifici d'interès històric hi ha una placa informativa, d'acord amb un disseny bàsic i general. A vegades la placa correspon a l'edifici en conjunt, i a vegades assenyala la vàlua d'una porta a d'un detall concret.

Ara que tant es parla —i més clardria parlar-ne— de cultura popular, aquí tenim una deficiència que caldria corregir. Costa d'admetre que a la Plaça del Rei, per exemple, no hi hagi una placa que resumeixi que allò és el Palau Reial Major, la capella de Santa Agata i el palau del Lloctinent, amb una breu referència als segles i als

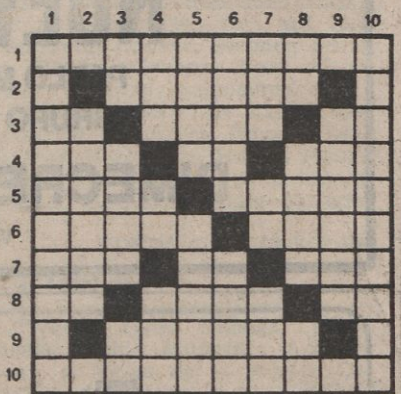
fets històrics. De la mateixa manera, no hi ha cap edifici de Gaudí que presenti la mínima i suficient targeta pública d'identificació.

Els edificis del barri gòtic, les muralles romanes, les torres de la plaça Nova... (La placa podria dir: «Torres romanes, porta de la ciutat. Completades i reformades durant el s. XIII. Les finestres hi foren obertes en el segle XVI. Restaurades en 1883-1895. Trec aquestes dades de Cirici Pellicer, que podria ser un excel·lent redactor d'aquesta mena de textos). La Casa de la Canonja, de l'Ardiaca, Santa Maria del Mar, els palaus del carrer de Montcada, L'Hostal de la Bona Sort, el Palau de la Virreina, el Liceu, el Palau Guell, les Drassanes, la Llotja... però no només les grans construccions antigues, sinó també les cases modernistes, i peces tan expressives dins la xarxa urbana, com la font gòtica de la placeta de Sant Just.

Tot aquest material ciutadà hauria de ser identificat i ofert a la curiositat pública. Un Ajuntament sensible, amb una mínima consciència cívica, posaria en marxa aquesta tasca, que d'altra banda no és difícil ni cara. Potser quatre gats, quatre barcelonins que a desgrat dels obstacles han aconseguit fer-se una cultura pròpia, ja les saben aquestes coses. Però cal donar al poble possibilitats d'informació.

JOSEP M. ESPINAS

ENCREUATS

HORIZONTALS

- 1. Que rascla (fem). — 2. Eren necessaris. — 3. Simbol del bari. De figura circular. Simbol del Brom. — 4. Dreta o esquerra d'un cos d'exèrcit. Pronom personal. Al revés, temps suau. — 5. Al revés, aptitud per a apreciar (plu.) Simis de cua llarga. — 6. Seient del cavaller. Batec arterial. — 7. Al revés, lletra grega. Consonants. Complet. — 8. Segon. Lloc de moltes eres. Simbol de l'argent. — 9. Estalviadores. — 10. Desaparició completa.

VERTICALS

- 1. Emfiteuta d'una terra plantada de vinyes. — 2. Nodreixi amb la seva llet. — 3. Simbol de l'escandi. Al revés, aquella de qui es parla. Al revés, que no té fonament. — 4. Depreu elevat. Al revés, simbol del luteci. Nom de dona. — 5. Part d'un llibre. Tot seguit després. 6. Ajudem. Mudable. — 7. Prefix llatí que vol dir «a Déu». Al revés, relació de la circumferència al diàmetre. Al revés, os de la gaita. — 8. En el qual lloc. Al revés i femení, en petit nombre. Conec. — 9. Surt de terra l'aigua. — 10. Forçat a seguir.

J. RUISSELMA

SOLUCIONS

- HORIZONTALS: 1. Rascador. 2. A. 3. B. 4. D. 5. E. 6. F. 7. G. 8. H. 9. I. 10. J. VERTICALS: 1. R. 2. S. 3. T. 4. U. 5. V. 6. W. 7. X. 8. Y. 9. Z. 10. AA.

CUPÓ PRO CECS

Premiat en el sorteig d'anit passada

Alacant	579
Alcoi	302
Barcelona	404
Castelló	030
Girona	404
Illes	797
Lleida	566
Tarragona	566
València	030

Desarrugador **ELVI** **NETOL**

LLEBEIG

TEMPERATURES EXTREMES.

- Alacant: 24 i 17
- Barcelona: 20 i 16
- Castelló: 22 i 16
- Ciutat de Mallorca: 26 i 11
- Girona: 20 i 10
- Lleida: 18 i 12
- Perpinyà: 19 i 15
- Tarragona: 19 i 16
- València: 22 i 16